

Verwilt

VR 9-514

DEPARTEMENT VAN DEFENSIE

VOORLOPIGE RICHTLIJNEN nr 9-514

**PISTOOLMITRAILLEUR,
9-MILLIMETER;
UZI, M 61**

DIENSTGEHEIM

VOORLOPIGE RICHTLIJNEN nr 9-514

PISTOOLMITRAILLEUR,
9 - MILLIMETER; UZI, M.61

DIENTSGEHEIM

De gegevens en inlichtingen uit deze voorlopige richtlijnen mogen niet aan de pers of aan onbevoegden worden verstrekt.

Inspecteur der Infanterie, januari 1962

V O O R W O O R D

1. Deze voorlopige richtlijnen vormen een samengebundelde voorlopige uitgave van onderwerpen met betrekking tot het bedoelde wapen t.w.:

Deel I - Wapenleer

Deel II - Schietvoorschrift

Deel III - Schietopleiding

Deel IV - Exercitie

2. Het ligt in de bedoeling deze onderwerpen t.z.t. in aparte c.q. bestaande voorschriften op te nemen, zulks nadat eventueel commentaar op de huidige inhoud is verwerkt.
3. Voorstellen tot verbetering c.q. aanvulling van deze richtlijnen waren schriftelijk vóór 1 september 1962 bij de Inspecteur der Infanterie in te dienen.

DEEL I

WAPENLEERINHOUD

	Blz.
Hoofdstuk I - ALGEMENE BESCHRIJVING	I-1
Hoofdstuk II - UITNEEMEN EN INEENZETTEN	I-2
Hoofdstuk III - WERKING	I-5
Hoofdstuk IV - STORINGEN	I-7
Hoofdstuk V - ONDERHOUD	I-8
Hoofdstuk VI - HET CORRIGEREN VAN DE RICHTMIDDELEN	I-11

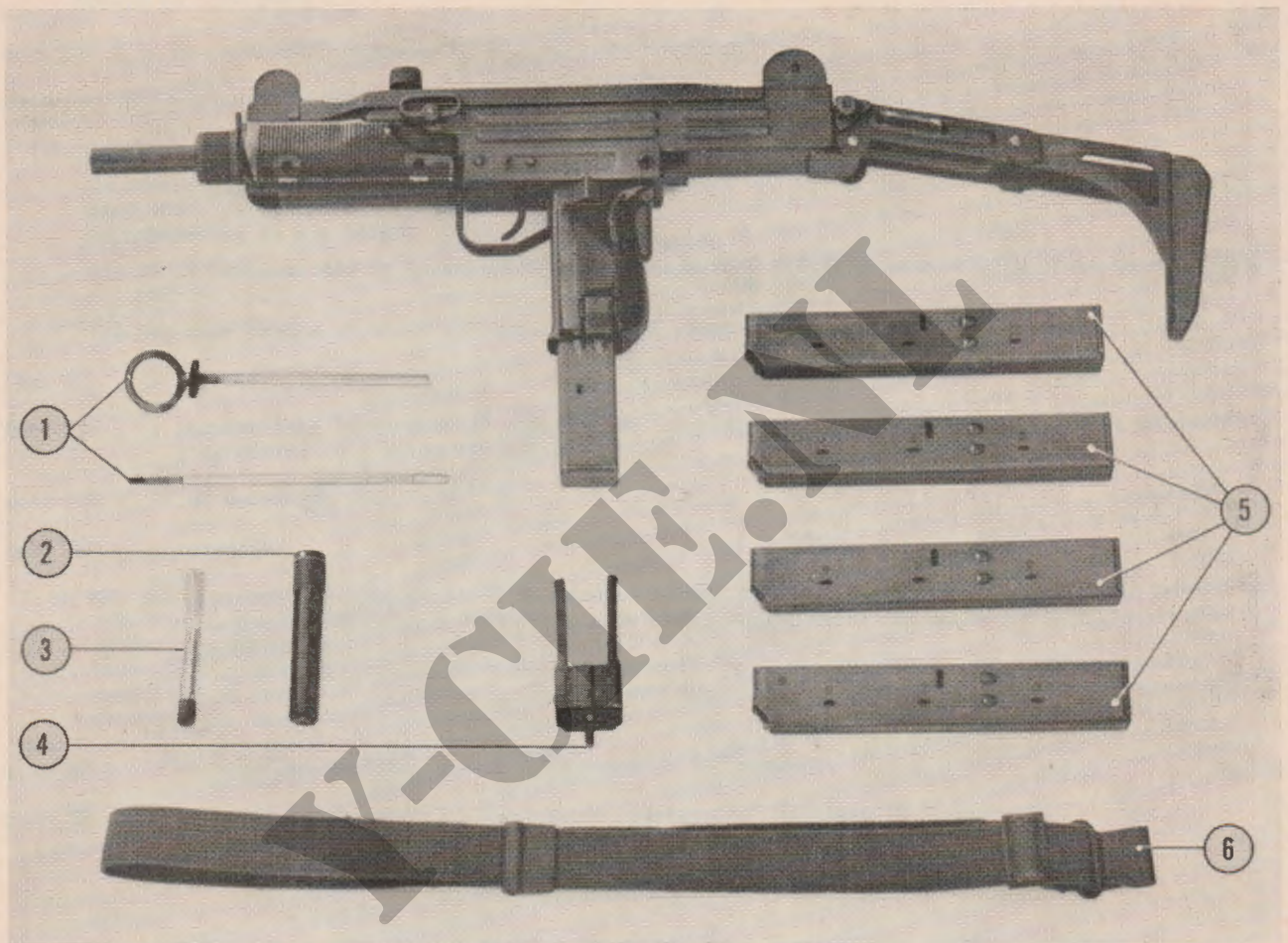

Fig. 1

Pistoolmitrailleur "UZI" met toebehoren

1. 2 delige pompstok	4. Patroonmagazijnvuller + -lediger
2. Oliebuisje	5. 4 Patroonmagazijnen
3. Schoonmaakborstel	6. Draagriem

DEEL II

punt 6a : (tot en met het gestelde onder Opmerking) vervangen door:

a. Vrije-hand schieten

Wanneer "vrije hand" wordt geschoten, kan het voorkomen dat door de betrekkelijk sterke opslag, de schoten hoger vallen dan bij "opgelegd" schieten.

Dit kan worden tegengegaan door het wapen goed in de schouder te drukken en het met de linkerhand stevig te omklemmen.

punt 12c (1): derde regel "ondersteund" wijzigen in "opgelegd".

punt 14h : vervangen door:

h. Opgelegd schieten

De onbeweeglijkheid van de pistoolmitrailleur tijdens het vuren, kan in hoge mate worden bevorderd, door de linkerhand te ondersteunen.

De uitvoering is als volgt:

(1) De linkerhand, die de handbeschermer omklemt, wordt stevig op een dekking of terreinvoorwerp gedrukt.

(2) Het naar rechts of links overhellen van het wapen moet hierbij worden voorkomen.

fig. 10 : vervalst.

punt 25a : laatste zin: "ondersteund" wijzigen in "opgelegd dan wel ondersteund", alsmede de aanduiding "(fig. 19)" laten vervallen.

punt 25b : "b" vervangen door "c".

punt 25 : toevoegen:

b. Bij het ondersteund schieten wordt de handbeschermer ondersteund door een vaste massa, terwijl de linkerhand, om de rechterhand, mede de pistoolgreep omvat; beide handen drukken het wapen stevig op de ondersteuning.

Deze houding kan o.a. worden gebruikt tijdens huis- en straatgevechten, waar een raamkozijn, schutting of muur, of tijdens het vuren uit een voertuig, waar de rand van de laadbak als ondersteuning kan worden gebruikt (zie fig. 19).

punt 26 : de zin "Dit laatste niet mogelijk is" vervalst.

punt 32 : onder b. Uitvoering (1): "het wapen ondersteund" wijzigen in "opgelegd".

DEEL III

punt 18 : titel wijzigen in: De instructie in de liggende houding voor opgelegd schieten

punt 18a : eerste regel: "ondersteund" wijzigen in "opgelegd".

punt 18d (1): laatste twee regels wijzigen in:

- het stevig omklemmen van de handbeschermers en het op de dekking drukken van de linkerhand.

punt 18 : Opmerkingen (3): "ondersteund(e)" wijzigen in "opgelegd(e)".

punt 19d (4): "ondersteund" wijzigen in "opgelegd".

punt 25d (2): "ondersteund" wijzigen in "opgelegd".

AANHANGSEL I

punt 2b (9) : "ondersteund" wijzigen in "opgelegd".

HOOFDSTUK I

ALGEMENE BESCHRIJVING1. Kenmerkende eigenschappen

- a. De pistoolmitrailleur is een licht, automatisch wapen.
- b. Door het verstellen van de vuurregelaar kan met het wapen zowel automatisch als enkel schot worden gevuld, en kan het wapen tevens op veilig worden gesteld.
- c. Het op veilig stellen kan zowel met de afsluiter in voorste als in achterste stand geschieden.
- d. Het wapen kan niet worden afgevuurd dan wel gespannen alvorens de greepveiligheid is ingedrukt.
- e. Het wapen is van het zogenaamde niet-vergrendelde type en is voorzien van een vaste slagpin.
- f. De patronen worden aangevoerd door middel van een patroonmagazijn dat 32 patronen kan bevatten. Om overbelasting van de aanbrengeveer te voorkomen, mogen echter nooit meer dan 30 patronen in het magazijn worden geplaatst.
- g. Bijna elk soort 9 mm munitie kan met de pistoolmitrailleur worden verschoten.

2. Gebruik

De pistoolmitrailleur is bijzonder geschikt voor:

- a. Nabijgevechten.
- b. Beveiliging van gebouwen, werk- en opslagplaatsen.

(N.B.: In verband met de hoge vuursnelheid is het voor een geoefend schutter mogelijk in 1 minuut 5 gevulde patroonmagazijnen te verschieten. Daarom is een strenge vuurdiscipline noodzakelijk.)

3. Toebehoren (fig. 1)

- a. Patroonmagazijnen (bij elk wapen behoren 5 patroonmagazijnen, t.w.: 1 op het wapen, 4 op de man).
N.B.: Eén patroonmagazijn behoort bij het wapen en moet bij overdracht, inlevering, e.d. te allen tijde bij het wapen blijven.
- b. 2-delige pompstok.
- c. Oliebuisje.
- d. Schoonmaakborstel.
- e. Draagriem.
- f. Patroonmagazijnvuller + -lediger.

4. Mondingsstop voor losse schoten

Door het plaatsen van een mondingsstop voor losse schoten is het mogelijk met de pistoolmitrailleur losse munitie 9 mm automatisch te verschieten.

5. Gegevens

Lengte met uitgeklapte kolf	65 cm
Lengte kolf opgeklapt	47 cm
Gewicht zonder patroonmagazijn	3,4 kg
Gewicht gevuld patroonmagazijn	590 gr
Gewicht leeg patroonmagazijn	200 gr
Aantal patronen in patroonmagazijn	30
Lengte van de loop	26 cm
Trekken en velden in de loop	4
Kaliber	9 mm
Vo	380 m/sec
Vuursnelheid	650/750 sch/min
Verdeling op het vizier	100 - 200 m
Correctiemogelijkheid voor hoogte en breedte	met korrel
Vizierradius (afstand oogdop - korrel)	31 cm

HOOFDSTUK II

UITEENNEMEN EN INEENZETTEN6. Algemeen

a. Mate van uiteennemen

Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen:

- (1) Uiteennemen in hoofdgroepen voor het dagelijks onderhoud.
- (2) Verder uiteennemen ten behoeve van het onderhoud, voor het uitvoeren van kleine herstellingen en voor het vervangen van onderdelen.

b. Regels

Bij het uiteennemen en ineenzetten van de pistoolmitrailleur moeten de volgende regels in acht worden genomen:

- (1) Voer de veiligheidsmaatregelen uit.
- (2) Neem het wapen in de juiste volgorde uiteen en leg de onderdelen in deze volgorde neer.
- (3) Maak er geen wedstrijd van.
- (4) Neem het wapen uiteen zonder geweld te gebruiken.
- (5) Leg de onderdelen neer op een droge, schone plaats.

7. Veiligheidsmaatregelen

a. Het wapen

- (1) Controleer of de vuurregelaar op "S" staat, zo nodig deze daarop stellen.
- (2) Neem het patroonmagazijn uit.
- (3) Controleer of zich geen patroon in het wapen bevindt.
- (4) Zet de vuurregelaar op "A" en laat de afsluiter onder controle naar voren gaan.
- (5) Stel de vuurregelaar weer op "S".

b. De munitie

Controleer de exercitiepatronen, de patroonmagazijnen, de patroontassen en vraag aan de man of hij in het bezit is van scherpe munitie.

c. De mondingsstop voor losse schoten

De mondingsstop voor losse schoten bevindt zich nimmer op het wapen, tenzij direkt gebruik zal worden gemaakt van losse munitie. Het is daarom ook ten strengste **V E R B O D E N** de mondingsstop mede te nemen naar de schietbaan!!!

8. Uiteennemen in hoofdgroepen

a. Algemeen

Het wapen wordt steeds in ontspannen toestand uiteengenomen in de volgende hoofdgroepen (fig. 2):

- het patroonmagazijn
- de loopgroep
- de dekselgroep
- de afsluitergroep
- de trekkergroep
- de doosgroep.

N.B.: Het zal niet altijd noodzakelijk zijn de trekkergroep bij dagelijks onderhoud van de doosgroep te scheiden.

Het is in 1e en 2e echelon ten strengste verboden de vizieras uit te nemen.

b. Achtereenvolgens te verrichten handelingen

- (1) Neem de veiligheidsmaatregelen.
- (2) Verwijder de draagriem.
- (3) H e t v e r w i j d e r e n v a n d e l o o p g r o e p
 - Druk de loopborgmoerpal zo ver mogelijk in.

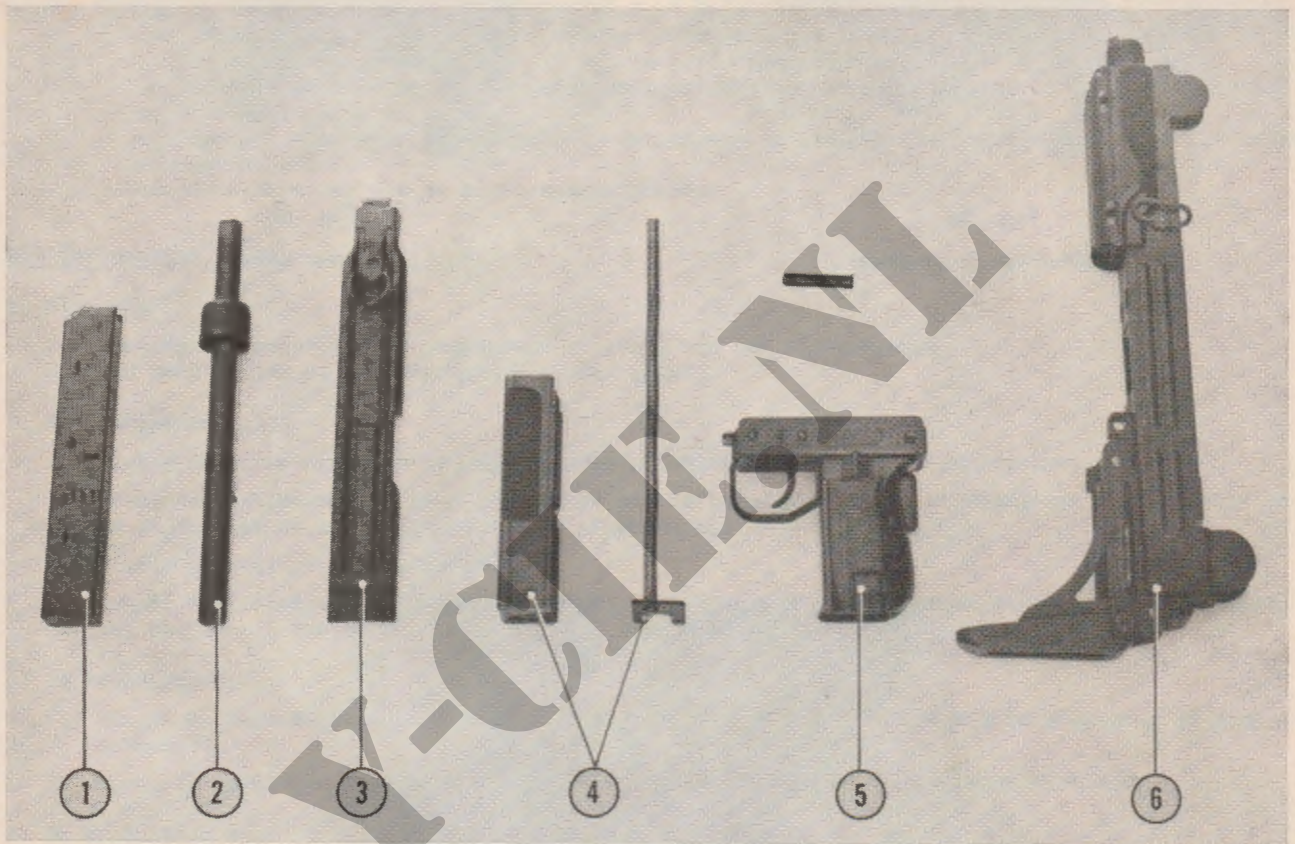

Fig. 2

Groepen in volgorde van uiteennemen

1. Patroonmagazijn	4. Afsluitergroep
2. Loopgroep	5. Trekkergroep
3. Dekselgroep	6. Doosgroep

Fig. 3a
Indrukken van de dekselpal

Fig. 3b
Afnemen deksel

Fig. 4
Uitnemen van de afsluiter

- Draai daarna de loopborgmoer geheel los.
- Neem de loop naar voren uit de doos.
- (4) Het verwijderen van de dekselgroep (fig. 3a en 3b)
 - Druk de dekselpal naar achteren en neem de dekselgroep af door hem naar boven te bewegen en vervolgens achterwaarts uit te nemen (fig. 3).
- (5) Het verwijderen van de afsluitergroep
 - Neem de afsluiter in bovenwaartse richting uit de doos, door hem met de wijsvinger iets naar achteren te trekken, tegen de werking van de sluitveer in (fig. 4).
 - Neem het sluitveersamenstel, bestaande uit sluitveer, -stang en bufferplaat uit de afsluiter.
- (6) Het verwijderen van de trekkergroep
 - Druk de verbindingsbus, zonodig met behulp van de sluitveerstang, uit.
 - Neem de trekkergroep van de doos door hem naar beneden en achterwaarts te bewegen.
- (7) Het uiteennemen van het patroonmagazijn
 - Druk het knopje van de borgplaat van de bodemplaat met b.v. de kogelpunt van een exercitiepatroon in en schuif de bodemplaat van de patroonmagazijndoos. Zorg hierbij, dat de borgplaat wordt vastgehouden om het uitspringen van de aanbrengerveer te voorkomen.
 - Laat de aanbrengerveer onder controle ontspannen en neem de veer met de borgplaat uit de patroonmagazijndoos.
 - Neem de aanbrenger uit de patroonmagazijndoos.

9. Het ineenzetten

a. Algemeen

Het ineenzetten geschiedt in omgekeerde volgorde van het uiteennemen. Hierbij moet echter op het navolgende worden gelet:

b. Het patroonmagazijn

- (1) Plaats de aanbrenger met de hoge kant op het hoogste punt van de aanbrengerveer.
- (2) Breng de aanbrenger en -veer in de doos met de hoge kant aan de voorkant van de doos (dit is de zijde waar de aanbrenglippen zijn afgeschuind).
- (3) Plaats de veer geheel in de doos.
- (4) Schuif de bodemplaat met de rechte kant eerst, vanaf de voorkant van de doos, op zijn plaats tot het knopje van de borgplaat in zijn ligplaats springt.

c. De trekkergroep

- (1) Plaats de bevestigingslip van de trekkergroep in de daarvoor bestemde ruimte onder de handbeschermmer.
- (2) Breng de openingen voor de verbindingsbus tegenover elkaar en plaats de verbindingsbus.

d. De afsluitergroep

- (1) Plaats het sluitveersamenstel in de afsluiter.
- (2) Plaats de fiberbufferplaat van het sluitveersamenstel, met de uitsparing naar beneden gekeerd, in de doos en laat daarna de afsluiter, die licht tegen de veerwerking wordt ingedrukt, in de doos zakken.

e. De dekselgroep

- (1) Plaats het deksel, door eerst de voorzijde onder de korrelbeschermmer te schuiven en daarna de achterzijde naar beneden te drukken, totdat de dekselpal over het deksel heen grijpt.

f. De loopgroep

- (1) Plaats de loop in de ligplaats, hierbij zorgdragend, dat de kraag van de loop in het loopgeleustuk valt.
- (2) Plaats de loopborgmoer en draai hem enige slagen.
- (3) Druk de loopborgmoerpal geheel in.
- (4) Draai de loopborgmoer handvast aan.

- g. Controleer de werking van het wapen door het te spannen en onder geleide te ontspannen, waarna het veilig wordt gesteld.

10. Het uit- en inklappen van de metalen kolf

a. Het uitklappen van de kolf

- (1) Sla met de muis van de hand de kolfplaat omlaag (wapen horizontaal, pistoolgreep omlaag).
- (2) Trek daarna de kolfplaat achteruit tot alle metalen delen zijn gestrekt.

b. Het inklappen van de metalen kolf

- (1) Plaats het achterste deel van de kolf tussen de vingers en muis van de rechterhand (fig. 5a).
- (2) Druk de rechterachterzijde van de kolf tegen de veerwerking in en klap hem omhoog (fig. 5b).
- (3) Druk met de rechterduim de drukknop voor de borgpal van de kolf in, en klap het voorste deel tegen de doosgroep (fig. 5c).
- (4) Trek met een krachtige beweging het achterste deel van de kolf tegen het wapen (fig. 5d).

K-CHIE-ME

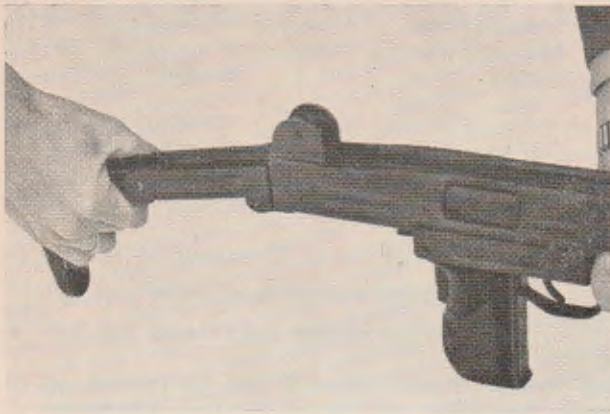

Fig. 5a
Plaatsen van de rechterhand

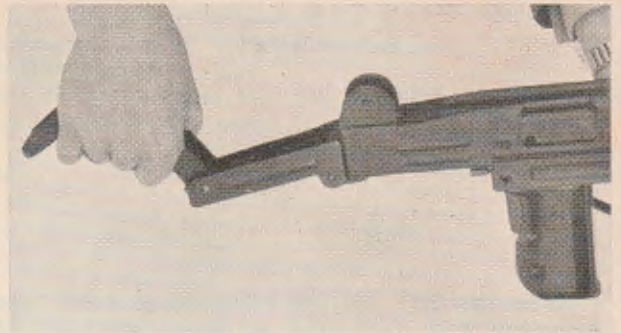

Fig. 5b
Achterste deel van de kolf omhoog geklapt

Fig. 5c
Voorste deel van de kolf tegen doosgroep geklapt

Fig. 5d
Vastklappen van de kolf

HOOFDSTUK III

WERKING11. Algemeen

- a. Hoewel met de pistoolmitrailleur zowel automatisch als semi-automatisch kan worden gevuld, moet het wapen eerst met de hand worden gespannen en een gevuld patroonmagazijn worden geplaatst, voordat tot vuren kan worden overgegaan. Bij het verklaren van de werking wordt er van uitgegaan dat dit is geschied.
- b. Om het (eerste) schot te doen afgaan, moet de afvuurinrichting in werking worden gesteld door de greepveiligheid in te drukken en aan de trekker te trekken. Bij het afvuren van de patroon ontstaat gasdruk door het ontbranden van het kruit. Deze gasdruk drijft niet alleen de kogel uit de loop, doch dient tevens om het wapen opnieuw te spannen.
- c. Indien de greepveiligheid niet wordt ingedrukt, kan:
 - (1) Het wapen niet worden gespannen.
 - (2) Het wapen niet worden afgevuurd.
- d. De spanschuij is, in samenwerking met de dekselgroep, zodanig geconstrueerd dat, indien men de spangreep loslaat voordat de afsluiter geheel in de achterste stand is, deze niet naar voren kan bewegen (dus ook niet voortijdig een schot kan afgaan).

12. Werking in details (algemeen)

Ter verduidelijking wordt de werking in 6 fasen verdeeld:

- a. DE VOORWAARTSE EN ACHTERWAARTSE BEWEGING VAN DE AFSLUITER.
- b. DE WERKING VAN DE AFVUURINRICHTING MET DE VUURREGELAAR OP "R".
- c. DE WERKING VAN DE AFVUURINRICHTING MET DE VUURREGELAAR OP "A".
- d. DE WERKING VAN DE AFVUURINRICHTING MET DE VUURREGELAAR OP "S".
- e. DE WERKING VAN DE GREEPVEILIGHEID.
- f. DE WERKING VAN DE SPANGREEPVEILIGHEID.

13. De voorwaartse en achterwaartse beweging van de afsluiter

- a. In deze beschrijving wordt er van uitgegaan dat het wapen is geladen, hetwelk zich kenmerkt door de volgende feiten:
 - (1) De afsluiter staat in zijn achterste stand.
 - (2) De vuurregelaar staat op "R" (enkel schot) of "A" (automatisch).
 - (3) De greepveiligheid is ingedrukt.
- b. Indien aan de trekker wordt getrokken, zal de afsluiter door de tuimelaar worden losgelaten en onder druk van de gespannen sluitveer naar voren worden bewogen. Bij het passeren van het patroonmagazijn wordt de bovenste patroon door de afsluiter mede naar voren genomen en, via het opbrengvlak in de doos, in de kamer gebracht. Zodra de patroon geheel in de kamer is gebracht, grijpt de patroontrekker in de hulstrand en wordt de vaste slagpin in het slaghoedje gedrukt, waardoor de patroon tot ontsteking wordt gebracht. De ontwikkelde gasdruk drijft de kogel de loop uit en drukt de huls en daarmee ook de afsluiter naar achteren. Gedurende de achterwaartse beweging van de afsluiter wordt de sluitveer gespannen. De ledige huls wordt vastgehouden door de patroontrekker totdat de hulsbodem tegen de, vast in de doos bevestigde, uitwerper aankomt en hierdoor naar rechts boven wordt uitgeworpen. De afsluiter gaat inmiddels verder naar achteren totdat de achterzijde van de afsluiter tegen de bufferplaat aanslaat. De sluitveer drukt nu de afsluiter weer naar voren totdat deze wordt opgevangen door de tuimelaar.

14. De werking van de afvuurinrichting met de vuurregelaar op "R" (enkel schot) (fign 6)

Als de vuurregelaar op "R" (enkel schot) staat, ligt de vuurregelaar met zijn naar rechts gebogen vooreinde onder de vooronderzijde van de trekkerhefboom.

Door de trekker achteruit te halen, drukt de trekkerhefboom de tuimelaar, tegen de werking van de tuimelaarveer in, naar beneden.

De nokken van de tuimelaar treden daardoor uit de spanning van de afsluiter, waardoor de afsluiter onder werking van de sluitveer naar voren kan bewegen.

De vooronderzijde van de trekkerhefboom is nu in aanraking met de vuurregelaar gekomen, waardoor (bij het verder doordraaien van de trekker) de trekkerhefboom achterover draait en de tuimelaar loslaat.

De tuimelaar beweegt nu, onder druk van zijn veer, weer naar boven totdat hij stuit tegen de onderzijde van de afsluiter.

Zodra de spanning van de afsluiter, tijdens zijn achterwaartse beweging voorbij de tuimelaar is gekomen, komt de tuimelaar verder omhoog en houdt de afsluiter in de achterste stand.

Wordt nu de trekker losgelaten, dan draait deze onder werking van zijn veer terug, waardoor ook de trekkerhefboom naar boven wordt bewogen.

Doordat de trekkerveer tegen de onderzijde van de trekkerhefboom drukt, zal deze, behalve omhoog ook naar voren draaien, waardoor de trekkerhefboom weer boven de druknokken van de tuimelaar komt te liggen.

Om deze voorover draaiende beweging zeker te stellen is een stuitnok voor de trekkerhefboom op de tuimelaaras geplaatst.

15. De werking van de afvuurinrichting met de vuurregelaar op "A" (automatisch) (fig. 7)

Als de vuurregelaar op "A" (automatisch) staat, ligt de vuurregelaar met zijn naar rechts gebogen vooreinde vóór de voorzijde van de trekkerhefboom.

Wordt nu aan de trekker getrokken, dan beweegt zich de voorzijde van de trekker naar beneden en neemt de trekkerhefboom mee, die op zijn beurt de tuimelaar naar beneden drukt.

Omdat de vuurregelaar vóór de trekkerhefboom ligt, zal de trekkerhefboom geen draaiende beweging maken, zodat hij op de druknokken van de tuimelaar zal blijven rusten en deze naar beneden houdt.

Zolang de trekker ingedrukt blijft, zal het wapen automatisch blijven vuren.

Wordt de trekker losgelaten, dan draait deze, onder werking van de trekkerveer, terug.

Ook de tuimelaar draait dan naar boven en zal de afsluiter in zijn voorwaartse beweging opvangen.

16. De werking van de afvuurinrichting met de vuurregelaar op "S" (veilig) (fig. 8)

Als de vuurregelaar op "S" (veilig) staat, ligt de vuurregelaar met zijn naar rechts gebogen vooreinde onder de trekker, waardoor de trekker is geblokkeerd.

17. De werking van de greepveiligheid

De greepveiligheid ligt door de werking van zijn veer altijd in zijn achterste stand, met zijn nok onder de naar buitenstekende tuimelaarnok.

Hierdoor moet om zowel te kunnen vuren, als om het wapen te kunnen spannen, de greepveiligheid met de hand worden ingedrukt.

Door het indrukken van de greepveiligheid komt de nok van de greepveiligheid vóór de tuimelaarnok te liggen, waardoor de tuimelaar omlaag kan bewegen.

18. De werking van de spangreepveiligheid

Door het verschuiven van een lange, dubbel U-vormige veer wordt de spanschuifpal zodanig verschoven, dat hij, bij het naar achteren brengen van de spangreep, in de kartelrand van de geleidegleuf zal grijpen, indien de spangreep voortijdig wordt losgelaten.

Is de spangreep in de achterste stand gebracht, dan is ook de veer, door het stuiten tegen de achterkant van de geleidegleuf, verschoven, wat tot gevolg heeft, dat de spanschuifpal nu een zodanige stand inneemt, dat hij niet in de kartelrand kan grijpen als de spangreep naar voren wordt gebracht.

Door het stuiten van de veer tegen de voorkant van de geleidegleuf, verschuift ook de pal weer, zodat hij bij het spannen weer zijn "beveiligingswerk" kan doen.

AFVUURINRICHTING, PISTOOLMITRAILLEUR, UZI, 9 MILLIMETER

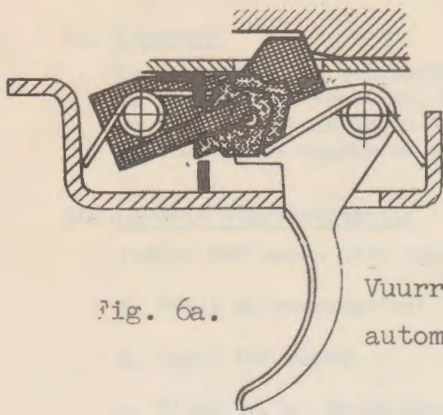

Fig. 6a.

Vuurregelaar op (A)
automatisch.

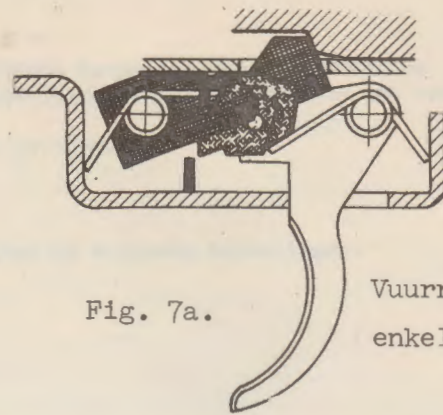

Fig. 7a.

Vuurregelaar op (R)
enkelschot.

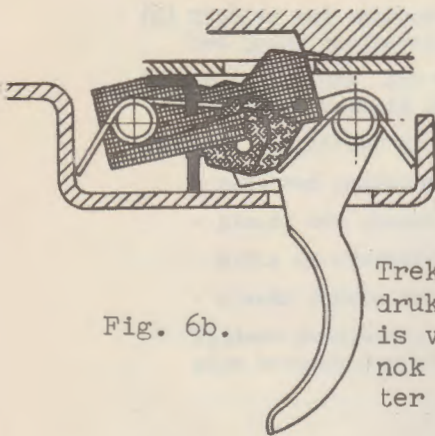

Fig. 6b.

Trekker iets ingedrukt. De tuimelaar is vrij van de spannok van de afsluiter gekomen.

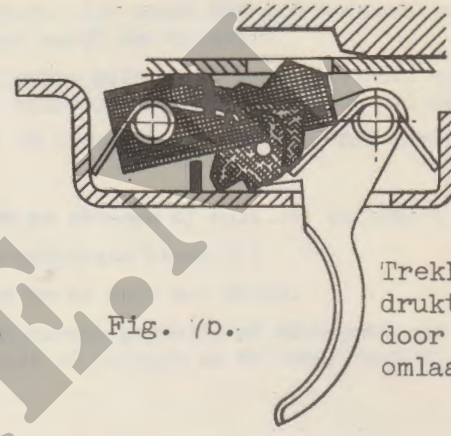

Fig. 7b.

Trekker geheel ingedrukt. De trekker wordt door de trekkerhefboom omlaaggehouden.

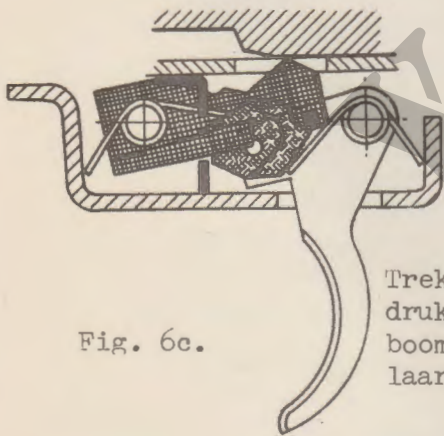

Fig. 6c.

Trekker geheel ingedrukt. De trekkerhefboom heeft de tuimelaar losgelaten.

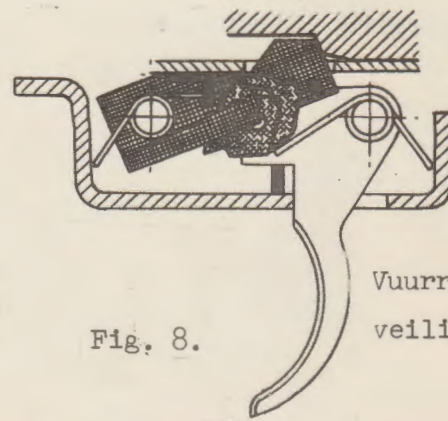

Fig. 8.

Vuurregelaar op (S)
veilig.

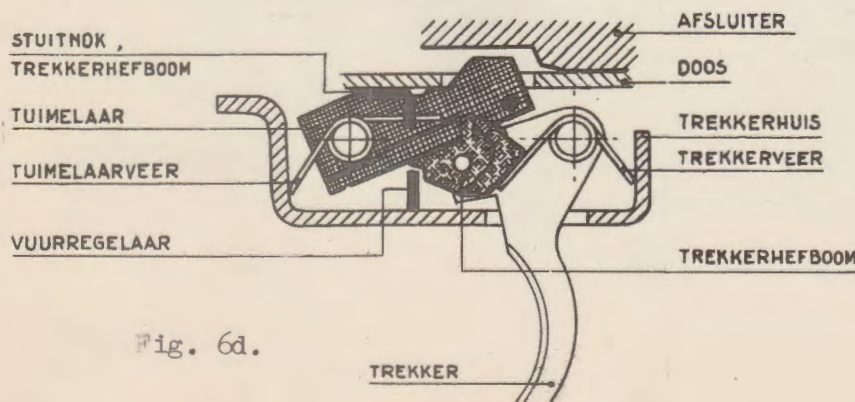

Fig. 6d.

Afsluiter weer in achterste stand. De tuimelaar is door zijn veer in de werkweg van de afsluiter gebracht.

HOOFDSTUK IV

STORINGEN**19. Algemeen**

De onmiddellijke storingsreactie is het automatisch toepassen van een handeling, die waarschijnlijk de storing zal opheffen. Het gaat bij de onmiddellijke storingsreactie om het opheffen van de storing en niet om het opsporen van de oorzaak ervan.
De storing is opgeheven indien weer kan worden gevraagd.

20. Directe storingsreactie

Indien het wapen niet vuurt, verricht de schutter de volgende handelingen:

a. Stelt de vuurregelaar op "S" (veilig).

b. Spant het wapen.

c. Kijkt in het hulzengat:

- (1) Indien het patroonmagazijn leeg is, wordt snel een vol patroonmagazijn geplaatst, waarna wordt doorgevuurd.
- (2) Zijn er wel patronen in het patroonmagazijn, dan wordt het patroonmagazijn gecontroleerd op het juist geplaatst zijn, waarna het vuur wordt voortgezet.
- (3) Indien blijkt, dat zich een patroon of ledige huls in de kamer bevindt, wordt het wapen omgekeerd en krachtig heen en weer geschud, waardoor de huls of patroon uit de kamer valt.
- (4) Valt de patroon of ledige huls niet uit de kamer (hulsklemming), dan wordt als volgt gehandeld:
 - neem het patroonmagazijn uit;
 - plaats een pompstok in de loop en druk de patroon of huls uit de kamer;
N.B.: De afsluiter bevindt zich in de achterste stand !!!
 - plaats daarna weer een patroonmagazijn en ga door met vuren.

Tijdens duisternis moet in het hulzengat worden gevoeld, of zich patronen in het patroonmagazijn bevinden en/of zich mogelijk een huls of patroon in de kamer bevindt.

HOOFDSTUK V

ONDERHOUD21. Algemeen

- a. De pistoolmitrailleur moet steeds in goede en zindelijke staat worden gehouden, teneinde een goede werking te waarborgen.
- b. Daar de patronen 9 mm zijn voorzien van z.g.n. "anti-corrosieve" (geen roestverwekkende) slaghoedjes, kan het onderhoud op eenvoudiger wijze geschieden dan tot nu toe gebruikelijk was. Het is derhalve niet nodig het wapen, indien het niet gebruikt is, dagelijks uiteen te nemen, schoon te maken en door te halen. Een technische proefneming heeft uitgewezen, dat de loop door het veelvuldig doorhalen meer was uitgesleten dan door het verschieten van duizenden scherpe patronen.
- c. Het is het kader verboden wapens voor een inspectie droog te laten maken. Slechts bij technische inspecties, die te voren zijn aangekondigd, moeten de wapens droog ter inspectie worden aangeboden (3e echelon en hoger).
- d. Metaal moet steeds worden beschermd tegen roesten. Vocht, vuil, kruitslijm, zilte, vochtige en door industriële gassen verontreinigde lucht, tasten de metalen delen van een wapen aan. Ook stalen delen, welke zijn voorzien van een fosfaat- of chroomlaag of zijn geblauwd, moeten worden beschermd tegen roesten. De stalen delen moeten steeds licht zijn ingeolied; kunststofdelen moeten steeds droog zijn.

22. Smeer-, reinigings- en conserveringsmiddelen

- a. Olie OX-52 (wapenolie)
Deze wapenolie wordt gebruikt als smeermiddel en voor het onderhoud.
- b. Olie OX-13
Deze wapenolie dient ter vervanging van de olie OX-52 bij temperaturen beneden 0° Celsius.
- c. Conserveermiddel PX-7
Dit conserveermiddel wordt gebruikt voor het invetten van de loop en alle metalen delen, wanneer het wapen langdurig in de wapenkamer wordt opgelegd. Het conserveermiddel wordt met behulp van droge lappen verwijderd.
- d. Flanelen lapjes 6 x 6 cm
Deze lapjes dienen voor het doorhalen van de loop.

23. Uitrustingsstukken

- a. Schoonmaakborstel.
- b. Oliekoker.
Er dient op te worden toegezien, dat de oliekerker steeds met wapenolie is gevuld.
- c. Pompstok (2-delig).

24. Periodiek onderhoud

- a. Periodiek onderhoud van de pistoolmitrailleur wordt verricht, teneinde:
 - (1) Het wapen schoon te houden.
 - (2) Te voorkomen, dat het wapen roest.
 Wordt gedurende lange tijd niet met het wapen geschoten, dan moet regelmatig worden gecontroleerd of het zich in goede staat bevindt en schoon is.
- b. Indien het wapen voor instructiedoeleinden of herstellingen uiteen is genomen, worden de onderdelen met een lap droog gewreven. Na gebruik worden alle onderdelen licht ingeolied en ineengezet.

- c. Tenminste eenmaal per week moeten wapens, waarmede niet is geschoten, worden gereinigd en met OX-52 worden ingeolied.
Voor het reinigen van de loop wordt een flanellen lapje 6 x 6 cm in het gat van de pompstok bevestigd en wordt de loop enige malen goed doorgehaald tot hij schoon is, waarna hij met een half flanellen lapje wordt ingeolied.

25. Onderhoud voor het vuren

- a. Neem de afsluiter uit het wapen.
- b. Maak de loop, de kamer en die delen, welke met munitie in aanraking komen, schoon en droog. Ook het inwendige van het patroonmagazijn.
- c. Olie zo nodig de bewegende delen, die niet met gassen in aanraking komen, licht met wapenolie in.
- d. Zet het wapen ineen.
- e. Controleer of het oliebusje gevuld is met wapenolie.
(N.B.: Dit onderhoud kan zo nodig de avond, voorafgaande aan de schietdag, worden uitgevoerd, met uitzondering van het droogmaken van de loop. Deze wordt pas op de schietbaan drooggemaakt.)

26. Onderhoud tijdens het vuren, c.q. vuurpauzen

- a. Tijdens het vuren moet voortdurend aandacht worden geschonken aan de werking van het wapen, ten einde storingen te voorkomen. Speciaal dient hierbij aandacht te worden besteed aan het schoonhouden der patroonmagazijnen, daar deze gevoelig zijn voor zand.
- b. De bewegende delen worden, zo nodig, voorzien van een weinig wapenolie.
- c. Tijdens vuurpauzen moeten kamer en voorzijde afsluiter, zo nodig, worden gereinigd.
- d. Indien het wapen niet vuurt, moet eerst de directe storingsreactie worden toegepast, voordat de storing wordt vastgesteld.

27. Onderhoud na het vuren

- a. Na het schieten moet, bij terugkeer in de kazerne of kampement, de pistoolmitrailleur zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk op de avond van de schietdag, grondig worden schoongemaakt.
- b. Aan de loop dient speciale aandacht te worden besteed. Het schoonmaken geschiedt als volgt:
 - (1) Neem het wapen geheel uiteen.
 - (2) De loop wordt ingeolied met een half flanellen lapje gedrenkt in wapenolie.
 - (3) Haal de loop met droge lapjes 6 x 6 cm zo lang door tot geen vuil meer uit de loop komt.
 - (4) Blijkt bij controle, dat de loop schoon is, olie dan de loop in met een half flanellen lapje.
(N.B.: Het kwistig gebruik van lapjes moet worden vermeden. Eén lapje kan meerdere malen worden gebruikt door dit om te keren. Ook kunnen meerdere wapens worden ingeolied met één lapje.)
 - (5) Bij het schoonmaken en inoliën van de loop moet zoveel mogelijk worden voorkomen dat de monding van de loop uitslijt, door tijdens het doorhalen van de loop zorg te dragen dat de pompstok niet met de loop in aanraking komt.
- c. Het inwendige van de doos moet met een poetslap goed worden schoongemaakt.
- d. Hierna worden alle metalen delen van het wapen licht ingeolied met olie OX-52.

28. Onderhoud in de vorstperiode

Omdat dikke olie een remmende invloed heeft, dient bij temperaturen onder het vriespunt de olie OX-52 te worden vervangen door de olie OX-13. De bewegende delen worden dan zo licht mogelijk ingeolied. Om vastvriezen van bewegende delen te voorkomen, moeten deze bij lage temperaturen absoluut vochtvrij zijn.

29. Onderhoud onder bijzondere omstandigheden

- a. Onder bijzondere omstandigheden zal het nodig zijn het wapen vaker uiteen te nemen en te onderhouden.

- b. Wordt het wapen gebruikt op plaatsen waar veel zand en stof het wapen kunnen binnendringen, dan moet het wapen worden drooggemaakt en zoveel mogelijk worden afgedekt, omdat zand of stof met olie vermengd, werkt als een schuurmiddel. Bij het verlaten van een zanderige of stoffige omgeving moet het wapen worden schoongemaakt en ingeolied.

30. Het vervoer van pistoolmitrailleurs

Het vervoer van pistoolmitrailleurs dient zodanig te geschieden, dat deze niet worden beschadigd.

- De pistoolmitrailleurs dienen in de daarvoor bestemde kisten te worden vervoerd.
- Bij vervoer door de man mag slechts één pistoolmitrailleur aan of op de schouder worden vervoerd. Is het om een of andere reden noodzakelijk dat een man meer dan een pistoolmitrailleur aan de schouder draagt, dan dient b.v. door het verkorten of verlengen van de draagriem te worden gezorgd, dat geen metalen delen met elkaar of met kunststofdelen in aanraking komen.
- In rijdende voertuigen moeten de pistoolmitrailleurs door de man worden vastgehouden of in de daarvoor bestemde wapenklem worden geplaatst.

31. Het gebruik van losse patronen

- a. Om te kunnen vuren met losse patronen moet de loopmoer worden verwisseld voor de mondingsstop voor losse schoten.

Waarschuwing: Als de mondingsstop voor losse schoten is geplaatst, is het toch mogelijk scherpe patronen te verschieten. Draag dus zorg dat gedurende de oefeningen met losse patronen, geen scherpe patronen bij de deelnemers aan de oefening aanwezig kunnen zijn.

- b. Om de mondingsstop te kunnen plaatsen, moet de loopborgmoer worden afgenomen en de mondingsstop worden geplaatst op dezelfde wijze als de loopborgmoer (zie punt 9f).

KOPIE

HOOFDSTUK VI

HET CORRIGEREN VAN DE RICHTMIDDELEN**32. Inleiding****a. Algemeen**

Het corrigeren voor de hoogte en de breedte geschiedt met de korrel. De hoogte wordt gecorrigeerd door de korrel door middel van de corrigeersleutel omhoog of omlaag te draaien.

De breedte wordt gecorrigeerd door de korrel, welke ten opzichte van het schroefdraadgedeelte uit het midden staat, naar links of naar rechts te draaien door middel van de corrigeersleutel.

b. Het schieten van het beeld

(1) Het wapen moet van de schouder en opgelegd worden geschoten, het vizier op 100 m worden gezet.

(2) Direct voor het vuren van een groep moeten 2 schoten worden gevuld voor verwarming van de loop. Direct hierna worden 5 gerichte schoten schot voor schot op de schijf afgevuurd.

c. Ligging van het gemiddelde trefpunt

Vizierstand 100 meter.

Het gemiddelde trefpunt moet op 100 m samenvallen met het richtpunt.

d. Het corrigeren

Het corrigeren met de korrel geschiedt steeds in de richting van de afwijking, met andere woorden:

- ligt het gemiddelde trefpunt te laag: korrel omlaag;
- ligt het gemiddelde trefpunt te hoog: korrel omhoog;
- ligt het gemiddelde trefpunt links : korrel naar links;
- ligt het gemiddelde trefpunt rechts : korrel naar rechts.

Voor de hoogte geldt op 100 m, dat één hele slag rond (360°) een verplaatsing van het gemiddelde trefpunt met zich mee brengt van ± 16 cm.

- Moet de korrel omhoog, deze dan linksom draaien (tegen de wijzers van de klok in).

- Moet de korrel omlaag, deze dan rechtsom draaien (met de wijzers van de klok mee).

Voor de breedte geldt op 100 m, dat indien de korrel in het midden staat (dus boven de zielas) en daarna geheel naar links, c.q. rechts wordt verplaatst (haaks op de zielas), dit een verplaatsing van het gemiddelde trefpunt met zich meebrengt van ± 60 cm rechts, c.q. links.

Door het verkleinen van deze hoek wordt ook een kleinere verplaatsing van het gemiddelde trefpunt bewerkstelligd.

e. Handelingen

(1) Plaats de corrigeersleutel rechtstandig op de korrel zodanig dat het corrigeergedeelte en het borggedeelte pakken in resp. de korrel en de borgmoer.

(2) Draai de borgmoer ± 1 slag (linksom) los zonder de korrel zelf te verdraaien, waarna de nodige correctie kan worden aangebracht.

D E E L II

SCHIETVOORSCHRIFTINHOUD

	Blz.
Hoofdstuk I - SCHIETREGELS EN -GEGEVENS	II-1
Hoofdstuk II - VERRICHTINGEN MET DE PISTOOLMITRAILLEUR ALS VUURWAPEN . . .	II-4
Hoofdstuk III - HET GEBRUIK VAN DE PISTOOLMITRAILLEUR IN HET GEVECHT . . .	II-13
Hoofdstuk IV - HET GROEPEREN EN CORRIGEREN	II-15

HOOFDSTUK I

SCHIETREGELS EN -GEGEVENS1. Eigenschappen en gebruik van de pistoolmitrailleur

- a. Door de afmetingen en het gewicht van de pistoolmitrailleur UZI kan, mede door de inklapbare kolf, een gemakkelijke draagwijze gepaard gaan aan een grote hanteerbaarheid.
- b. De semi-automatische werking stelt de schutter in staat een aantal gerichte schoten snel achtereenvolgend, dan wel één schot af te geven. Tot beperkte afstand (zie punt 2) kunnen deze schoten met voldoende juistheid op het doel worden gebracht. Het wapen werkt bovendien, na het verstellen van de vuurregelaar, automatisch, waardoor de schutter in staat is, in korte tijd, een groot aantal schoten door middel van vuurstoten af te geven.
- c. Dank zij de grote hanteerbaarheid is het wapen zeer geschikt voor het afgeven van heupvuur; door de toepassing van automatisch vuur (vuurstoten) bestaat, tot een beperkte afstand, een ruime trefkans.
- d. Gezien de hierboven genoemde eigenschappen, is het wapen zeer geschikt voor de persoonlijke nabijverdediging; in het bijzonder voor personeel dat, voor de uitvoering van zijn specifieke taak, de beide handen vrij moet hebben.
- e. Het wapen is uitgerust met een L-vizier, waardoor een oogdop voor 100 m of voor 200 m kan worden opgeklapt. Gezien de beperkte afstand waarop het wapen nog voldoende zuiver schiet, wordt slechts de 100 m-oogdop gebruikt. De korrel kan voor de 100 m afstand nauwkeurig worden ingesteld. Het verstellen in zijdelingse richting van het vizier door de schutter is niet mogelijk.

2. Afstand en trefkans

Een geoefend schutter heeft nog voldoende trefkans met:

- a. Semi-automatisch vuur (enkel schot) tot 100 m.
- b. Automatisch vuur, in korte vuurstoten, tot 50 m.

3. Verheffing en bestrekenheid van de baan

- a. De verheffing van de 100 m kogelbaan (d.w.z. de kogelbaan tot 100 m, als op die afstand richtpunt en trefpunt samenvallen) is ± 12 cm op 55 m.

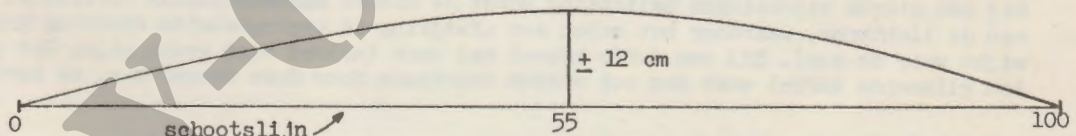

Fig. 1. De 100 m kogelbaan

Dit getal moet als een norm worden gezien, aangezien bij bepaalde soorten 9 mm munitie kleine afwijkingen zullen optreden.

- b. De verheffing van de kogelbaan is zodanig dat, indien de schootslijn (richtlijn) samenvalt met het maaiveld, de 100 m kogelbaan bestrijkend is voor een liggende man.

4. Het vizier

Het vizier kan slechts voor de 100 m afstand zuiver worden ingesteld.

Hierdoor zullen alleen op 100 m schootsafstand, richtpunt en trefpunt samenvallen (zie ook punt 3a).

Bij het vuren op doelen van voldoende grootte (lopende en staande levende doelen) bestaat echter, op alle afstanden tot 100 m, voldoende trefzekerheid.

Bij het vuren op lage doelen (liggende levende doelen), welke zich op kortere afstanden dan 100 m voordoen, zal met de verheffing van de kogelbaan rekening moeten worden gehouden. Indien echter de richtlijn samenvalt met het maaiveld zullen deze doelen ook altijd kunnen worden getroffen (zie ook punt 3b).

5. Richtregel; gewenst trefpunt

a. Richtregel

Het wapen is gericht, indien de denkbeeldige lijn oog - midden oogdop - bovenzijde korrel het doel in het richtpunt snijdt.

Hierbij geldt nog, dat het wapen niet mag overhellen en dat de schutter zijn oog moet instellen op het scherp waarnemen van het richtpunt (resp. doel).

Opmerking: Door de grote afstand tussen zielas en vizierlijn, moet vooral worden gewaakt tegen overhellen van het wapen (wapen rechtstandig houden).

b. Gewenst trefpunt

Het gewenst trefpunt is het midden van het doel of van het kwetsbaarste gedeelte van het doel.

6. Invloeden op de kogelbaan

a. Ondersteund schieten

(1) Indien ondersteund wordt geschoten, vallen de schoten overwegend lager dan bij vrije-hand schieten.

(2) Bij ondersteund schieten kan het voorkomen dat de spreiding van het wapen aanzienlijk toeneemt. Dit kan echter worden tegengegaan door het wapen stevig rechtstandig, op de ondersteuning te drukken.

Opmerking: Het zelfde verschijnsel doet zich voor bij opgelegd schieten (linkerhand om de handbeschermers en op de ondersteuning). In deze houding is het echter minder goed mogelijk het wapen rechtstandig en stevig op de ondersteuning te drukken. Met dit wapen wordt dan ook niet opgelegd geschoten.

b. Weersinvloeden

(1) Invloed van de wind

Voor wat de windinvloeden betreft, behoeft alleen rekening te worden gehouden met windrichtingen, welke min of meer dwars op de kogelbaan staan (zijwinden).

Aangezien eerst sterke zijwind op een afstand van meer dan 100 m het schot waarneembaar beïnvloedt, wordt de volgende richtmethode toegepast:

- op afstanden tot 100 m wordt normaal gericht,
- op grotere afstanden wordt, op levende doelen, bij sterke zijwind, op de zijkant van het doel, tegen de wind in gericht; de hoogte van het richtpunt wordt in dit geval uitsluitend door de afstand bepaald.

(2) Invloed van de zon

Bij een sterke zijdelingse belichting wordt de korrel ogenschijnlijk verplaatst in de richting van de lichtbron, waardoor het schot een afwijking in tegengestelde richting krijgt (het schot wijkt voor de zon). Bij een doffe korrel zal deze invloed niet groot zijn. Het schieten met een glimmende korrel moet dan ook worden voorkomen door deze vooraf b.v. te beroeten.

7. Richten op bewegende doelen

a. Bij het richten op bewegende doelen zijn de volgende factoren van belang:

- (1) de afstand, bewegingsrichting en snelheid van het doel;
- (2) de tijd die de kogel nodig heeft om de afstand waarop het doel zich bevindt, af te leggen.

De snelheid van de kogel is niet constant maar neemt af; de afstand, bewegingsrichting en snelheid van het doel zijn steeds weer verschillend.

Het volkomen juist richten op een bewegend doel is dan ook voor de doorsnee schutter praktisch onmogelijk.

b. Om toch een redelijke trefkans te hebben bij het vuren op bewegende doelen moet de schutter de volgende methode toepassen:

- (1) Bewegende doelen op afstanden groter dan 100 m, moeten uiteraard worden overgelaten aan wapens met een grotere effectieve dracht (b.v. mitrailleurs).
- (2) Voor bewegende doelen welke zich in de schootsrichting bewegen, wordt hetzelfde richtpunt aangehouden als voor stilstaande doelen.
- (3) Op zijwaarts bewegende levende doelen wordt als volgt gericht (fig. 2):
 - lopend : op 50 m één doelbreedte,
op 100 m twee doelbreedten voorrichten;
 - snellopend : op 50 m twee doelbreedten,
op 100 m vier doelbreedten voorrichten.

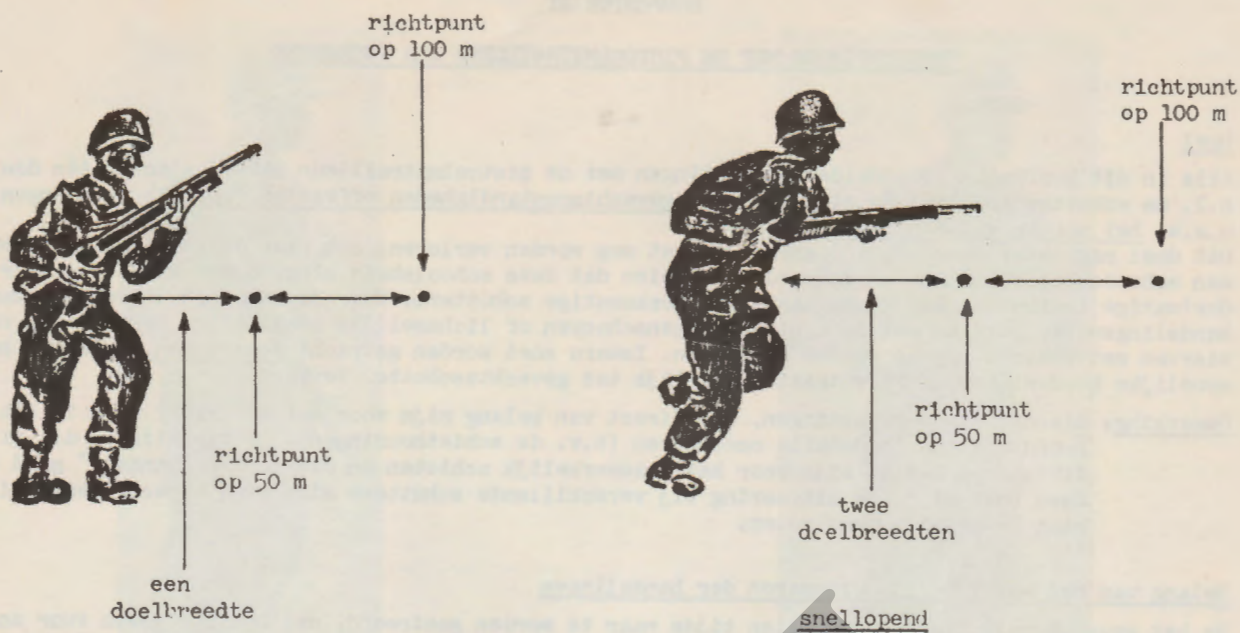

Fig. 2. Richten op zijdelings bewegende doelen.

8. Vuren bij duisternis of slecht zicht

- Indien het zicht zodanig is dat de richtmiddelen niet kunnen worden gebruikt, maar het doel nog is te onderscheiden, kan worden gevuld door te richten op gevoel (van de heup).
- Indien de graad van duisternis het toelaat, kan (hoewel "grof") uit de schouder worden gericht door middel van het lichaam van de oogdoop en de spangreep.

HOOFDSTUK III

VERRICHTINGEN MET DE PISTOOIMITRAILLEUR ALS VUURWAPEN9. Doel

Alle in dit hoofdstuk behandelde verrichtingen met de pistoolmitrailleur hebben slechts één doel, n.l. de schutter in staat te stellen onder gevechtsomstandigheden effectief vuur uit te brengen, m.a.w. het vormen van een gevechtsschutter.

Dit doel mag onder geen omstandigheid uit het oog worden verloren; ook waar de verrichtingen soms een schoolse indruk maken, moet worden ingezien dat deze schoolseheid slechts een middel is voor een doelmatige instructie aan grote aantallen toekomstige schutters. Waar de schoolse uitvoering van de handelingen strijdig is met de typische eigenschappen of lichamelijke kwaliteiten van de man, zal hiervan met inzicht moeten worden afgeweken. Immers moet worden getracht iedere man, ongeacht persoonlijke hoedanigheden, zo enigszins mogelijk tot gevechtsschutter te vormen.

Opmerking: Slechts die verrichtingen, die direct van belang zijn voor het schieten, zijn in dit hoofdstuk tot in details omschreven (b.v. de schiethoudingen). De handelingen die niet direct van belang zijn voor het daadwerkelijk schieten en die de man "vanzelf" goed zal doen (ook al is de uitvoering bij verschillende schutters misschien verschillend) zijn niet in details omschreven.

10. Belang van het werktuiglijk uitvoeren der handelingen

Op het gevechtsveld dient er te allen tijde naar te worden gestreefd, dat het afgegeven vuur zo juist mogelijk gericht is (niet juist afgegeven vuur zal het moreel van de vijand verhogen, indien het als zodanig door hem wordt onderkend). De oorlogservaring leert echter dat van een groot deel der schutters, ten gevolge van de zenuwstorende invloeden van het gevechtsveld - en in het bijzonder in de beslissende ogenblikken van het gevecht, wanneer deze invloeden zich het meest doen gelden - niet mag worden verwacht, dat zij in staat zijn tot het bewust afgeven van een juistheidsschot (juistheidsschoten).

Mitsdien moet de schutter onder alle op het gevechtsveld voorkomende omstandigheden werktuiglijk alle handelingen juist kunnen uitvoeren en werktuiglijk - en zo nodig snel - een juist schot of een gerichte vuurstoot kunnen afgeven.

11. Belang van een goed functionerend wapen

De in dit voorschrift omschreven regels en verrichtingen hebben tot doel de schutter een zodanige vaardigheid te geven dat hij een zo juist mogelijk gericht vuur kan afgeven.

Deze regels zijn uiteraard gebaseerd op een goed functionerend wapen.

Speciaal bij het schieten in de opleiding is het van het hoogste belang dat de instructeur, maar ook de schutter, in staat is, de oorzaken van slecht schieten, snel op te sporen.

Dit kan alleen geschieden indien het aantal mogelijke oorzaken klein is, m.a.w. wanneer vaststaat dat de oorzaak bij de schutter ligt.

Het is derhalve een dwingende noodzaak dat de pistoolmitrailleur in zo goed mogelijke conditie is.

Is dit niet het geval, dan zullen ook de regels volgens welke schietonderricht wordt gegeven of volgens welke de schutter te werk gaat, niet meer opgaan.

In het bijzonder moet aandacht worden geschonken aan:

a. Het zo goed mogelijk corrigeren van de richtmiddelen.

b. De toestand van de loop. Een uitgesleten loop veroorzaakt een vermindering van de dracht.

Het is dan ook een verplichting van iedere schutter, instructeur en commandant door een deskundige controle voorafgaande aan het schieten, te waarborgen dat de pistoolmitrailleur aan de hoogste eisen voldoet. Hierdoor wordt tijdverlies, munitioneerspillen en wanbegrip voorkomen.

12. Het gerichte schot

a. Het afgeven van een gericht schot houdt in, dat, op het moment dat het schot afgaat, de pistoolmitrailleur zo juist mogelijk is gericht.

Volgens de richtregel is de pistoolmitrailleur juist gericht, wanneer midden oogdop en bovenzijde korrel in de denkbeeldige lijn oog - richtpunt liggen, waarbij het wapen niet mag overheffen. Op het moment dat het schot afgaat, moet het midden van de oogdop en de bovenzijde van de korrel in deze lijn blijven.

Het wapen moet dus zo onbeweeglijk mogelijk worden gehouden en het afdrukken moet zodanig geschieden, dat de onbeweeglijkheid van het wapen hierdoor niet wordt verstoord. Dit laatste wordt bereikt door de trekker zo geleidelijk mogelijk door te drukken.

b. Hoewel door het aanleren van een goede schiethouding en afdruktechniek wordt getracht de pistoolmitrailleur onbeweeglijk te houden, zullen toch bij alle schutters min of meer kleine bewegingen blijven voorkomen. Voor de schutter doen deze zich voor als het bewegen van de korrel ten opzich-

Fig. 3

Draagwijze met de kolf onder de rechteroksel

Fig. 4

Draagwijze met de pistoolmitrailleur horizontaal tegen de rechterheup; draagriem om de linkerschouder

Fig. 5

Draagwijze aan de rechterschouder

te van het richtpunt. Hoe kleiner deze bewegingen zijn, hoe meer de juiste richting wordt benaderd. Het zal echter nooit mogelijk zijn deze bewegingen geheel te niet te doen. Ook gedurende het afdrukken zal de korrel dus kleine bewegingen maken. Als deze bewegingen echter zeer klein zijn, zal het schot het doel zodanig dicht bij het gewenste trefpunt treffen, dat van een gericht schot mag worden gesproken.

c. Het bovenstaande leidt tot de volgende conclusies:

(1) Tijdens het afdrukken moeten de bewegingen van het wapen zo gering mogelijk zijn, hetwelk wordt bereikt door:

- een goede schiethouding (zo enigszins mogelijk ondersteund);
- het inhouden van de adem;
- een voldoende beheersing van de spieren;
- het zo geleidelijk mogelijk doordrukken van de trekker.

(2) Kleine bewegingen van het wapen zullen echter nooit geheel kunnen worden voorkomen, dus:

- niet proberen het wapen volkomen stil te houden (en dus te lang richten); hierdoor zullen door het vermoeid worden van de schutter de bewegingen juist toenemen;
- niet proberen snel door te drukken op het ogenblik dat volkomen juist is gericht; de afwijking, die hierdoor kan ontstaan, zal veel groter zijn dan de normale beweging van het wapen.

d. Samengevat moet het afgeven van een schot als volgt gebeuren:

- (1) de juiste houding aannemen;
- (2) de pistoolmitrailleur in de richting van het doel brengen (grof richten);
- (3) beginnen met afdrukken;
- (4) de tijd, benodigd voor het afdrukken, gebruiken om zo juist mogelijk te richten.

e. De vaardigheden vereist voor het op de juiste wijze afgeven van een schot, zijn de elementaire vaardigheden welke de schutter allereerst moet verkrijgen.

Deze zijn:

- (1) een goede schiethouding;
- (2) het afdrukken;
- (3) het richten.

13. Draagwijzen

Alvorens tot de behandeling van de schiethoudingen over te gaan, worden hieronder de draagwijzen omschreven welke de schutter, afhankelijk van zijn taak en functie, te velde kan toepassen. Uit deze draagwijzen kan snel tot vuren worden overgegaan.

- a. De pistoolmitrailleur met de kolf onder de rechteroksel; de loop wijst schuin naar voren en omlaag; de rechterhand omvat de pistoolgreep (fig. 3).
- b. De pistoolmitrailleur horizontaal tegen de rechterheup, draagriem om de linkerschouder; de rechterhand omvat de pistoolgreep (fig. 4).
De kolf kan hierbij zijn ingeklapt.
- c. De pistoolmitrailleur aan de rechterschouder, met de loop omlaag (fig. 5).
De kolf kan hierbij zijn ingeklapt.

14. Schiethoudingen

a. Inleiding

De schiethoudingen zijn zodanig dat:

- (1) tijdens het afdrukken en richten het wapen zo onbeweeglijk mogelijk wordt gehouden;
- (2) de schutter tijdens het richten en vuren niet snel vermoeid raakt;
- (3) de schutter zijn wapen gemakkelijk kan hanteren.

De schoolse schiethoudingen (aanslaghoudingen) zijn gericht op de in het gevecht voorkomende schiethoudingen.

AANGEZIEN EEN ONGEMAKKELIJKE HOUDING HET SCHIETEN ONGUNSTIG BEINVLOEDT, MOET OOK DE SCHOOLSE HOUDING WORDEN Aangepast AAN DE BOUW VAN DE MAN. UITGAANDE VAN DE SCHOOLSE HOUDING MOET DE MEEST GE-EIGENDE HOUDING WORDEN GEZOCHT.

b. Algemene regels

Bij alle schiethoudingen moet het volgende in acht worden genomen:

- (1) Om te voorkomen dat de schutter snel vermoeid wordt bij het onbeweeglijk houden van het wapen, moet er naar worden gestreefd het wapen te doen ondersteunen door de beenderen van de man i.p.v. door spierkracht.
De schutter moet zoveel mogelijk onbeweeglijk en ontspannen zijn.
- (2) De kolf moet stevig in de rechterschouder worden gedrukt.
Teneinde voldoende steun voor de kolf in de schouder te krijgen, wordt de schouderholte door de stand van de rechterarm vergroot. De kolf wordt met de beide handen in de schouder gedrukt; de schouder geeft een tegendruk, zodat het wapen tussen de schouder en de handen wordt geklemd en het wapen en het lichaam één worden.
Dit kan worden gecontroleerd door de rechter- resp. linkerarm zijwaarts te strekken, waarbij de kolf op haar plaats moet blijven.
- (3) Het hoofd moet zoveel mogelijk rechtop blijven, met het rechteroog niet te dicht bij de oogdop.
- (4) De kolf moet zo hoog in de schouder worden geplaatst, dat de stand van het hoofd bij het richten nagenoeg niet hoeft te veranderen.
- (5) De linkerhand moet de handbeschermers zodanig omvatten dat de hand niet naar rechts wordt gebogen. Dit wordt bereikt door het wapen op de muus van de duim te laten rusten en het met duim en vingers te omvatten.
- (6) Het wapen mag niet naar rechts of links overhellen. Bij een naar rechts of links overhellend wapen zullen de schoten rechts-laag, resp. links-laag vallen.
- (7) Bovenstaande regels gelden voor rechtshandige schutters; zij die zodanig links blijken te zijn, dat zij in de beschikbare tijd niet de vereiste vaardigheid zullen verkrijgen in de normale wijze van schieten, moeten de verschillende handelingen links uitvoeren.

c. De liggende aanslaghouding (fig. 6)

- (1) De schutter ligt met het onderlichaam plat op de grond, de benen zijn gespreid, de voeten zijn met de binnenzijden tegen de grond gedrukt.
- (2) De linkerhand omvat in ondergreep de handbeschermers; het wapen wordt ondersteund door de linkeronderarm, die met de elleboog op de grond rust en zoveel mogelijk onder het wapen is.
- (3) De rechterelleboog rust op de grond, de rechterhand omvat de pistoolgreep.
- (4) De rechterwijsvinger is om de trekker, zodanig dat de vinger de trekker tussen het voorste en tweede lid raakt, echter zonder druk uit te oefenen.
- (5) De kolf is in de schouder en wordt met beide handen stevig in de schouderholte gedrukt; ter vergroting van de schouderholte is de rechterelleboog iets naar voren geplaatst.
- (6) Het linkeroog is gesloten; het rechteroog is in de vizierlijn en het wapen is zo goed mogelijk gericht.
- (7) De vuurregelaar staat op "R".

d. De knielende aanslaghouding (fig. 7)

- (1) De schutter steunt met de rechterknie en de linkervoet op de grond.
- (2) De linkervoet wijst daarbij in het front, het linkeronderbeen is nagenoeg verticaal.
- (3) De rechtervoet, steunend op de tenen, bevindt zich ongeveer een voetlengte achter de linkervoet; het rechteronderbeen is ongeveer loodrecht op het front; de schutter zit op de rechterhiel.
- (4) De linkerelleboog rust op het linkerdijbeen even achter de knie, of de linkerbovenarm rust even achter de elleboog op de linkerknie; de linkeronderarm en de linkerknie bevinden zich zoveel mogelijk recht onder het wapen.
- (5) De linkerhand omvat in ondergreep (duim links) de handbeschermers; zo nodig wordt hiertoe de linkerschouder iets naar voren gedraaid.
- (6) Voor het overige is de knielende houding gelijk aan de liggende m.d.v. dat de rechterbovenarm ter vergroting van de schouderholte zoveel mogelijk horizontaal is.

e. De staande aanslaghouding (fig. 8)

- (1) De schutter staat zodanig dat de linkervoet nagenoeg in het front wijst en de rechtervoet zich \pm 50 cm schuin rechts achter de linker- bevindt.
- (2) Het lichaamsgewicht is over beide benen verdeeld; het lichaam is flauw voorover gebogen en rust iets meer op de ballen van de voet dan op de hielen, teneinde de terugstoot op te vangen.

Fig. 6
De liggende aanslaghouding

Fig. 7
De knielende aanslaghouding

Fig. 8
De staande aanslaghouding

Fig. 9a
De houding voor het vuren van de heup (zijaanzicht)

Fig. 9b
De houding voor het vuren van de heup (vooraanzicht)

- (3) Voor het overige is de staande aanslaghouding als de knielende m.d.v. dat, aangezien de linkerarm niet op het linkeronderbeen rust, het wapen door de vrije linkerarm wordt ondersteund.
- f. De houding voor het vuren van de heup (fign 9a en 9b)
- (1) De schutter staat agressief voorover gebogen; de benen zijn gespreid, de knieën gebogen, de rechtervoet staat schuin rechts achter de linker.
De houding van het gehele lichaam moet zodanig zijn dat de schutter gemakkelijk staat.
 - (2) De rechterhand omvat stevig de pistoolgreep; de linker- de handbeschermers.
 - (3) De kolf wordt voor tegen het rechterheupbeen geplaatst, zodanig dat de loop van het wapen zich in één verticaal vlak met het rechteroog bevindt (fig. 9b).
 - (4) De rechterelleboog drukt stevig tegen het heupbeen; de linkerelleboog wordt zover naar binnen gedrukt, als mogelijk is zonder de houding ongemakkelijk te maken.
 - (5) De schutter houdt beide ogen geopend.
 - (6) De loop van het wapen is horizontaal.
 - (7) De vuurregelaar staat op "A".

Bijzonderheden:

1. De schutter kan in deze houding geen gebruik maken van de richtmiddelen. Het richten geschiedt dan ook op gevoel. Zolang de stand van de loop t.o.v. het oog hetzelfde blijft, zal de richting van de loop dezelfde zijn als die, waarin de schutter kijkt en waarin de voorzijde van zijn lichaam wijst.
Het veranderen van richting geschiedt dan ook door het verplaatsen van de voeten, zodat de voorzijde van het lichaam in de richting van het doel wijst.
 2. a. In geval van nood kan deze houding snel, op overeenkomstige wijze worden aangenomen uit de draagwijze met het wapen aan de rechterschouder en ingeklapte kolf. Hierbij wordt de ingeklapte kolf tegen het rechterheupbeen geplaatst. De draagriem blijft aan de schouder.
b. Eveneens kan snel een soortgelijke houding worden aangenomen uit de draagwijze met de draagriem over de linkerschouder en ingeklapte kolf. Het wapen wordt dan met de rechterarm tegen de rechterzij gedrukt.
- g. Het aannemen van de schiethoudingen
- (1) Te velde zullen de schiethoudingen vaak moeten worden aangenomen uit een houding waarin de schutter normaal de pistoolmitrailleur draagt. De meest parate draagwijze is die, met de kolf onder de rechteroksel en de rechterhand aan de pistoolgreep (zie punt 13a).
Bij de schietinstructie en het schieten op de schietbaan zal dan ook steeds worden uitgegaan van deze draagwijze.
Hieronder is aangegeven op welke wijze de schutter, uitgaande van bovengenoemde draagwijze, gaat liggen, knielen en staan, als hij de respectievelijke schiethoudingen moet gaan aannemen. Indien echter bij de schietinstructie of op de schietbaan, de man niet onmiddellijk mag vuren, maar b.v. eerst in de betrokken houding moet laden, blijft het daadwerkelijk in de aanslag brengen van het wapen achterwege totdat de vuuropening wordt gecommandeerd.
In dit geval blijft de loop van het wapen echter in front gericht, de wijsvinger is niet om de trekker maar gestrekt langs de beugelkrop; de vuurregelaar op "A" of "R" gesteld.
 - (2) - Liggen - De schutter buigt naar voren, waarbij hij tegelijkertijd het linkerbeen naar voren plaatst. Hij laat zich voorover vallen en plaatst de linkerhand op de grond. Hij strekt vervolgens de benen gespreid achterwaarts en plaatst tegelijkertijd de rechterelleboog op de grond; het wapen blijft hierbij vrij van de grond. Hij drukt de voeten met de binnenzijden tegen de grond en brengt de linkerhand om de handbeschermers.
- Knielen - De schutter plaatst de linkervoet recht in de richting van het front en de rechtervoet op ongeveer een voellengte dwars achter de linker-, zodanig dat de punt van de rechtervoet zich ongeveer in het verlengde van de linkervoet bevindt.
Vervolgens plaatst hij de rechterknie op de grond en gaat op de rechterhiel zitten.
De linkerhand omvat de handbeschermers.
- Staan - De schutter plaatst de linkervoet recht in de richting van het front en de rechtervoet + 50 cm schuin rechts achter de linker-.
De linkerhand omvat de handbeschermers.

h. Ondersteund schieten

- (1) De onbeweeglijkheid van de pistoolmitrailleur tijdens het vuren, kan in hoge mate worden bevorderd, door het wapen niet met de linkerhand, maar door een vaste massa (dekking, terreinvoorwerp e.d.) te ondersteunen.
In verband met een mogelijke vergrote spreiding moet het wapen dan stevig op de ondersteuning worden gedrukt (zie ook punt 6a).

(2) De uitvoering is als volgt (fig. 10):

(a) Het wapen rust met de handbeschermers op de dekking.

(b) De schiethouding is als bij de aanslaghoudingen werd omschreven, met dien verstande dat de linkerhand, om de rechterhand, mede de pistoolgreep omvat; beide handen drukken het wapen rechtstandig op de ondersteuning en in de schouder.

15. Het vullen en ledigen van een patroonmagazijn

a. Het vullen van een magazijn

Dit kan geschieden met een magazijnvuller of met de hand.

(1) Met een magazijnvuller

- De magazijnvuller wordt op het magazijn geplaatst.

- In de magazijnvuller worden 5 patronen geplaatst.

- Met behulp van een ander magazijn worden de patronen in het magazijn gedrukt (fig. 11).

- Dit wordt herhaald tot het magazijn gevuld is.

(2) Met de hand

De patronen worden stuk voor stuk met de huls tussen de aanbrenghelppen geplaatst en met de duim naar beneden gedrukt (fig. 12).

b. Het ledigen van een magazijn

Het magazijn wordt horizontaal gehouden. Met behulp van de magazijnlediger wordt steeds de tweede patroon zover ingedrukt tot de eerste patroon uit het magazijn valt. De patronen moeten worden opgevangen (b.v. in de helm) (fig. 13).

16. Het laden en ontladen; herladen en bijladen

a. Hieronder wordt het volgende verstaan:

(1) Laden - het aanbrengen van een gevuld patroonmagazijn in het wapen, wanneer dit nog niet van munitie is voorzien (b.v. voorafgaande aan enigerlei actie te velde of, op de schietbaan, voorafgaande aan een schietoefening).

(2) Ontladen - het verwijderen van het magazijn en de munitie uit het wapen, zonder dat onmiddellijk hierna weer wordt geladen (b.v. aan het einde van enigerlei optreden te velde of van een schietoefening op de schietbaan).

(3) Herladen - het tijdens het vuren vervangen van een leeg magazijn door een vol.

(4) Bijladen - het tijdens een vuurpauze vervangen van een gedeeltelijk leeggeschoten magazijn door een vol, of bijvullen en vervolgens weer in het wapen aanbrengen van een gedeeltelijk leeggeschoten magazijn.

b. Uitvoering

(1) Het aanbrengen of verwijderen van een patroonmagazijn geschiedt met de linkerhand. Het wapen wordt hiertoe met de rechterhand om de pistoolgreep vastgehouden, de rechterwijsvinger is gestrekt langs de beugelkrop, de kolf is onder de arm en de loop wijst naar voren. Om het magazijn te plaatsen wordt de pistoolgreep iets naar links gedraaid (fig. 14).

(2) Na het "laden" en "ontladen" dient de vuurregelaar steeds op "S" te staan; de eerste handeling bij het laden of ontladen is dan ook, het controleren resp. op "S" stellen van de vuurregelaar.

(3) Overige handelingen bij:

- Het laden en herladen - wanneer een gevuld patroonmagazijn is aangebracht moet de schutter het wapen spannen.

Opmerking: Zolang bij het "laden" het wapen niet is gespannen is het "half-geladen". Bij schietoefeningen kan om veiligheidsredenen worden gecommandeerd dat de wapens "half-geladen" worden en tot nader order in deze toestand blijven.

- Het bijladen - na het aanbrengen van een vol magazijn kan de schutter doorgaan met vuren aangezien de afsluiter in de achterste stand is blijven staan.

- Het ontladen - om het wapen te ontspannen, wordt de vuurregelaar op "A" gezet en wordt afgedrukt; de afsluiter wordt onder geleide naar voren gebracht; vervolgens wordt de vuurregelaar weer op "S" gezet.

c. Bij de opleiding en bij schietoefeningen kan het nodig zijn dat, voornamelijk om veiligheidsredenen, het laden en ontladen op aanwijzingen geschieden. De volgende aanwijzingen worden hiertoe gebezigt:

Fig. 10

De houding voor ondersteund schieten

Fig. 11

Het vullen van een patroonmagazijn met de patroonmagazijnvuller

Fig. 12

Het vullen van een patroonmagazijn met de hand

Fig. 13

Het ledigen van een patroonmagazijn

Fig. 14

Het aanbrengen van een patroonmagazijn

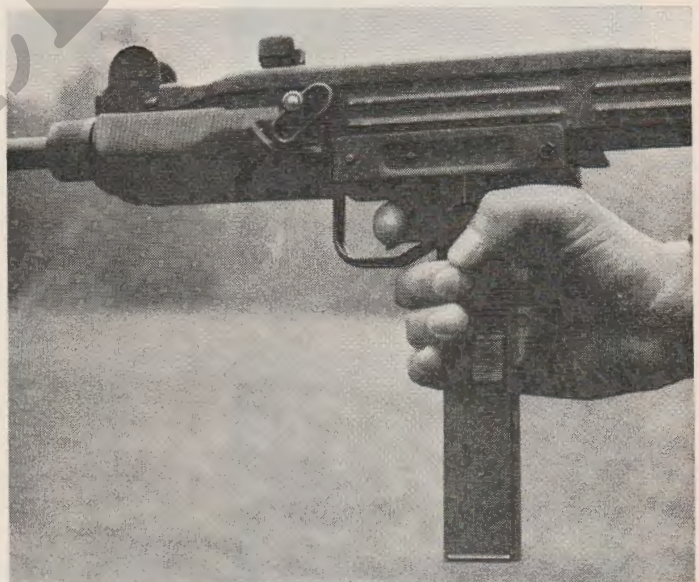

Fig. 15

Rechterwijsvinger om de trekker

- "liggen" resp. "knielen", evt. gevolgd door "laden"
- "staande laden"
- "half laden"
- "ontladen" evt. gevolgd door "afsluiter in de achterste stand" (teneinde de inspectie na het ontladen mogelijk te maken).

17. Het afdrukken

a. De trekkerweerstand van de pistoolmitrailleur is zo groot, dat de voor het achterwaarts bewegen van de trekker benodigde kracht de onbeweeglijkheid kan verstoren. Een tweede oorzaak, die de juiste richting van het wapen kan verstoren, is een beweging van de schouder tegen de kolf wanneer het schot afgaat; deze beweging, die werktuiglijk wordt gemaakt om de terugstoot op te vangen, zal alleen optreden wanneer de man tevoren nauwkeurig weet, wanneer het schot zal afgaan. Beide verstoringen van de richting van het wapen kunnen worden voorkomen door de trekker zo geleidelijk mogelijk door te drukken, waardoor:

- (1) rukken aan de trekker, dus aan het wapen, wordt voorkomen;
- (2) de man niet precies weet wanneer het schot zal afgaan.

De praktijk wijst uit, dat de afwijkingen ontstaan door verkeerd afdrukken, vaak groter zijn dan die, welke het gevolg zijn van onnauwkeurig richten. Het juiste afdrukken is dan ook van tenminste zo groot belang, als het juiste richten en een goede schiethouding.

De schutter die aan de trekker rukt, is de beheersing over het wapen kwijt, juist op het ogenblik dat het schot afgaat. Het is dus van groot belang, dat de schutter de juiste afdruktechniek volkomen beheerst.

Dit moet worden bereikt door een gedegen instructie en een voortdurend beoefenen van het afdrukken.

b. De juiste wijze van afdrukken

- (1) De rechterwijsvinger is zodanig om de trekker gebogen, dat deze vinger tussen het voorste en tweede lid tegen de trekker rust (fig. 15), aangezien dit punt van de vinger bij het afdrukken zich het meest recht naar achteren beweegt.
- (2) Om het schot te doen afgaan, moet de schutter al richtend de rechterhand samenknijpen zodat de greepveiligheid wordt ingedrukt, vervolgens de trekker tot het drukpunt achterwaarts bewegen, door de wijsvinger door te buigen, en deze beweging voortzetten met een zo geleidelijk mogelijk doordrukken. De rest van de hand oefent een tegendruk uit door deze hand om de greep samen te knijpen. Het afdrukken mag niet worden onderbroken, ook al neemt de schutter kleine schommelingen om de juiste richting waar (zie ook punt 12).

c. Het is noodzakelijk dat tijdens het afdrukken de schutter zijn adem inhoudt (zie ook punt 12). Teneinde niet in ademnood te geraken, moet hij eerst diep ademen, vervolgens gedeeltelijk uitademen en verder gedurende het afdrukken zijn adem inhouden.

d. Samengevat zijn de verrichtingen van de schutter bij het afdrukken:

- (1) diep inademen;
- (2) gedeeltelijk uitademen en vervolgens de luchtpijp sluiten;
- (3) greepveiligheid indrukken;
- (4) de trekker over de vrije slag achterwaarts bewegen en deze beweging voortzetten met het geleidelijk doordrukken.

18. Het richten

Onder richten wordt verstaan: het oog, het midden van de oogdop, de bovenzijde van de korrel en het richtpunt in één denkbeeldige lijn brengen; het wapen mag hierbij niet naar rechts of links overheulen (zie ook de richtregel: punt 5).

Hierbij moet het volgende in acht worden genomen:

a. Nadat de bovenzijde van de korrel in het midden van de oogdop is aangebracht moet het oog zich op het richtpunt concentreren. Hierdoor wordt de positie van de korrel t.o.v. het richtpunt en bovendien het doel waargenomen.

Het oog moet zich dus niet concentreren op de oogdop of de korrel; het lichtste gedeelte van de oogdop is namelijk het midden en het oog zal vanzelf door het lichtste gedeelte kijken. Bovendien zal een kleine afwijking t.o.v. het midden van de oogdop, geen noemenswaardige afwijking van het schot veroorzaken.

b. Het oog moet niet te dicht bij de oogdop worden gebracht, aangezien de oogdop anders relatief groter wordt t.o.v. de bovenzijde van de korrel, waardoor de afwijkingen t.o.v. het midden van de oogdop groter worden.

- c. Het linkeroog moet niet krampachtig worden dichtgeknepen, maar normaal worden gesloten.
- d. De richtmiddelen moeten zich zo scherp mogelijk aftekenen. Dit houdt in dat zij van vet en vuil moeten zijn ontdaan en dat een eventueel glimmende korrel dof-zwart moet worden gemaakt (beroe-ten).

19. Het waarnemen en melden van de richting van het schot

- a. Het is uitermate belangrijk dat de schutter weet waarop hij gericht was op het moment dat het schot afging (door het schot heen zien), teneinde:
 - (1) Bij het schieten op de schietbaan gaandeweg "bewust" te leren schieten en hierdoor een controle te hebben op zijn wijze van richten en afdrücken en zijn schietvaardigheid te verhogen.
 - (2) In het gevecht niet te worden misleid door een vijand, die zich dekt zonder te zijn getroffen.
- b. Het "door het schot heen zien" lijkt voor vele schutters en zelfs voor vele instructeurs moeilijk uitvoerbaar. Dit vindt zijn oorzaak in de mening dat het nodig is het rechteroog geopend te hebben, ook tijdens het afgaan van het schot, wat voor de meeste schutters onmogelijk is. Het is echter een normale reflex, op het moment dat het schot afgaat, het rechteroog even te sluiten. Wel kan de schutter waarnemen hoe hij was gericht op het moment dat het schot afging, dus juist voor hij zijn rechteroog sloot. Deze waarneming is voldoende om de richting van het schot te bepalen. Een andere kwestie wordt het, wanneer de schutter uit angst voor het schot zijn rechteroog sluit op het moment dat hij verwacht, dat het schot zal afgaan. Waarnemen van de richting van het schot is dan uitgesloten. Dit te vroeg sluiten van het rechteroog moet dan ook worden tegengegaan; daartoe moet de man reeds bij de eerste schietoefeningen een goede schiethouding aannemen waardoor hij zal ervaren, dat het schot en de terugstoot geen redenen tot angst behoeven te zijn.
- c. Zoals reeds in punt 12c is aangegeven, moeten zeer kleine schommelingen om de juiste richting als normaal worden geaccepteerd. De juiste richting van een schot wordt hierdoor in de praktijk niet beïnvloed. Een op deze wijze afgegeven schot kan dan ook normaal als "gericht" worden beschouwd. Wanneer de schutter echter waarneemt, dat, op het moment dat het schot afgaat, door welke oorzaak ook, de korrel een beweging t.o.v. het richtpunt maakt, welke voor hem groter is dan normaal, is het schot niet gericht. Aangezien de normale schommelingen voor de goede schutter zeer klein en voor de minder goede schutter groter zullen zijn, zal ook de maatstaf volgens welke een schot als gericht wordt beschouwd, bij verschillende schutters niet dezelfde zijn (zie ook punt 30d).
- d. Het is van belang, dat de schutter op de schietbaan als normale routine leert de richting van een afgevuurd schot te melden, b.v.: "gericht"; "laag-links"; "niet gezien".

20. Het bepalen van het richtpunt

- a. Aangezien de schutter steeds met een voor 100 m juist ingesteld vizier schiet, moet hij in staat zijn, voor de afstanden kleiner dan 100 m zijn richtpunt te bepalen. Dit moet de schutter zo eenvoudig mogelijk kunnen doen, aangezien iedere min of meer ingewikkelde methode ongeschikt is voor toepassing in het gevecht.
- b. Gezien de grootte van de levende gevechtsdoelen, kan de volgende algemene regel worden vastgesteld, voor wat betreft het richtpunt op stilstaande doelen. Bij het vuren op staande of knielende doelen wordt op alle afstanden tot 100 m, gericht op het midden van het doel (koppelhoogte). Bij het vuren op liggende doelen wordt op de afstand van 100 m en op zeer korte afstand (minder dan 20 m) eveneens op het midden van het doel gericht; bij liggende doelen op de tussenliggende afstanden wordt op de zichtbare onderkant van het doel gericht.

21. Vuurwijzen

- a. Juistheidsvuur
Hieronder wordt verstaan, het uit de schouder afgeven van een zo juist mogelijk gericht enkel schot. Deze vuurwijze wordt toegepast wanneer de aard van het doel en de tijdsduur dat het zichtbaar is, zodanig zijn dat een zeker schot kan worden afgegeven.
- b. Duurvuur
Is een doel niet met één schot buiten gevecht gesteld of doen zich meer doelen voor, dan blijft de schutter in de aanslaghouding en vuurt tot het doel of de doelen zijn getroffen. Deze vuurwijze wordt "duurvuur" genoemd.

Duurvuur bestaat dus uit een aantal schoten juistheidsvuur, waarbij tussen deze schoten, de kolf niet uit de schouder wordt genomen.

Het bevel voor deze vuurwijze luidt: "Duurvuur - vuur".

c. Snelvuur

(1) Enkel schot

Is het doel van een zodanige aard dat niet met voldoende zuiverheid kan worden gericht, dan verdient het aanbeveling om snel achter elkaar twee of meer schoten op het doel af te geven, waardoor de trefkans wordt vergroot (b.v. op bewegende doelen).

Deze vuurwijze wordt "snelvuur" genoemd.

De techniek is dezelfde als bij "duurvuur", met dien verstande dat de tijd tussen de opeenvolgende schoten tot een minimum wordt beperkt.

Het bevel voor deze vuurwijze luidt: "Enkel schot - snelvuur - vuur".

(2) Vuurstoten

Deze vuurwijze wordt toegepast wanneer het niet mogelijk is om juistheidsvuur uit de schouder te geven.

Dit kan het geval zijn wanneer:

- zich plotseling, op korte afstand een doel voordoet en de tijd om het wapen in de schouder te brengen ontbreekt;
- het zicht niet voldoende is om de richtmiddelen te gebruiken, doch het doel nog wel zichtbaar is.

Deze vuurwijze wordt dan ook altijd van de heup toegepast. Het richten geschiedt op gevoel (zie ook punt 14f).

22. De volledige schiethandeling

a. Algemeen

- (1) Hieronder wordt verstaan alle handelingen nodig voor het vuren met de pistoolmitrailleur, n.l.:

- laden
- het onderkennen van het doel
- bepalen van het richtpunt
- het aannemen van de aanslaghouding
- het vuren
- het beëindigen van het vuur
- het bijladen.

- (2) De schutter zal deze handelingen in de juiste volgorde en samenhang snel en min of meer werktuiglijk moeten kunnen uitvoeren; hierdoor wordt het juiste vuur op het juiste moment verkregen. In de gevallen dat het vuren onder leiding moet gebeuren, wordt de volledige schiethandeling als volgt gecommandeerd:

- commando " l a d e n "
- het vuurbevel
- opdracht tot beëindigen van het vuur (Bevel: "Stop, stop, stop", of aanwijzing: "Einde vuur").

b. Het vuurbevel

Hierna worden de verschillende elementen van het vuurbevel genoemd, met vermelding van de commando's en de handelingen van de schutter.

Elementen	Commando	Handeling van de schutter(s)	Opmerkingen
1. Waarschuwing (Vuureenheid)	"Schutters"	Wacht met aandacht de verdere commando's af.	Dit commando dient om de aandacht van de schutter te trekken.
2. Doelaanduiding			
a. Richting	"in front"	Volgt aanwijzing met de ogen en brengt de loop in de richting.	Zonodig geeft de vuurleider het juiste richtpunt aan.
b. Plaats	"zandpad voor bosrand"		
c. Doelomschrijving	"infanterie"		
3. Afstand (in meters)	"100"	Indien het richtpunt nog niet is opgegeven, kan de schutter het hierop bepalen.	
4. Vuurwijze	"Enkel schot - snelvuur"		Eventueel kan het aantal schoten worden aangegeven.
5. Vuuropening	"Vuur"	Brengt het wapen in de aanslag en vuurt.	Indien het vuur eerst na enige tijd zal worden geopend, blijft de schutter het bevolen doel waarnemen. Het hierna gegeven bevel "Vuur" wordt dan voorafgegaan door de waarschuwing (vuureenheid).
	"Op mijn bevel/teken"	Wacht af tot het bevel, teken of sein wordt gegeven.	
	"opsein"	Wacht af tot zich lonende doelen voordoen.	
	"op doelen"		

c. Het beëindigen van het vuur

(1) De vuurleider geeft het einde van het vuur aan door:

- de aanwijzing "Einde vuur";
- het bevel "Stop, stop, stop", gevolgd door de aanwijzing "Einde vuur".

Het bevel "Stop, stop, stop" dient om het vuur onmiddellijk te doen ophouden. Afhankelijk van de omstandigheden kan het worden gevolgd door de aanwijzing "Einde vuur" of het commando "Vuur"; op het laatstgenoemde commando wordt het vuren weer voortgezet.

Het bevel "Stop, stop, stop" kan worden vervangen door een lange stoot op een tirailleurfluit, onmiddellijk gevolgd door het daarvoor vastgestelde teken met de linkerarm.

(2) Op het bevel "Stop, stop, stop" handelt de schutter als volgt:

- hij laat de trekker onmiddellijk los;
- hij brengt de kolf uit de schouder en verricht verder geen enkele handeling meer met het wapen.

(3) Volgt na het bevel "Stop, stop, stop" de aanwijzing "Einde vuur" dan handelt de schutter als volgt:

- hij zet de vuurregelaar op "S";
- hij laadt het wapen bij.

(4) Na het zelfstandig beëindigen van het vuur, of op de aanwijzing "Einde vuur" verricht de schutter de handelingen genoemd onder (2) en (3) achter elkaar.

Fig. 16
Voorbeeld van een laag doel

Fig. 17
Het aanpassen van de schiethouding aan het terrein

Fig. 18a
Het aanpassen van de schiethouding aan het terrein

Fig. 18b
Het aanpassen van de schiethouding aan het terrein

Fig. 19

Het aanpassen van de schiethouding aan het terrein;
wapen is ondersteund

HOOFDSTUK III

HET GEBRUIK VAN DE PISTOOIMITRAILLEUR IN HET GEVECHT23. Algemeen

De met een pistoolmitrailleur bewapende gevechtsschutter moet vaardigheid bezitten in het vuren op alle doelen, welke met succes met dit wapen kunnen worden bestreden. Om hieraan te voldoen is het noodzakelijk dat de schutter:

- a. Tot een afstand van 100 m effectief vuur kan uitbrengen op in het gevecht voorkomende goed zichtbare en minder goed zichtbare doelen.
- b. Een voldoende terreinvaardigheid bezit en in staat is, zijn schiethouding aan te passen aan het terrein.
- c. In staat is, min of meer werktuiglijk, snel een juist gericht schot af te geven op een doel, dat slechts korte tijd zichtbaar is.
- d. Snel vuur kan uitbrengen op een, op korte afstand, verschijnend vijandelijk doel.
- e. Effectief vuur kan uitbrengen bij verminderd zicht of duisternis.
- f. Kan vuren op bewegende doelen.

24. Het vuren op gevechtsdoelen

Gezien de korte afstand waarop het vuurgevecht met de pistoolmitrailleur wordt gevoerd, zullen de doelen dikwijls van voldoende grootte zijn om met trefzekerheid te kunnen vuren. Het zal echter ook voorkomen dat de vijand zal trachten zich zo weinig mogelijk bloot te geven; de doelen zullen zich dan in het gevecht als zeer lage doelen voordoen. Indien de schutter bij het bepalen van het richtpunt, in dit geval slechts rekening houdt met het zichtbare doel, zal zijn trefkans gering, zo niet nihil zijn.

Hij moet zijn richtpunt dan ook zodanig kiezen dat het trefpunt in de bovenrand van de dekking ligt (fig. 16). In dit geval is de kans op een directe treffer het grootst; bovendien bestaat de mogelijkheid van het doorboren van de bovenzijde van de dekking, of een treffer tengevolge van een ricochet. Ingeval het doel niet zichtbaar is, zal het zich dikwijls verraden door beweging van de begroeiing, rook of vuurverschijnselen van vurende wapens e.d. De schutter zal moeten schatten, waar het doel zich bevindt en zijn richtpunt dienovereenkomstig moeten bepalen.

25. Het aanpassen van de schiethouding aan het terrein

- a. Het aanpassen van de schiethouding aan het terrein houdt in, dat de schutter gebruik maakt van de terreinvoorwerpen en vormen, welke hem mogelijkheid tot waarnemen, een goede hantering van zijn wapen en dekking bieden (fig. 17 en 18). Wanneer het terrein dit mogelijk maakt, moet de schutter ondersteund schieten teneinde zijn trefkans te vergroten (fig. 19).
- b. Hoewel de schoolse houdingen de basis vormen van de aan het terrein aangepaste schiethoudingen, mag de schutter nooit vervallen in een starre toepassing van de schoolse houdingen, wanneer hierdoor de waarneming, hanteerbaarheid van het wapen en de dekking nodeloos zouden worden verminderd. De essentiële elementen van de schoolse houding moeten echter worden gehandhaafd. Dikwijls kan door een geringe plaatsverandering van de schutter de schiethouding aanmerkelijk worden verbeterd en kan door een door het terrein opgedrongen ongunstige houding worden vermeden.

26. Het vuren op doelen die slechts een korte tijd zichtbaar zijn (ogenblikdoelen)

Gezien de korte tijd dat een doel zichtbaar is, moet de schutter in staat zijn snel het wapen in de richting van het doel te brengen, waarbij hij al afdrukkende, de richting zodanig verbetert, dat het schot gericht is.

Een grote vaardigheid in het in de aanslag brengen van het wapen is hiervoor vereist.

Tevens moet de schutter in staat zijn snel en toch geleidelijk af te drukken.

Bovendien is het van belang dat de schutter een zich in het terrein sprongsgewijs voortbewegend doel, met de ogen volgt, zodat hij de plaats waar dit doel vermoedelijk zal opduiken, tevoren kan bepalen. Dit laatste zal vooral noodzakelijk zijn indien ondersteund wordt geschoten, aangezien in dat geval het snel in de richting van het doel brengen van het wapen niet mogelijk is. Het effect van het vuur kan in deze omstandigheden worden verhoogd door enkele schoten snelvuur af te geven.

27. Het vuren op een, op korte afstand, plotseling verschijnend doel (Vuren van de heup)

- a. In dit geval is de snelheid van de vuuropening van het grootste belang. Voor een lopende schutter zal het dan ook dikwijls niet mogelijk zijn d.m.v. een aanslag een juist gericht schot af te geven. Een snelle vuuropening is echter mogelijk door het vuren van de heup.
- b. De uitvoering van het heupvuur is als volgt: (zie ook punt 14f en punt 21c (2)).
- Voor het verkrijgen van vuuroverwicht wordt eerst een lange vuurstoot van 4 à 5 patronen afgegeven. Deze vuurstoot moet, i.v.m. het omhoog lopen van de bundel, laag worden gericht; de schutter kan dan door de zichtbaar te kort vallende schoten, snel de ligging van het vuur corrigeren; bovendien bestaat een goede trefkans door ricochetten.
 - Na de eerste vuurstoot, gaat de schutter over tot het afgeven van vuurstoten van max 2 schoten. Het vuren van de heup in korte vuurstoten heeft nog voldoende trefkans tot max 50 m. De snelheid en de agressiviteit van de schutter spelen echter een grote rol.

28. Vuren bij verminderd zicht of duisternis (zie ook punt 21c (2))

In het geval dat de richtmiddelen niet kunnen worden gebruikt, maar het doel nog (juist) zichtbaar is, wordt van de heup gevuld (richten op gevoel).

Bij deze vuurwijze is het bovendien mogelijk, het doel tijdens het vuren goed te blijven waarnemen (beide ogen blijven open).

De vuurtechniek is dezelfde als in punt 27 omschreven.

De afstand tot welke nog effectief vuur kan worden verwacht is uiteraard max 50 m; uiteraard speelt de afstand, waarop het doel zichtbaar wordt, een rol.

29. Het vuren op bewegende doelen (zie punt 7)

a. Bij het vuren op zijwaarts bewegende doelen wordt als volgt voorgericht:

De schutter richt op een punt, dat, in de bewegingsrichting, ruim vóór het doel ligt. Hij wacht het doel in, tot de gewenste voorhoudafstand is bereikt en drukt af.

b. Bij het vuren op bewegende doelen zal het afgeven van enkele schoten snelvuur het effect van het vuur verhogen; eveneens is het gewenst dat het doel door meerdere schutters tegelijk onder vuur wordt genomen.

HOOFDSTUK IV

HET GROEPEREN EN CORRIGEREN30. Het groeperen

- a. Wanneer met een volkomen onbeweeglijke pistoolmitrailleur (b.v. vanaf een schietbok) een aantal schoten wordt afgegeven met hetzelfde richtpunt, zullen deze schoten toch niet hetzelfde trefpunt hebben, maar een zekere spreiding vertonen. Deze spreiding, die bij een goed wapen klein is, vindt zijn oorzaak in de technische onvolmaaktheden van het wapen en de munitie. Bij het afvuren van een aantal schoten door een schutter zal door de kleine schommelingen van het wapen deze spreiding toenemen; bovendien kunnen eventuele richt- en/of afdrufouten de spreiding nogmaals vergroten.

Het totaal van de spreiding van het wapen en de spreiding van de schutter geeft een trefferbeeld te zien, waarvan de grootte dus een maatstaf is voor de schietvaardigheid van de schutter en eventueel voor de kwaliteit van het wapen en/of de munitie.

Dit trefferbeeld noemen wij een groep.

- b. Een groep is dus een trefferbeeld gevormd door een aantal schoten, welke onder gelijke omstandigheden met hetzelfde richtpunt zijn afgevuurd. (Het is bovendien gewenst dat deze schoten zonder onderbreking worden afgevuurd.)

Bij een goed schutter met een goed wapen zal de groep betrekkelijk klein zijn en wanneer met juist ingestelde richtmiddelen en het juiste richtpunt is gevuld, zullen de schoten in de groep zodanig ten opzichte van het gewenste trefpunt liggen, dat het middelste trefpunt (mtp) van de groep hiermede samenvalt.

Dit mtp wordt bepaald door een horizontale en verticale lijn zodanig te trekken, dat aan weerszijden van elk van deze lijnen de helft van het aantal treffers ligt.

Het snijpunt van deze lijnen is het mtp (fig. 20). Om het mtp met voldoende juistheid te kunnen bepalen, mag het aantal schoten van de groep niet te klein zijn. Het minimale aantal is vijf schoten.

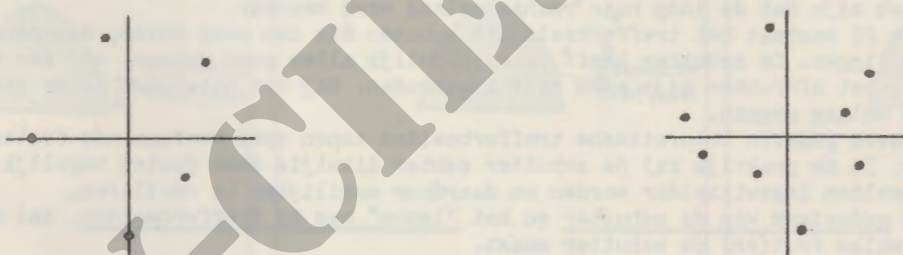

Fig. 20

- c. Door een schutter met een goed wapen een groep te laten schieten kan dus worden gecontroleerd:
- (1) De mate van algemene geoefendheid van de schutter (grootte van de groep).
 - (2) De juistheid van de instelling van de richtmiddelen of van het gebruikte richtpunt (plaats mtp).
- d. Bij het waarden van de schoten bij juistheidsvuur moeten de schoten welke binnen de groep van de schutter liggen en door deze als gericht worden gemeld, op dat moment ook als gericht worden beschouwd.

Voorbeeld: Een schutter schiet normaal een 30-cm groep op 100 m. Bij juistheidsvuur op 100 m heeft hij een treffer welke 13 cm boven het gewenste trefpunt ligt en door hem als gericht wordt gemeld (fig. 21).

Wanneer hieruit zou worden geconcludeerd dat de schutter een richtfout maakt of een vizierinstelling heeft, welke een 13 cm afwijking omhoog geeft, zou het richten of de vizierinstelling ten onrechte worden gecorrigeerd. Bij een groep van 30 cm, waarvan het mtp samenvalt met het gewenste trefpunt, zal een bepaald schot zelfs 15 cm afwijking t.o.v. het gewenste trefpunt kunnen hebben en toch nog een gericht schot zijn. Wanneer het richtpunt, of de vizierinstelling, dus zou worden veranderd, zou de plaats van het mtp veranderen en zal een volgend schot mogelijk een te grote afwijking in tegengestelde zin vertonen (fig. 22).

31. De groep als maatstaf voor de geoefendheid van de schutter

- a. De vaardigheden welke uit de groep blijken, zijn het afdrukken, een goede schiethouding en het richten. De groeperingsoefeningen worden in de elementaire schietopleiding dan ook veelvuldig toegepast om de elementaire vaardigheid van de schutter te controleren en deze op te voeren. Uiteindelijk zal de schutter moeten voldoen aan de minimum eis. Wanneer een schutter hieraan voldoet, is zijn elementaire vaardigheid voldoende om, met een goed gecorrigeerd wapen en met een redelijke kans op succes, juistheidsvuur te gaan schieten.
- b. Wanneer bij groeperend schieten één schot niet juist wordt afgegeven en als zodanig wordt gemeld, wordt, wanneer de melding juist blijkt te zijn, dit schot niet meegerekend bij het bepalen van de grootte van de groep.

- c. Niet alleen uit de grootte, maar ook uit de vorm van de groep kunnen conclusies worden getrokken voor wat betreft de geoefendheid van de schutter en kan de instructeur bepaalde elementaire fouten op het spoor komen.

Als voorbeelden worden hieronder verschillende op 100 m geschoten groepen gegeven, met de m o - g e l i j k e fouten welke door deze groepen aan het licht worden gebracht.

In figuur 23 zijn de treffers van de groep over de gehele schijf verspreid. Hieruit blijkt dat de schutter niet bij elk schot hetzelfde richtbeeld gebruikte. Wanneer de schutter beweert dat zijn korrel nagenoeg op het richtpunt lag op het moment dat hij vuurde, is dit zeer goed mogelijk; doch de korrel was dan niet in het midden van de oogdop.

In figuur 24 is de groep goed. Het enige wat nog moet gebeuren, is het middelste trefpunt op het gewenste trefpunt brengen. Als het wapen nog niet is gecorrigeerd, moet dit alsnog geschieden; is het wapen wel gecorrigeerd, dan moet worden nagegaan of de schutter het juiste richtpunt gebruikt.

In figuur 25 liggen de treffers laag en verspreid over het onderste gedeelte van de schijf. De schutter maakt waarschijnlijk de fout, bij het afdrukken aan de trekker te rukken, waardoor de schoten, die overigens goed gericht waren, werden verknoeid.

Het trefferbeeld in figuur 26 kan worden veroorzaakt door fouten in de schiethouding. Aangenomen wordt dat de goede treffer het eerste schot is en het geweer dus goed is gecorrigeerd. Na het eerste schot gaan de overige treffers naar de rechterbenedenhoek van de schijf. Er zijn twee fouten die een dergelijk trefferbeeld kunnen veroorzaken. De rechterelleboog kan zijn weggeleden bij het vuren of de linkerelleboog was niet onder het wapen. Ook beide fouten tezamen kunnen de oorzaak zijn dat de loop naar rechts omlaag werd bewogen.

In figuur 27 bestaat het trefferbeeld uit schoten die dan eens boven, dan eens onder het gewenste trefpunt liggen. De schutter heeft waarschijnlijk alles goed gedaan, met één uitzondering: hij heeft bij het afdrukken zijn adem niet ingehouden. Bij het uitademen is de loop omhoog en bij het inademen omlaag gegaan.

De hierboven gegeven theoretische trefferbeelden tonen veel voorkomende fouten bij het groeperend schieten. In de praktijk zal de schutter echter dikwijls meer fouten tegelijk maken, waardoor de trefferbeelden ingewikkelder worden en daardoor moeilijker te verklaren.

Door het gadeslaan van de schutter en het "lezen" van de trefferbeelden, zal moeten worden vastgesteld welke fout(en) de schutter maakt.

- d. Steeds moet in het oog worden gehouden dat van de gevechtsschutter treffers moeten worden geëist. Dat een schutter tijdens de opleiding een goede groep schiet, betekent voorshands niet meer dan, dat hij mogelijk een goed schutter zal worden, mits hij:
- (1) met juist gecorrigeerde richtmiddelen schiet;
 - (2) het juiste richtpunt weet te gebruiken;
 - (3) een grote bedrevenheid in het hanteren van zijn wapen paart aan een grote terreinvaardigheid.

32. Het corrigeren van het vizier

a. Algemeen

- (1) Het behoeft geen betoog dat de grootste nauwkeurigheid bij het corrigeren moet worden betracht, aangezien met de hierbij verkregen vizierinstelling de verdere schietoefeningen worden geschoten.
- (2) Bij het corrigeren moet dan ook aan het volgende worden voldaan:
 - De groep, waarop wordt gecorrigeerd, mag beslist niet groter zijn dan de eis aangeeft.
 - Hoewel binnen de gestelde eis liggend, mag de groep niet voor corrigeren worden gebruikt wanneer hij beduidend groter is dan de, bij het groeperen gebleken schietcapaciteit van de schutter.
 - De instructeur moet er van overtuigd zijn dat de man met het juiste richtbeeld schiet en steeds hetzelfde richtpunt aanhoudt.
 - Speciaal bij het corrigeren moet er op worden gelet dat het wapen niet naar rechts of links overhelt.

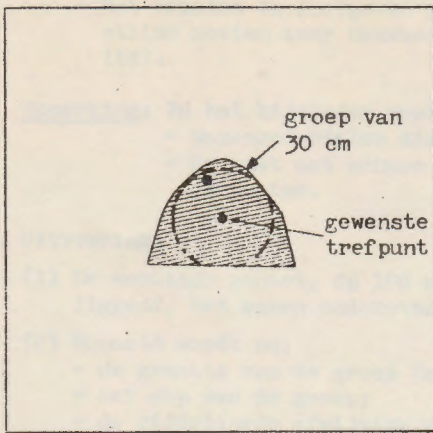

Fig. 21

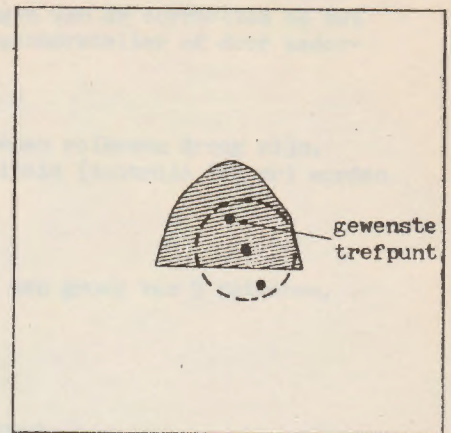

Fig. 22

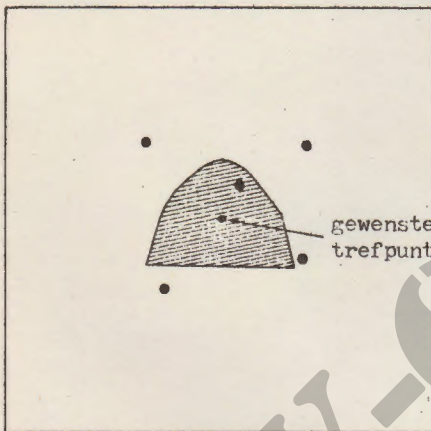

Fig. 23

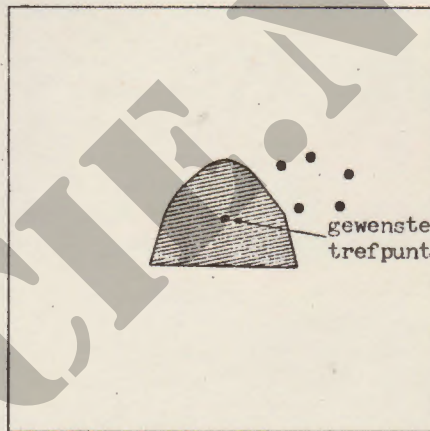

Fig. 24

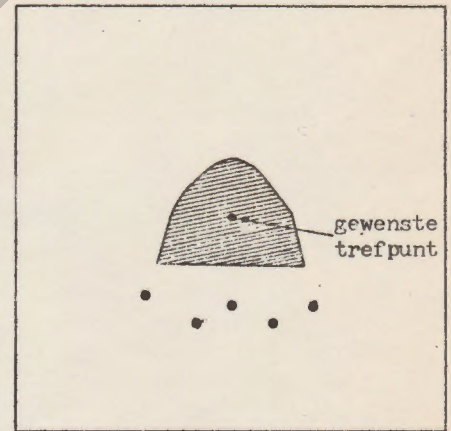
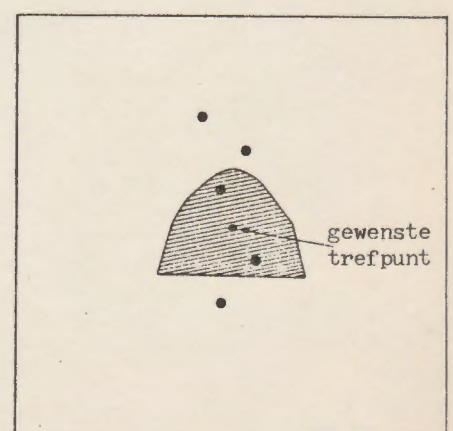
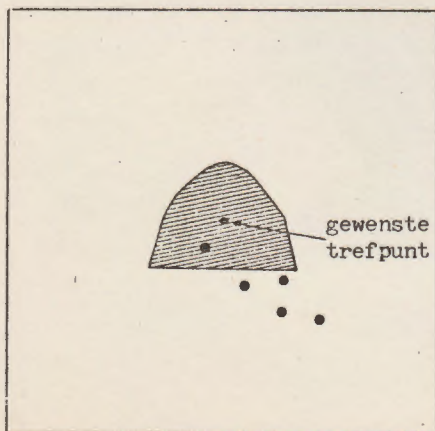

Fig. 25

- Het bepalen en doorgeven van correctiegegevens en het aanbrengen van de correcties op het vizier moeten zeer nauwkeurig geschieden (door 2e echelons-wapenhersteller of door kaderlid).

Opmerking: In het bijzonder moet op het volgende worden gelet:

- Wapenonderdelen die met munitie in aanraking komen, moeten volkomen droog zijn.
- Er moet met schone en droge munitie van een goede kwaliteit (controle lot nr) worden geschoten.

b. Uitvoering:

- (1) De schutter schiet, op 100 m afstand (met de oogdop voor 100 m) een groep van 5 patronen, liggend, het wapen ondersteund.
- (2) Bepaald wordt nu:
 - de grootte van de groep (max 30 cm);
 - het mtp van de groep;
 - de zijdelingse afwijking van het mtp t.o.v. het gewenste trefpunt;
 - de verticale afwijking van het mtp t.o.v. het gewenste trefpunt.
- (3) De correcties worden aangebracht.
(De korrel één hele slag draaien, geeft op 100 m, ± 16 cm verplaatsing van het mtp, in verticale zin; het verstellen van de korrel uit het midden naar uiterst rechts geeft een verplaatsing van het mtp van ± 60 cm naar links en omgekeerd.)
- (4) De schutter schiet vervolgens met de gecorrigeerde vizierstand weer een groep van 5 patronen.
- (5) Vervolgens wordt weer gehandeld als in punt (2) hierboven.
- (6) Ligt het mtp nog niet goed, dan worden wederom correcties aangebracht als in punt (3) is aangegeven. Hierna wordt nogmaals een groep van 5 patronen geschoten om de ligging van het mtp te controleren.

KOCHIE.M

D E E L III

S C H I E T O P L E I D I N GI N H O U D

	Blz.
Hoofdstuk I - AANWIJZINGEN VOOR DE INSTRUCTEUR	III-1
Hoofdstuk II - DE INSTRUCIE IN DE WAPENLEER	III-3
Hoofdstuk III A - SCHIETOPLEIDING	III-5
III B - HET SCHIETEN	III-15
Aanhangsel I - AANWIJZINGEN VOOR HET GEBRUIK VAN EEN SCHIETBAAN OF -TERREIN; TAAK VAN DE HULPINSTRUCTEUR	III-I-1

HOOFDSTUK I

AANWIJZINGEN VOOR DE INSTRUCTEUR1. Algemeen

Het doel van dit hoofdstuk is, een goede instructie te bevorderen. Ten behoeve van de instructeurs worden aanwijzingen gegeven voor de wijze waarop het schietonderricht zo doeltreffend mogelijk kan worden gegeven.

Daartoe is het noodzakelijk dat de instructeur een grondige kennis bezit van deel I (Wapenleer) en deel II (Schietvoorschrift).

2. Doelmatige instructie

a. De instructie moet erop gericht zijn om van de man een gevechtsschutter te maken. Dit houdt in dat, met dit doel voor ogen, van het begin af de nadruk moet worden gelegd op die vaardigheden, welke de man als gevechtsschutter moet beheersen.

Om tevens, in de beschikbare tijd, dit doel zo veel mogelijk te benaderen, heeft het geen zin de verschillende verrichtingen met de pistoolmitrailleur als "exercitie" te onderrichten, immers:

- (1) Het is noodzakelijk dat, van het begin af, rekening wordt gehouden met de persoonlijke eigenschappen van de man (in het bijzonder zijn lichaamsbouw).
- (2) In het moderne gevecht, zal van volgens de exercitie geleerde handelingen geen sprake kunnen zijn.

b. In dit verband is ook het volgende van groot belang:

Indien bepaalde min of meer samengestelde handelingen moeten worden onderricht, bestaat de neiging om zo'n handeling eerst in enkelvoudige verrichtingen te ontleden en de leerling stap voor stap deze verrichtingen bij te brengen. Uiteindelijk moet de leerling dan de samengestelde handeling uitvoeren. Deze methode is echter gericht op de minder goede, "onhandige", leerlingen.

Het gevolg is, dat ook aan de goede leerlingen een hoeveelheid tijd en aandacht wordt besteed, die zij eigenlijk niet nodig hebben. De minder goede leerlingen komen op deze wijze tijd en aandacht te kort.

Veel beter is dan ook de volgende methode:

- Laat na een korte, duidelijke uitleg en een sprekende demonstratie de leerlingen de handeling in haar geheel uitvoeren. Controleer de uitvoering. Nu zal blijken dat verschillende leerlingen de handeling zonder meer goed uitvoeren, terwijl weer andere na enige correctie, eveneens het gewenste resultaat bereiken. Deze groepen kunnen hierna, door onder toezicht te oefenen, zich de uitvoering verder eigen maken.

De instructeur zal hierna aandacht en tijd kunnen besteden, aan de minder goede leerlingen en zal nu zo nodig door het demonstreren en doen beoefenen van enkelvoudige verrichtingen, deze leerlingen duidelijk maken hoe deze tot een juiste uitvoering van de totale handeling kunnen komen.

3. Indeling en inhoud van de schietopleidinga. Algemeen

De schietopleiding wordt verdeeld in de instructie in de wapenleer en de schietopleiding. Hand in hand gaan hiermede het schieten en de vaardigheidsoefeningen.

b. De instructie in de wapenleer

Om als schutter te kunnen optreden moet de man een bepaalde wapenkennis bezitten. Deze kennis is, voor wat betreft de hoeveelheid, beperkt tot datgene wat voor de behandeling en het onderhoud van het wapen door de schutter noodzakelijk is. Deze beperkte hoeveelheid moet echter terdege worden beheerst.

c. De schietopleiding

(1) In de eerste fase van de schietopleiding worden de elementaire vaardigheden onderricht, waarop het gevechtsschieten berust.

HET IS EEN EIS DAT DEZE ELEMENTAIRE VAARDIGHEDEN ZO GOED EN GRONDIG MOGELIJK WORDEN GEINSTRUEERD.

De opleiding is er op gericht, de man allereerst het afgeven van een gericht schot, op een goed zichtbaar doel en onder voor de man gunstige omstandigheden te leren.

(2) Gebaseerd op de elementaire vaardigheden wordt de schutter tot gevechtsschutter gevormd.

Dit geschiedt tijdens:

- de normale velddienstoefeningen;
- speciaal hiervoor bestemde oefeningen in het terrein;
- het schieten van gevechtsschietoefeningen.

Hiernaast zal de schutter zich nog specifieke vaardigheden eigen moeten maken.

- (3) De instructie gaat gepaard aan het schieten van, op de instructie afgestemde, schietoefeningen.

d. Vaardigheidsoefeningen

- (1) Om een voldoende schietvaardigheid te bereiken is het noodzakelijk, dat de man de verrichtingen met de pistoolmitrailleur werktuiglijk op de juiste wijze leert uitvoeren.
- (2) De noodzakelijke vaardigheid kan slechts worden bereikt door, nadat een verrichting is geïnstrueerd, deze onder deskundig toezicht veelvuldig te laten beoefenen (vaardigheidsoefeningen).
- (3) De vaardigheidsoefeningen moeten veelvuldig gedurende niet te lange tijd (15 à 20 minuten) plaats hebben.
Zij kunnen zo mogelijk worden gecombineerd met andere vakken die een soortgelijk aspect hebben.
- (4) De inhoud van de vaardigheidsoefeningen is dus afhankelijk van de lessen die hieraan zijn voorafgegaan. Een te beoefenen onderwerp vervalt eerst dan, wanneer een voldoende vaardigheid verzekerd is; ook dan is echter een herhaling in een later stadium noodzakelijk.

Opmerkingen:

1. Het verdient aanbeveling bij de vaardigheidsoefeningen de leerlingen in paren te laten werken, waarbij de een de ander controleert en omgekeerd.
2. Het verdient bovendien aanbeveling om een bepaalde schietoefening door middel van daaraan voorafgaande vaardigheidsoefeningen voor te bereiden.

4. Hoofdregels voor de instructie van de schietopleiding

a. Grondigheid is belangrijker dan snelheid.

Een hechte basis, gevormd door een gedegen elementaire vaardigheid, werpt later zijn vruchten af en bespaart uiteindelijk tijd, middelen en moeite.

b. Kweek belangstelling aan voor het schieten.

Maak de instructie zo aantrekkelijk mogelijk. Vermijd onnodige theorie maar laat de manschappen zelf handelen. Zorg voor afwisseling en voer zo mogelijk het wedstrijdelement in.

c. Bedenk steeds dat het doel van de schietopleiding is: het vormen van een gevechtsschutter.

d. Iedere man, die in een redelijke conditie is, kan leren schieten.

Wanneer leerlingen niet mee kunnen, is dit eerder te wijten aan de instructeur dan aan gebrek aan capaciteiten van de man.

e. Draag zorg dat de wapens aan de hoogste eisen voldoen.

Hierdoor wordt overbodig tijdverlies, munitieverspilling en wanbegrip voorkomen.

f. Besteed aandacht aan de minder bevattelijke leerlingen.

Het doel van de schietopleiding is, zo mogelijk van iedere man een gevechtsschutter te maken.

5. Veiligheidsmaatregelen

VÓÓR DE AANVANG VAN IEDERE LES OF OEFENING MOET DE INSTRUCTEUR DE WAPENS, EXERCITIEPATRONEN EN PATROONTASSEN, ZOWEL VAN DE LEERLINGEN ALS VAN ZICHZELF, INSPECTEREN, OM NA TE GAAN OF GEEN SCHERPE, KSO- DANWEL LOSSE PATRONEN AANWEZIG ZIJN. HIJ MOET DE LEERLINGEN VRAGEN OF ZIJ OVERIGENS SCHERPE, DANWEL LOSSE PATRONEN BIJ ZICH HEBBEN (OOK IN HUN KLEDING).

Voorts mogen exercitiepatronen nimmer worden gebruikt bij het richten op mensen. (BIJVOORBEELD BIJ HET RICHTEN OP EEN RICHTSCHIJFJE DAT DE INSTRUCTEUR OF EEN ANDERE MAN VOOR ZIJN OOG HOUDT, BIJ HET RICHTEN OP LEERLINGEN, DIE ALS BEWEGENDE DOELEN FUNGEREN, E.D.).

Tenslotte moet er steeds weer, met grote nadruk op worden gewezen dat het ten strengste verboden is, anders dan op bevel van de instructeur, te richten op mensen. Het maken van onnodige aanslagen op de schietbaan is evenmin toegestaan.

Niet stipt naleven van deze veiligheidsmaatregelen zal zeker ongelukken veroorzaken.

HOOFDSTUK II

DE INSTRUCTIE IN DE WAPENLEER6. De instructie en de algemene eigenschappen van de pistoolmitrailleur

a. Doel:

De man de algemene eigenschappen van de pistoolmitrailleur, die hij als schutter moet kennen, bij te brengen, met inbegrip van het principe van de werking.

b. Gegevens:

Deel I, Hoofdstuk I en Hoofdstuk III.

c. Instructiemiddelen:

Per leerling een pistoolmitrailleur.

d. Uitvoering:

De instructeur bespreekt kort en duidelijk de eigenschappen en toebehoren van het wapen. Vervolgens geeft hij aan hoe het wapen moet worden bediend (trekker, greepveiligheid, spangreep, vuurregelaar en patroonmagazijn).

Hij herhaalt het behandelde door het stellen van vragen en een en ander te laten uitvoeren. Vervolgens geeft hij een zeer eenvoudige uitleg van het principe van de werking.

Opmerking: Bij de uitleg moet niet verder worden gegaan dan hetgeen de man aan het wapen kan zien zonder het uiteen te nemen. De benaming van de onderdelen blijft beperkt tot datgene waarmee de man als schutter direct te maken krijgt. De instructeur hoede zich voor het spuien van technische termen, om te voorkomen dat de man een verwarde indruk van het geheel krijgt en de hoofdzaken uit het oog verliest.

7. De instructie in het uiteennemen en ineenzetten zonder toezicht

a. Doel:

De man te leren het wapen uiteen te nemen en ineen te zetten, zodat hij het onderhoud kan uitvoeren.

b. Gegevens:

Deel II, Hoofdstuk II.

c. Instructiemiddelen:

Per leerling een pistoolmitrailleur en een silhouetdoek.

d. Uitvoering:

(1) De instructeur herhaalt in het kort de voorgaande instructie.

Vervolgens demonstreert hij het uiteennemen en ineenzetten in de hoofdgroepen.

Hij laat de leerlingen dit uitvoeren, totdat een redelijke vaardigheid is verkregen.

(2) Vervolgens demonstreert de instructeur het uiteennemen en ineenzetten van het patroonmagazijn en laat dit uitvoeren.

Op overeenkomstige wijze wordt het uit- en inklappen van de metalen kolf geïnstrueerd.

Opmerkingen:

1. Gebruik bij het uiteennemen en ineenzetten de silhouetdoek. Hierdoor zal de man zich de volgorde van neerleggen werktuiglijk eigen maken.

2. Noem bij het uiteennemen tevens de benamingen van de voornaamste onderdelen.

3. Totdat voldoende vaardigheid is bereikt, moet het uiteennemen en ineenzetten onder toezicht van deskundig kader geschieden.

8. Instructie in het periodiek onderhoud en het onderhoud vóór- en na het schieten

a. Doel:

De man het onderhoud van de pistoolmitrailleur te leren.

b. Gegevens:

Deel I, Hoofdstuk V.

c. Instructiemiddelen:

Per leerling een pistoolmitrailleur; onderhoudsmiddelen.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur maakt het belang van het onderhoud duidelijk. Hij noemt en toont de onderhoudsmiddelen. Vervolgens behandelt en demonstreert hij het periodiek onderhoud en laat de leerlingen dit aan hun wapen uitvoeren.
- (2) De instructeur behandelt en demonstreert het onderhoud vóór het vuren en laat dit uitvoeren. Op overeenkomstige wijze wordt hierna het onderhoud na het vuren geïnstrueerd.
- (3) Vervolgens demonstreert de instructeur het plaatsen van de mondingsstop voor losse patronen en laat dit uitvoeren.

Opmerkingen:

1. Totdat de noodzakelijke vaardigheid is bereikt, moet het onderhoud onder toezicht van deskundig kader geschieden (zie ook opmerking 3 bij punt 7).
2. De instructeur moet er met nadruk op wijzen dat bij geplaatste mondingsstop voor losse patronen, geen scherpe patronen bij de schutter aanwezig mogen zijn.

9. De instructie in de storingsreactie

a. Doel:

De man de storingsreactie te leren.

b. Gegevens:

Deel I, Hoofdstuk IV.

c. Instructiemiddelen:

Per leerling een pistoolmitrailleur en exercitiepatronen.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur verklaart dat er storingen kunnen optreden en hoe deze in vele gevallen met de storingsreactie kunnen worden opgeheven.
- (2) Hij demonstreert de storingsreactie en laat deze veelvuldig beoefenen.
- (3) Hij maakt de man duidelijk dat door de storingsreactie veelal wel de storing wordt opgeheven, doch niet steeds de oorzaak van de storing en dat, zodra er voldoende tijd is, de oorzaak moet worden opgespoord. Hij wijst er nadrukkelijk op dat het veelvuldig voorkomen van storingen dan ook door de schutter moet worden gemeld.

10. De instructie in het overige onderhoud

a. Doel:

- (1) De man het onderhoud te leren:
 - tijdens het vuren;
 - in een vorstperiode;
 - onder bijzondere omstandigheden.
- (2) De man te leren hoe hij zijn pistoolmitrailleur moet vervoeren.

b. Gegevens:

Deel I, Hoofdstuk V.

c. Instructiemiddelen:

Per leerling een pistoolmitrailleur; onderhoudsmiddelen.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur herhaalt in het kort de inhoud van punt 8. Hij behandelt en demonstreert het onderhoud tijdens het vuren. Door het geven van een eenvoudige veronderstelling laat hij de leerlingen het onderhoud tijdens het vuren uitvoeren (ook storingen laten opheffen).
- (2) Vervolgens prent hij de leerlingen in hoe zij het wapen bij vorst en onder bijzondere omstandigheden moeten onderhouden, alsmede hoe het wapen door de man moet worden vervoerd. Hij herhaalt het behandelde door het stellen van vragen.

Fig. 1
Hand in greepstand

Fig. 2
Hand van de instructeur om de hand van de leerling

HOOFDSTUK III

A. SCHIJTOPLEIDING11. De instructie in het afdrukken

a. Doel:

De man de juiste wijze van afdrukken te leren opdat hij, na een voortdurende beoefening tijdens de eerste vaardigheidsoefeningen, zich de afdruktechniek zo snel en zo goed mogelijk eigen maakt.

b. Gegevens:

Deel II, punt 17.

c. Instructiemiddelen:

Per leerling een pistoolmitrailleur, ondersteuning voor het wapen.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur brengt de leerlingen kort, doch duidelijk het grote belang van de juiste afdruktechniek bij. Hij demonstreert zonder wapen, door bewegingen van zijn rechterwijsvinger en -hand, de juiste wijze van afdrukken. Vervolgens laat hij de leerlingen op dezelfde wijze zonder wapen het afdrukken beoefenen. Dit kan als volgt geschieden:
De man steekt de rechteronderarm vooruit en strekt de rechterwijsvinger; de overige vingers en de duim zijn in greepstand (fig. 1). De man moet nu de rechterwijsvinger geleidelijk buigen en vervolgens weer strekken en tegelijkertijd de hand resp. samenknijpen en ontspannen. De instructeur controleert de bewegingen nauwkeurig, speciaal of het buigen van de vinger wel geleidelijk gebeurt. Hij laat deze beweging herhaaldelijk beoefenen, totdat hij de overtuiging heeft dat de leerling de beweging beheerst. Hierna demonstreert de instructeur de juiste plaats van de rechterwijsvinger tegen de trekker. Vervolgens moet de man het afdrukken beoefenen met een wapen dat aan de voorzijde is ondersteund; de kolf is niet in de schouder; de linkerhand is in de ondergreep aan de kolf. Een goede manier om een minder bevattelijke leerling de juiste wijze van afdrukken te leren, is de hand om die van de leerling te leggen en, terwijl de laatste passief blijft, zelf af te drukken (fig. 2). Door een voortdurende beoefening moet de man deze zo uiterst belangrijke afdruktechniek tot in de perfectie leren beheersen.
- (2) Wanneer de leerlingen het afdrukken zonder meer beheersen, moeten zij het afdrukken beoefenen, waarbij zij tegelijkertijd moeten leren de adem tijdens het afdrukken in te houden. De instructeur legt tevens aan de leerlingen kort, doch duidelijk, het belang van een goede ademhalingstechniek uit. Ook hier moet weer door een veelvuldige, nauwlettend gecontroleerde beoefening de vaardigheid worden opgevoerd.
- (3) De beoefening van het afdrukken geschiedt op de aanwijzing: " A d e m h a l e n , a f - d r u k k e n , é é é é n " .
Hierbij wordt de leerling geleerd:
- diep in te ademen;
- gedeeltelijk uit te ademen en vervolgens de luchtpijp te sluiten (op aanwijzing " A d e m - h a l e n ");
- na het indrukken van de greepveiligheid de trekker over de vrije slag te bewegen (op aanwijzing " A f d r u k k e n ") en deze beweging voort te zetten met het geleidelijk indrukken van de trekker (op aanwijzing " E é é é n ").

Opmerkingen:

1. Wanneer de man voldoende begrip heeft voor de juiste uitvoering van het afdrukken, wordt de afdruktechniek veelvuldig beoefend bij de vaardigheidsoefeningen. Hierdoor wordt bereikt dat, wanneer aan de man het richten in de aanslaghouding is geleerd, hij het afdrukken eveneens beheerst en dus kan gaan schieten.
2. Teneinde, bij het telkens ontspannen van het (lege) wapen, beschadiging van de afsluiter te voorkomen, wordt een opgerold lapje voor de afsluiter in het wapen gebracht. Dit geschiedt verder bij alle oefeningen waarbij moet worden afgedrukt.

12. De instructie in het richten

a. Doel:

De man de richtregel te leren begrijpen, onthouden en toepassen.

b. Gegevens:

Deel II, punt 18.

c. Instructiemiddelen:

- (1) De richtregellat (fig. 3).
- (2) Vergrote richtmiddelen (fig. 4):
- (3) De richtlat (fig. 5).
- (4) Mikpunten van 4 x 4 cm.
- (5) Halfronde mikpunten van 7 cm doorsnede.
- (6) Richtbokken.
- (7) Per leerling één pistoolmitrailleur.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur behandelt de richtmiddelen en verklaart de richtregel met de richtregellat.
- (2) Hij demonstreert met de vergrote richtmiddelen het juiste richtbeeld (d.w.z. de juiste stand van oogdop, vizierkorrel en richtpunt t.o.v. elkaar).
Hij laat de leerlingen ook zelf de vergrote richtmiddelen in de juiste stand op elkaar plaatsen.
- (3) Hierna laat hij met behulp van de richtlat zien en vervolgens beoefenen op welke wijze de richtmiddelen en het richtpunt in de juiste stand t.o.v. elkaar moeten worden gezien. Hierbij kan de instructeur het richtpunt of de korrel uit de richtlijn brengen en moet de leerling deze weer in de juiste stand brengen.
De instructeur controleert deze stand.
- (4) Wanneer de leerling op deze wijze de richtregel heeft leren begrijpen, moet hij deze leren toepassen.
De instructeur maakt hiervoor gebruik van een pistoolmitrailleur die op een richtbok is geplaatst. Hij richt deze, op 10 m afstand op de onderzijde van een vierkant mikpunt (4 x 4 cm) en laat de leerling zien hoe het wapen gericht is.
Daarna brengt hij het wapen uit de richting en laat de leerling zelf met het op de richtbok geplaatste wapen richten, hetgeen door de instructeur wordt gecontroleerd.
Vervolgens laat de instructeur de leerlingen hetzelfde doen, op een half rond mikpunt van 7 cm doorsnede.

Opmerkingen:

1. Een mikpunt is een duidelijk te onderscheiden figuur van een bepaalde vorm, die de schutter behulpzaam is bij het nemen van het richtpunt.
Het richtpunt is dan een punt van het mikpunt of een punt t.o.v. het mikpunt.
Bij de opleiding worden de volgende mikpunten als instructiemiddelen gebruikt:
 - a. Mikpunten van 4 x 4 cm, voor het eerste richten op 10 m afstand.
 - b. Halfronde mikpunten van 7 cm doorsnede, eveneens voor het richten op 10 m afstand.
 - c. Hulpdoelschijfjes, voorzien van een half rond mikpunt van 7 cm doorsnede (zie punt 16d (2)).
 - d. Richtschijfjes, voorzien van een half rond mikpunt van 7 mm doorsnede voor de controle op het richten en afdrucken op 1 m afstand (zie punt 16d (3)).
 De onder a, b en d genoemde mikpunten kunnen met behulp van de staanders en de bijbehorende lat op de gewenste hoogte worden opgesteld.
2. Het richten op een vierkant mikpunt van 4 x 4 cm is voor de leerling nog gemakkelijk, aangezien dit mikpunt op 10 m afstand, nagenoeg even breed wordt gezien als de bovenzijde van de korrel.
Het richten op het half rond mikpunt van 7 cm doorsnede dwingt de man het midden van de onderkant te schatten.
3. Leerlingen die moeite hebben met het sluiten van het linkeroog moeten voorlopig trachten met beide ogen open te richten.
Zo nodig bedekken zij het linkeroog met de hand en richten met het rechteroog. Vervolgens wordt de hand weggenomen en wordt met beide ogen open gericht.
Mede in verband met het nachtzien moeten dergelijke leerlingen in een later stadium leren het linkeroog te sluiten.
4. Door de man reeds nu de richtmethode te leren, wordt bereikt dat hij, bij de instructie van de aanslaghouding, deze volledig, dus met inbegrip van het richten, kan toepassen.

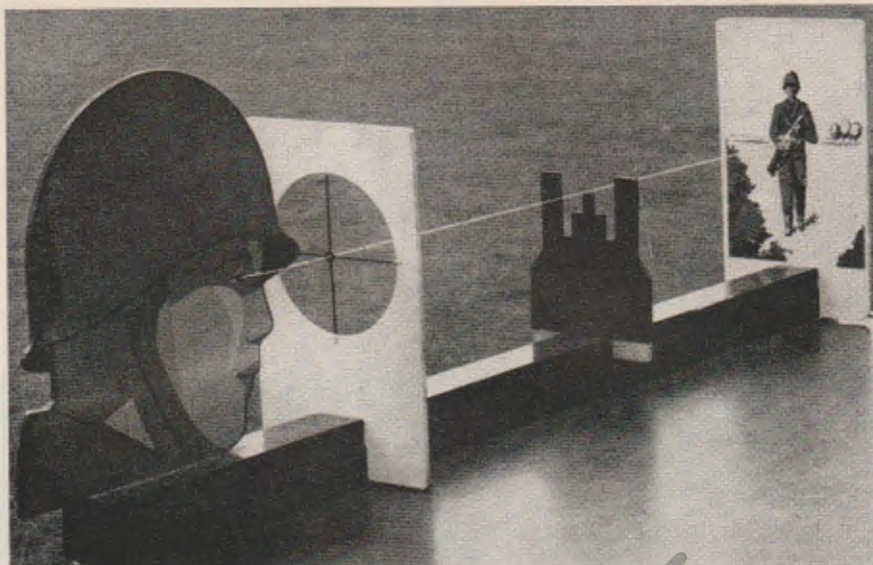

Fig. 3
De richtregellat

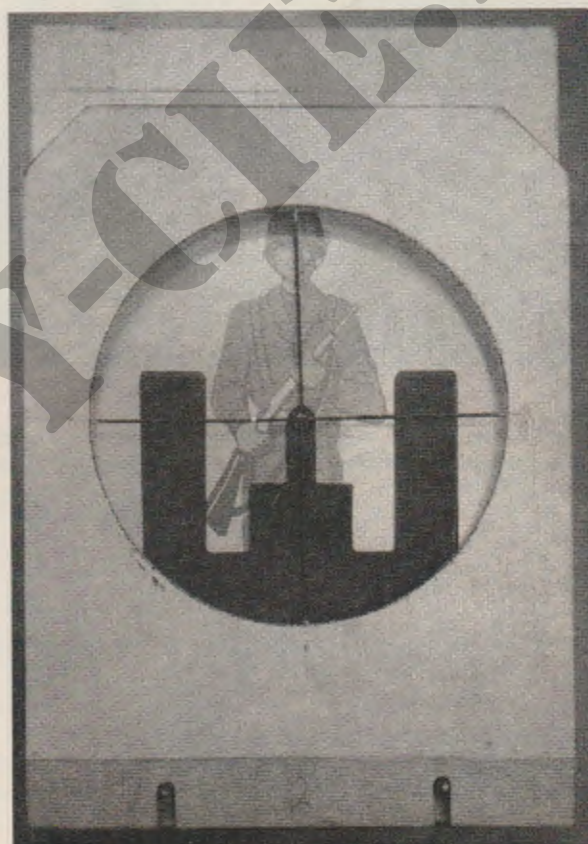

Fig. 4
De vergrote richtmiddelen

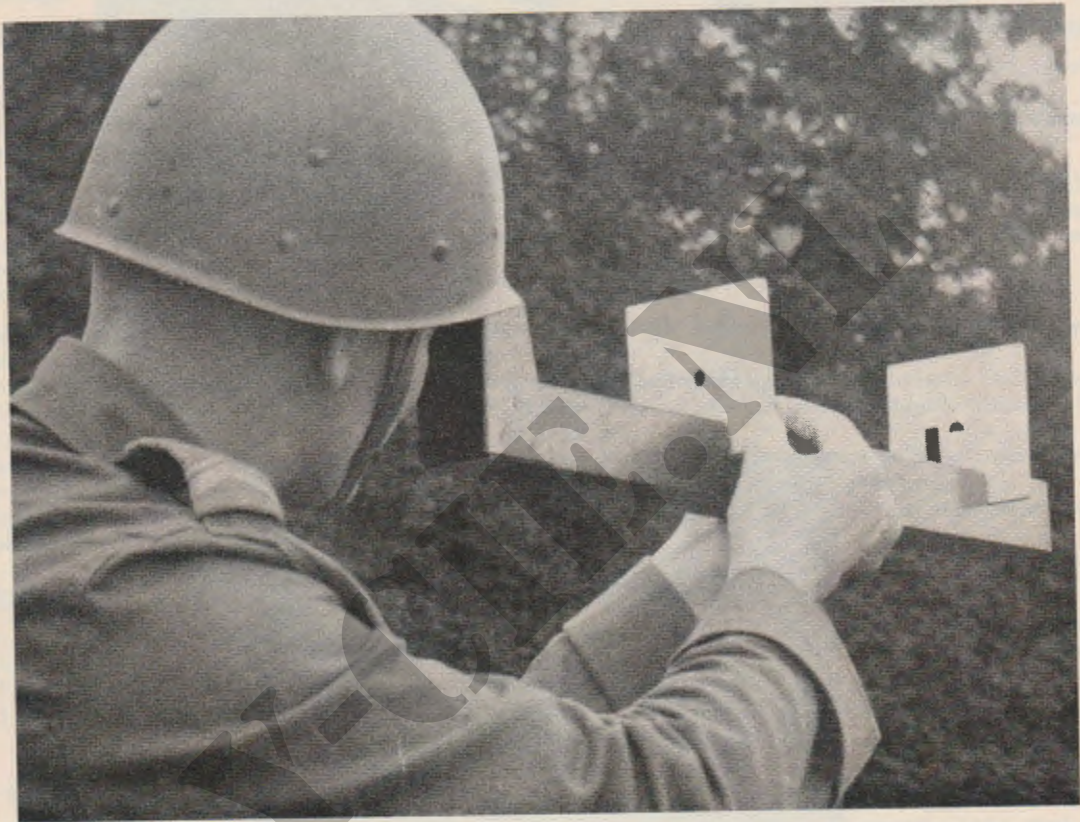

Fig. 5
De richtlat

a. Doel:

De man de liggende aanslaghouding te leren, opdat hij, na het afdrukken en richten in deze houding te hebben leren uitvoeren, zo snel mogelijk daadwerkelijk kan schieten.

b. Gegevens:

Deel II, punt 14a, b en c.

c. Instructiemiddelen:

Per leerling een pistoolmitrailleur; halfronde mikpunten van 7 cm doorsnede.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur legt kort, doch duidelijk, de noodzaak van een juiste aanslaghouding uit.
- (2) Hij demonstreert de liggende aanslaghouding en wijst op de belangrijkste punten. Hierna laat hij de leerlingen zelf de aanslaghouding aannemen en controleert deze. De leerlingen die blijk geven de aanslaghouding direct, of na enkele correcties, goed te kunnen uitvoeren, laat hij onder toezicht beginnen met het beoefenen. Aan de leerlingen die veel of grove fouten maken, besteedt hij nu zijn gehele aandacht. Zo nodig demonstreert hij de details van de aanslaghouding opnieuw, controleert en corrigeert totdat een juiste uitvoering wordt bereikt.
- (3) De instructeur moet in het bijzonder aandacht schenken aan het plaatsen van de kolf in de schouder. Speciaal hierbij moet rekening worden gehouden met de bouw van iedere man afzonderlijk.
- (4) Zo mogelijk moet iedere man leren de kolf in de rechterschouder te plaatsen, omdat wapens normaal zijn ontworpen voor rechtse schutters. Slechts indien blijkt dat een man dit beslist niet kan leren, kan worden overgegaan naar de linkerschouder.
- (5) Wanneer de leerlingen de liggende aanslaghouding beheersen, moeten zij op 10 m afstand het afdrukken en richten in deze houding beoefenen. Hierbij moeten zij zich voornamelijk concentreren op de houding en de juiste manier van afdrukken; het richten geschiedt voorlopig min of meer globaal. De beoefening van het afdrukken geschiedt op de in punt 11 aangegeven wijze. Tijdens de vaardigheidsoefeningen wordt het beoefenen van de liggende aanslaghouding en het afdrukken en richten in deze houding voortgezet, tot een grote vaardigheid is verkregen.

Opmerking: De instructie in de aanslaghouding dient voornamelijk te geschieden door duidelijke demonstratie, nauwlettende controle en het steeds weer corrigeren van fouten door zo nodig zelf de stand van het wapen of van een lichaamsdeel van de man te veranderen. Veel omhaal van woorden zal bij instructie weinig uithalen en is tijd verknoeien.

Steeds moet in het oog worden gehouden, dat een juiste, aan de man aangepaste aanslaghouding één van de onmisbare elementen is van het schieten. Iedere man zal dus deze houding moeten beheersen, wil de instructeur aan zijn opdracht voldaan hebben.

14. Het KSO-schieten (in de liggende aanslaghouding)

a. Doel:

Alvorens de schietoefening in de liggende houding te laten schieten, te controleren in hoeverre de leerlingen het afdrukken in combinatie met richten (globaal) beheersen.

b. Gegevens:

Deel II, punt 11 t/m 13.

c. Instructiemiddelen:

KSO-wapens en munitie; schietschijf nr 761; KSO-groeperingsring; richtcontroleur.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur legt uit dat de bedoeling van deze schietoefening is: een zo juist mogelijke uitvoering van de afdruktechniek gecombineerd met globaal richten. Hij legt er de nadruk op dat de leerlingen de volledige aandacht moeten schenken aan het afdrukken.
- (2) Hij laat de leerlingen liggend 5 patronen schieten op 10 m afstand, voorafgegaan door één schot voor kennismaking. Om de juiste techniek zo goed mogelijk te doen uitvoeren, geschiedt bij deze oefening het afdrukken op aanwijzing van de instructeur ("Adembalen - afdrukken - ééééé"). Hij controleert de verrichtingen van de man en wel de houding, het afdrukken en het richten.

- (3) Bij deze schietoefeningen wordt, gezien de globale wijze van richten, een ruime eis gesteld v.w.b. de maximum grootte van de groep die de man schiet, n.l. 6 cm.

De leerlingen worden voornamelijk beoordeeld op:

- (a) houding;
- (b) áfdruktechniek.

De uitslag van de oefening moet worden aangetekend op de schietvaardigheidsstaat.

Opmerking: Wanneer uit het KSO-schieten blijkt dat de leerlingen voldoende vaardigheid bezitten, wordt een soortgelijke oefening op de schietbaan geschoten met normale munitie. Voorafgaande hieraan leert de man echter het behandelen van de munitie, het laden en ontladen (punt 15); tevens wordt hem de organisatie en dienst op de schietbaan geleerd (Aanhangsel I). Dit laatste kan op de eerste schietdag plaatsvinden, onmiddellijk voorafgaande aan het schieten.

15. De instructie in het vullen van het patroonmagazijn, het laden en het ontladen

a. Doel:

De man te leren:

- (1) het vullen van een patroonmagazijn;
- (2) het laden en ontladen, het herladen en bijladen.

b. Gegevens:

Deel II, punt 15 en 16.

c. Instructiemiddelen:

Per leerling een pistoolmitrailleur met 2 patroonmagazijnen, 2 houders met elk 5 exercitiepatronen, een magazijnvuller.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur demonstreert het vullen van een patroonmagazijn met behulp van een vuller en laat dit vervolgens door de leerlingen beoefenen. Vervolgens demonstreert hij het ledigen van een magazijn en laat dit beoefenen.
- (2) Hierna demonstreert de instructeur het vullen van een magazijn met de hand en laat dit beoefenen.
- (3) De instructeur legt nu uit wat onder laden, half-laden, ontladen, herladen en bijladen wordt verstaan. Hij demonstreert het laden, laat dit uitvoeren en controleert de uitvoering. Vervolgens demonstreert hij het ontladen, laat dit uitvoeren en controleert de uitvoering. Vervolgens laat hij het laden en ontladen beoefenen.
- (4) De instructeur wijst er met nadruk op in welke gevallen de vuurregelaar op veilig ("S") moet worden gesteld.
- (5) Vervolgens demonstreert de instructeur het bijladen. Hij wijst erop dat na het verwisselen van het magazijn normaal kan worden doorgevuurd, omdat de afsluiter in de achterste stand is blijven staan.

Opmerkingen:

- 1. Vaardigheid in het behandelen van de munitie is onontbeerlijk voor de gevechtsschutter. Daarom moet door een voldoende oefening en een voortdurende controle en correctie (ook op de schietbaan) de vereiste vaardigheid worden bereikt.
- 2. Het beoefenen van het laden, ontladen, herladen en bijladen geschiedt in de liggende houding.

16. De instructie in het richten (vervolg)

a. Doel:

De man ervaring te doen verkrijgen in het zuiver richten door:

- (1) Een groep van drie punten te laten aangeven.
- (2) Het richten te laten beoefenen in de liggende aanslaghouding.

b. Gegevens:

Deel II, punt 18.

c. Instructiemiddelen:

Richtbokken; hulpdoelschijfjes; vellen wit papier; richtschijfjes.

Fig. 6

Het gebruik van het hulpdoelschijfje

Fig. 7

Het gebruik van het richtschijfje

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur herhaalt in het kort de uitleg van de richtregel.
- (2) Hij laat de leerlingen met een op een richtbok geplaatst wapen richten op de hieronder aangegeven wijze:

Op \pm 10 m afstand van een verticaal opgehangen stuk papier wordt een pistoolmitrailleur zodanig op een richtbok geplaatst dat het op een willekeurige plaats van het papier is gericht. De leerling moet nu zeggen op welk punt hij is gericht. Hiertoe wordt op aanwijzingen (handbewegingen) van de leerling door een helper een hulpdoelschijfje over het papier bewogen, tot de man aangeeft dat het mikt punt zich op de juiste plaats bevindt (fig. 6); het juiste richtpunt is de middenonderkant van het mikt punt. Nadat de leerling "gericht" heeft gemeld, zet de helper een voor de leerling onzichtbaar stipje op het papier, op de plaats waar de middenonderkant van het mikt punt zich bevindt. De leerling moet deze handeling nog twee maal herhalen. Wanneer de op deze wijze verkregen stipjes ten hoogste 1 cm uit elkaar liggen, is de vereiste nauwkeurigheid bereikt.

- (3) Vervolgens laat de instructeur het richten beoefenen in de liggende aanslaghouding. Dit geschiedt op een richtschijfje, dat op 1 m afstand voor de korrel wordt geplaatst. De instructeur controleert de richting (fig. 7).

Opmerking: Heeft de leerling te veel tijd nodig om te richten, dan onderbreekt de instructeur het richten ter voorkoming van overmatige vermoeidheid.

17. De instructie in richten, afdrukken en waarnemen van de richting bij het afgaan van het schot in de liggende aanslaghouding

a. Doel:

- (1) De man het combineren van richten en afdrukken te leren.
- (2) Het melden van de richting van het schot in te leiden.

b. Gegevens:

Deel II, punt 12, 17, 18 en 19.

c. Instructiemiddelen:

Richtschijfjes.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur laat de man de liggende aanslaghouding aannemen. Nadat een richtschijfje is geplaatst moet de man (op aanwijzing) afdrukken en tegelijk zo zuiver mogelijk richten. Hierbij moet in het bijzonder op de ademhaling worden gelet. De instructeur wijst er met klem op dat het richten en afdrukken moet worden onderbroken, wanneer de man in ademnood raakt of het oog vermoeid wordt. Hij controleert de richting (fig. 7).
- (2) De instructeur maakt de man duidelijk, waarom het noodzakelijk is, dat hij weet waarop hij gericht was, op het moment dat het schot afging (door het schot heen zien). Hij leert hem de richting te melden. Hij controleert of de man de juiste richting noemt. Indien hij hierbij constateert, dat de leerling niet gericht was, op het ogenblik dat "het schot afging", is dit het juiste moment om hem te vragen waarop hij wel was gericht. Leerlingen die deze stof niet begrijpen, worden geholpen doordat de instructeur de monding van het wapen zodanig beweegt, dat belangrijke afwijkingen ontstaan; de leerling moet de richting van de afwijking noemen.
- (3) Hij laat het voorgaande veelvuldig tijdens de vaardigheidsoefeningen beoefenen; het afdrukken aanvankelijk nog op aanwijzing, later zelfstandig.

Opmerkingen:

1. Bij de controle moet zoveel mogelijk het richtschijfje worden gebruikt (fig. 7).
2. Er moet tegen worden gewaakt, dat de leerlingen gemakshalve doch ongemotiveerd "gericht" melden, ook wanneer zij de richting niet hebben waargenomen. Het is aan de instructeur om te voorkomen dat de leerling uit angst of valse schaamte niet durft te melden "n i e t g e z i e n".

18. De instructie in de liggende houding voor ondersteund schieten

a. Doel:

De man de liggende houding "ondersteund" te leren, opdat hij, na het richten en afdrukken in deze houding te hebben beoefend, in deze houding kan schieten.

b. Gegevens:

Punt 13; Deel II, punt 6 en 14h.

c. Instructiemiddelen:

Per schutter twee (gedeeltelijk) gevulde zandzakken; richtschijfjes.

d. Uitvoering:

- (1) De instructie geschiedt op overeenkomstige wijze als in punt 13 is omschreven.
De instructeur let in het bijzonder op:
 - het rechtstandig houden (niet overhellen) van de pistoolmitrailleur;
 - het met beide handen stevig op de zandzakken en in de schouder drukken van het wapen.
- (2) Wanneer de uitvoering van de houding bevredigend is, wordt het richten en afdrukken in deze houding beoefend. De instructeur controleert het richten (speciaal ook de stand van het wapen) met behulp van het richtschijfje (fig. 7).

Opmerkingen:

1. De hoogte van de als ondersteuning te gebruiken zandzakken moet in overeenstemming zijn met de bouw van de man.
2. Het beoefenen van deze houding en het richten en afdrukken in deze houding worden bij de vaardigheidsoefeningen voortgezet.
3. Het op dit tijdstip onderrichten van de "ondersteunde" houding maakt het mogelijk, de corrigeer-oefening "ondersteund" te schieten.

19. KSO-schieten (in de liggende aanslaghouding)

a. Doel:

Alvorens de schoolschietoefeningen in de liggende houding te gaan schieten, door middel van KSO-schieten te controleren in hoeverre de man het afdrukken, richten en waarnemen van de richting beheerst.

b. Gegevens:

Punt 17; Deel II, Hoofdstuk IV.

c. Instructiemiddelen:

KSO-wapens en munitie, schietschijf 761, KSO-groeperingsring, richtcontroleur; per leerling twee (gedeeltelijk) gevulde zandzakken.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur legt uit wat onder een groep wordt verstaan en verklaart de bedoeling van het groeperend schieten. Hij legt de nadruk op het handhaven van hetzelfde richtpunt.
- (2) Hij laat de leerlingen liggend met 5 patronen een groep schieten op 10 m afstand.
Hij controleert de verrichtingen van de man tijdens het schieten en wel: de houding, het afdrukken en het richten.
Hij ziet er op toe dat de man de richting van zijn schoten meldt. Onmiddellijk na het afgeven van het schot, wordt de man verhinderd om de treffer waar te nemen, alvorens hij het schot gemeld heeft (door b.v. de hand voor de ogen van de man te houden).
- (3) De instructeur bepaalt de grootte van de groep. De man heeft voldaan wanneer de groep niet groter is dan 4 cm.
Hij laat de man, wanneer hij niet heeft voldaan, overschieten.
Wanneer echter blijkt dat ten gevolge van grote fouten van de schutter de groep belangrijk groter is dan 4 cm, moet de man vóór het overschieten een aanvullende instructie worden gegeven.
- (4) Vervolgens laat de instructeur op overeenkomstige wijze deze oefening liggend "ondersteund" schieten.

Opmerkingen:

1. Normaal zal het constateren van essentiële fouten en het niet voldoen aan de geëiste groep samengaan. Wanneer het echter niet mogelijk is een slechte groep terug te brengen tot bepaalde fouten, laat men de man zonder meer nogmaals schieten, waarbij door een nauwlettend toezicht moet worden getracht alsnog de fout te ontdekken.
2. De resultaten van deze oefeningen moeten worden aangetekend op de schietvaardigheidskaart van de man.

3. Aan deze oefeningen moet zijn voldaan alvorens de man op de schietbaan de overeenkomstige liggende schoolschietoefeningen schiet.

20. Instructie in het bepalen van het richtpunt

a. Doel:

De man zijn richtpunt te leren bepalen.

b. Gegevens:

Deel II, punt 3, 4 en 20.

c. Instructiemiddelen:

Kogelbaan, figuurschijven, richtcontroleurs.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur maakt aan de hand van de kogelbaan duidelijk, dat, wanneer geen vizierschot wordt afgegeven, het richtpunt niet samenvalt met het gewenste trefpunt.
- (2) Hij leert de man, met behulp van figuurschijven, hoe wordt gericht op grote stilstaande doelen, naderende of zich verwijderende levende doelen.
- (3) Op overeenkomstige wijze leert hij hoe wordt gericht op lage doelen op de verschillende afstanden tot 100 m.
- (4) Hij laat de man het bovenstaande beoefenen.

21. De instructie in het duurvuur

a. Doel:

De man te oefenen in het betrekkelijk snel achtereenvolgens afgeven van een aantal gerichte schoten, waarbij de pistoolmitrailleur in de aanslag blijft.

b. Gegevens:

Deel II, punt 21b.

c. Instructiemiddelen:

Richtschijfje.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur maakt de man het doel van duurvuur duidelijk.
- (2) Hij laat de schutter in liggende aanslaghouding het duurvuur beoefenen. De schutter richt hierbij op het richtschijfje; de instructeur controleert de uitvoering (zie ook punt 16d (3) en fig. 7).
Het beoefenen wordt voortgezet tot de schutter vertrouwd is met een gemiddeld tempo van 7 à 8 schoten per 30 seconden.
- (3) Vervolgens legt de instructeur uit wat onder snelvuur wordt verstaan en hoe de vaardigheid in deze vuurwijze wordt verkregen.

Opmerkingen:

1. Het telkens spannen van het wapen geschiedt door een helper, die zich zodanig ten opzichte van de schutter opstelt, dat hij diens oog en rechterwijsvinger kan zien. De klas wordt hiertoe in paren verdeeld, waarbij de leerlingen beurtelings als schutter en als helper optreden.
2. Bij het beoefenen van het duurvuur moet de instructeur er op toezien, dat de schutters voor het richten en afdrukken voldoende tijd krijgen om rukken aan de trekker te voorkomen. De helper moet dan ook, direct nadat de schutter heeft afgedrukt en zijn schot heeft gemeld, de spangreep naar achteren brengen. Er mag ook niet van de schutter worden geëist, dat de tijd tussen de schoten gelijk is.
3. Het duurvuur dient gedurende korte perioden intensief te worden beoefend. Na de eerste instructie en een daarop volgende beoefening moet deze gedurende een aantal korte perioden worden herhaald, tot de vereiste vaardigheid is verkregen (vaardigheidsoefeningen).
4. Wanneer de schutter het vereiste tempo heeft bereikt, moet hij door een voortgezette beoefening (vaardigheidsoefeningen) en daadwerkelijk schieten uiteindelijk de vaardigheid in het afgeven van snelvuur verkrijgen.

22. De instructie in de volledige schiethandeling

a. Doel:

De man te leren op bevel alle handelingen nodig voor het afgeven van een schot, aaneensluitend uit te voeren.

b. Gegevens:

Deel II, punt 22.

c. Instructiemiddelen:

Halfronde mikpunten van 7 cm doorsnede; 2 houders met exercitiepatronen per man, richtcontroleurs.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur maakt de leerlingen duidelijk en demonstreert welke handelingen zij op verschillende commando(s) moeten verrichten.
- (2) Hij laat de leerlingen de liggende houding aannemen en vervolgens het wapen laden.
- (3) Hij laat de leerlingen een vuurbevel uitvoeren. Hij herhaalt dit tot de leerlingen de handelingen juist uitvoeren. Hij laat het vuur afwisselend beëindigen op het bevel "Stop, stop, stop", of de aanwijzing: "Einde vuur".
- (4) Hij controleert de verrichtingen van de man, ook het herhalen van het vuurbevel en het melden van het schot.
- (5) Hij laat de volledige schiethandeling beoefenen tot voldoende vaardigheid is verkregen (vaardigheidsoefeningen).

Opmerkingen: Bij de eerste oefening kan het spannen nog op een aanwijzing gebeuren; later moet de leerling de afvuurinrichting na elk schot zelfstandig spannen. Het richten geschiedt op een halfrond mikpunt van 7 cm doorsnede op 10 m afstand. De instructeur moet van de leerlingen eisen, dat zij de elementen van het vuurbevel (met uitzondering van het commando "Vuur") herhalen. Verder moet iedere leerling de richting van zijn schot melden; de instructeur controleert de melding herhaaldelijk met de richtcontroleur.

23. De instructie in de houding voor het vuren van de heup

a. Doel:

De man de houding voor het vuren van de heup te leren opdat hij, na een veelvuldige beoefening van deze houding, daadwerkelijk van de heup kan vuren.

b. Gegevens:

Deel II, punt 14f, 21c, 27.

c. Instructiemiddelen:

Per schutter één pistoolmitrailleur; rompschijven.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur legt kort, doch duidelijk, het doel van het heupvuur uit.
- (2) Hij demonstreert de houding en wijst op de belangrijkste punten.
Hij laat de houding met het wapen tegen de heup aannemen en controleert deze.
Zo nodig demonstreert hij de details van de houding opnieuw, controleert en verbetert totdat een juiste uitvoering wordt bereikt.
- (3) De instructeur moet in het bijzonder aandacht schenken aan:
 - een gemakkelijke stevige stand van de voeten;
 - de juiste stand van de loop t.o.v. het rechteroog en de voorzijde van het lichaam.
- (4) Nadat door een grondige beoefening, de houding juist wordt aangenomen, demonstreert de instructeur hoe het veranderen van richting moet gebeuren.
Hij laat de leerlingen dit beoefenen op opgestelde rompschijven.

Opmerkingen:

1. Het controleren van de richting kan als volgt gebeuren:
 - de instructeur fungeert zelf als doel (b.v. knielend);
 - de opgestelde rompschijven worden in het midden voorzien van een gaatje, waardoor de instructeur de richting waarneemt (schijven op de juiste hoogte opstellen);
 - de leerlingen oefenen in paren, waarbij zij beurtelings als doel optreden en de ander controleren.

2. Deze houding kan slechts door veelvuldige beoefening (vaardigheidsoefeningen) zodanig worden aangeleerd, dat de schutter werktuiglijk op gevoel kan richten.

24. Het KSO-schieten van de heup

a. Doel:

- (1) Alvorens de schietoefeningen van de heup te gaan schieten, te controleren in hoeverre de leerlingen het vuren van de heup (richten op gevoel) beheersen.
- (2) Het vergroten van de vaardigheid in het richten op gevoel.

b. Gegevens:

Punt 23.

c. Instructiemiddelen:

KSO-wapens en munitie; rompschijven.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur laat de leerlingen op 10 m afstand 5 patronen schieten op een rompschijf. Hij controleert ieder schot en verbetert zo nodig de houding van de schutter. Vervolgens laat hij de leerlingen nogmaals 5 patronen schieten. De schutter heeft voldaan, wanneer van deze 5 schoten er 4 binnen een cirkel van 20 cm en ongeveer op de juiste hoogte liggen.
- (2) Leerlingen die niet voldoen aan de eis, laat de instructeur overschieten tot het gewenste resultaat is bereikt.

Opmerkingen: Aangezien bij het heupvuur, het schieten met normale munitie, voor de man niet veel moeilijker zal zijn dan het schieten met KSO-munitie, is dit laatste tevens een zeer goed middel om vaardigheid in het heupvuur aan te kweken. Afhankelijk van de omstandigheden moet het schieten met KSO-munitie dan ook worden herhaald.

Het KSO-schieten mag echter niet in de plaats komen van de schietoefeningen met normale munitie.

25. De instructie in de knielende en staande aanslaghouding

a. Doel:

De man de knielende en staande aanslaghouding te leren, opdat hij, na het afdrukken en richten, laden en ontladen, en uiteindelijk de volledige schiethandeling in deze houdingen te hebben beoefend, bij het schieten in deze houdingen goede resultaten kan behalen.

b. Gegevens:

Deel II, punt 14a, b, d, f en h.
Punt 13, 15, 17 en 22.

c. Instructiemiddelen:

Per leerling een pistoolmitrailleur; richtschijfjes resp. halfronde mikpunten van 7 cm doorsnede; exercitiepatronen; richtcontroleurs.

d. Uitvoering:

- (1) De instructie in deze aanslaghoudingen geschiedt zoals in punt 13 is omschreven. Wanneer de aanslaghoudingen worden beheerst, wordt in deze houdingen het richten en afdrukken beoefend en gecontroleerd (op de wijze als in punt 17 omschreven). Ook het laden en ontladen in deze houding wordt beoefend (punt 15).
- (2) Ook de knielende en staande aanslaghouding voor ondersteund schieten wordt beoefend.
- (3) Tenslotte wordt de volledige schiethandeling in deze houdingen beoefend (punt 22).

Opmerking: Deze aanslaghoudingen moeten veelvuldig worden beoefend, wil de man bij het schieten in deze houdingen resultaten behalen. Een goede gelegenheid zijn hiervoor de velddienstoefeningen, waarbij de man meermalen één van deze houdingen zal moeten aannemen; dit is dan voor de instructeur telkens weer een gunstige gelegenheid om evt. fouten te verbeteren en de vaardigheid op te voeren.

26. Vorbereiding tot het gevechtsschieten

a. Doel:

De man voor te bereiden op het vuren, zoals dit onder gevechtssomstandigheden geschiedt.

b. Gegevens:

Punt 20; Deel II, punt 24, 25 en 26.

c. Instructiemiddelen:

Richtcontroleurs, gevechtsschijven.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur herhaalt de stof van punt 20.
- (2) Hij demonstreert en leert de man, hoe hij een schiethouding moet aannemen, welke aan het terrein is aangepast, en maakt hierbij gebruik van zoveel mogelijk verschillende terreinvoorwerpen en terreinvormen. Hij controleert en verbetert zo nodig de houdingen.
- (3) Hij laat de man in verschillende, aan het terrein aangepaste houdingen, goed zichtbare en minder goed zichtbare (lage) gevechtsdoelen opsporen en op deze doelen richten. Hij let hierbij op de houdingen en het richtpunt dat de man neemt.
- (4) Hij leert de man de vuurtechniek, bij het vuren op een, op korte afstand verschijnend vijandelijk doel en laat dit beoefenen.
- (5) Hij leert de man hoe hij een in het terrein "sprongsgewijze" voortbewegend doel onder vuur moet nemen.

Opmerkingen:

1. De vorming tot gevechtsschutter vindt voor een deel plaats bij de gevechtsopleiding en de velddienst. Gezien het belang van deze vorming is echter ook een speciaal op de schietopleiding gerichte instructie nodig. Hierbij zal dan in ieder geval blijken in hoeverre de leerling de vereiste vaardigheid bezit. Deze instructie vindt plaats op een hiertoe geschikt oefenterrein, waarop de verschillende voorkomende terreinvormen en terreinvoorwerpen zijn aangebracht.
2. Als doelen kunnen gevechtsschijven worden gebruikt; ook kunnen leerlingen als "doelen" optreden.

27. De instructie in het vuren op zijwaarts bewegende doelen

a. Doel:

De man voor te bereiden op het vuren op zijwaarts bewegende doelen.

b. Gegevens:

Deel II, punt 7 en 29.

c. Instructiemiddelen:

Richtbokken, figuurschijven, richtcontroleurs.

d. Uitvoering:

- (1) De instructeur vertelt de man, hoe wordt gericht op doelen die zich zijwaarts bewegen.
- (2) Hij plaatst op een afstand van ongeveer 50 meter voor een richtbok een figuurschijf. Hij laat aan het op de richtbok geplaatste wapen zien, hoe moet worden gericht op een lopende en snellopende man. Hij herhaalt dat voor 100 m.
- (3) Hij laat de leerlingen daarna zelf het wapen in de juiste richting brengen voor de gevallen, genoemd in (2) en controleert dit.
- (4) Hij laat de klas daarna het richten en afdrücken op bewegende doelen beoefenen door enkele leerlingen, op verschillende afstanden, in het terrein als bewegende doelen te laten optreden.
- (5) Hij laat een en ander op verschillende afstanden beoefenen. Aangezien bij deze beoefening op levende doelen wordt gericht, mogen nimmer exercitiepatronen worden gebruikt.

Opmerking: Het beoefenen van het richten op bewegende doelen zal gedurende de verdere opleiding moeten worden herhaald, teneinde uiteindelijk te bereiken, dat de schutters werktuiglijk de juiste afstand gaan voorrichten.

B. HET SCHIETEN28. Algemeen

Het doel van het schieten tijdens de schietopleiding is:

- a. De vaardigheid aan te kweken en op te voeren tot het peil dat van de gevechtsschutter moet worden geëist.
- b. In het bijzonder bij de eerste schietoefeningen, de bij de schietopleiding geleerde vaardigheden te controleren en de uitvoering te corrigeren.

Tijdens de eerste fase van de schietopleiding worden de "elementaire schietoefeningen" geschoten. Zij bestaan uit KSO-schietoefeningen, schoolschietoefeningen en eenvoudige gevechtsschietoefeningen. Bij de KSO- en schoolschietoefeningen ligt het accent op het controleren en corrigeren van de elementaire vaardigheden, hoewel het aankweken van de algemene schietvaardigheid uiteraard tevens wordt nagestreefd. Zodra uit de resultaten van de schoolschietoefeningen blijkt, dat de leerling-schutter de elementaire vaardigheid beheerst, gaat hij over tot het schieten van de gevechtsschietoefeningen, volgens het principe, dat het schieten zoveel mogelijk moet worden beoefend onder omstandigheden en op doelen, zoals deze zich in het gevecht aan de schutter voordoen.

29. Het KSO-schieten

- a. Het KSO-schieten is een zeer belangrijk, zo niet onmisbaar deel van de elementaire schietopleiding, hetgeen blijkt uit het volgende:
 - (1) Het schieten wordt niet beïnvloed door de angst voor de knal en de terugstoot; het opsporen van de fouten, welke de schutter maakt, wordt hierdoor eenvoudiger.
 - (2) De vaardigheid in de schiethouding, het afdrukken en het richten kan door de instructeur en de schutter direct en op eenvoudige wijze worden gecontroleerd, aangezien de resultaten direct waarneembaar zijn.
 - (3) Het schieten en zo nodig overschieten kost betrekkelijk weinig tijd en middelen; het kan gedurende de instructie op het kazerneterrein plaatsvinden.
 - (4) De resultaten zijn, omdat de knal en de terugstoot ontbreken, niet geheel maatgevend; de schutter zal echter door goede resultaten vertrouwen krijgen in eigen vaardigheid.
 - (5) Onafhankelijk van het beschikbaar zijn van schietbanen, komt de schutter betrekkelijk snel aan schieten toe, waardoor de belangstelling wordt geprikkeld en vastgehouden.
- b. Wanneer de leerling een zekere elementaire vaardigheid bezit in een schiethouding, het afdrukken en het richten, worden deze vaardigheden door groeperend schieten met KSO-munitie in deze schiethouding praktisch getoetst. Dit schieten moet door de instructeur worden uitgebuit, om eventuele fouten die worden gemaakt op te sporen en door een aanvullende instructie te corrigeren. Hij zal dit moeten doen tot de leerling toont een voldoende vaardigheid te bezitten.
- c. Op overeenkomstige wijze kan de instructeur door het schieten met KSO-munitie controleren in hoeverre de man in staat is, met het wapen tegen de heup, te richten op gevoel; tevens kan de elementaire vaardigheid in deze vuurwijze worden verhoogd.
- d. Het zal nu duidelijk zijn, dat de opleiding, gecombineerd met het KSO-schieten, de basis vormt voor het schieten. Tot het schieten op de garnizoensbanen mag dan ook eerst worden overgegaan, wanneer deze basis hecht is gelegd. Wanneer dit inderdaad is bereikt, zullen belangrijke afwijkingen van de schietresultaten welke hierna nog naar voren komen, naar alle waarschijnlijkheid veroorzaakt zijn door de knal en/of de terugstoot. Het opsporen van de fouten en het corrigeren van de schutter wordt hierdoor vereenvoudigd.

30. Het schoolschieten

- a. Het doel van het schoolschieten is:
 - (1) De elementaire vaardigheden van de schutter (houding, afdrukken en richten) door daadwerkelijk schieten met het wapen te controleren.
 - (2) Deze vaardigheden op te voeren door corrigerend optreden van de instructeur en oefening van de schutter.
- b. De kenmerken van het schoolschieten zijn:
 - (1) De schutter past op schoolse wijze de beoefende vaardigheden toe, waarbij de instructeur er naar streeft deze schoolse wijze langzamerhand aan te passen aan de persoon van de schutter.
 - (2) Teneinde een nauwkeurige controle mogelijk te maken, wordt een markant, duidelijk zichtbaar mikt punt gebruikt en een schijf van zodanige afmetingen, dat de ligging van praktisch alle

treffers kan worden gecontroleerd. Teneinde bovendien de schutter reeds in het begin van de opleiding te gewennen aan het gevechtsdoel, is het mikpunt v.w.b. vorm en grootte hieraan gelijk (kopschijf).

Tevens wordt hierdoor tegemoet gekomen aan de drang van iedere schutter om een doel te treffen.

- (3) De schutter schiet op bekende afstanden; ook overige omstandigheden worden zo eenvoudig mogelijk gehouden, teneinde inderdaad de elementaire vaardigheden te controleren en op te voeren.

c. (1) De schoolschietoefeningen zijn voor een deel groeperingsoefeningen in de liggende houding. Na het KSO-schieten bieden zij de instructeur weer de gelegenheid om, door een nauwgezette waarneming van de verrichtingen van de schutter, de houding, het afdrücken en het richten in deze houding te controleren en zo nodig te verbeteren. Bij het schoolschieten staat iedere schutter dan ook onder leiding van een hulpinstructeur.

- (2) De instructeur moet er naar streven bij het schoolschieten de schietvaardigheid van de leerling tot een zodanig peil op te voeren, dat zonder bezwaar kan worden overgegaan tot het vuren op eenvoudige gevechtsdoelen. De schutter die op 100 m een 30 cm-groep kan schieten, wordt geacht dit peil bereikt te hebben.

- (3) Om het instructieve karakter van de schoolschietoefening zoveel mogelijk uit te buiten, is het duidelijk aangegeven van de resultaten van groot belang. Dit wordt bereikt door bij groeperen de trefferbeelden en bij juistheidsvuur elk schot afzonderlijk door trefferaanduiders aan te geven.

De juiste resultaten moeten aan de leerling worden bekend gemaakt (de blote mededeling of een schutter al dan niet voldaan heeft aan de gestelde eisen is niet voldoende). De ideale methode is echter met de schutter naar voren te gaan en hem het resultaat op de schijf zelf te laten waarnemen en dit met hem te bespreken. Indien de omstandigheden dit toelaten, moet deze methode worden toegepast.

- (4) De instructeur moet er tevens van doordrongen zijn dat een rustig optreden de leerling-schutter op zijn gemak stelt; juist omdat het in deze fase van de schietopleiding gaat om de elementaire vaardigheid, moet alles hierop gericht zijn. Er moet niet van de man worden geëist dat hij de handelingen op het vuurpunt exercitie-technisch juist uitvoert. Het geven van commando's moet dan ook worden vermeden.

- (5) De instructeur moet wel de grootste aandacht voor de verrichtingen van de schutter hebben. Hij grijpt echter alleen dan in wanneer de veiligheid of de schietuitkomsten door fouten van de schutter zouden worden beïnvloed. Andere fouten kunnen dan na het schieten, onder meer geëigende omstandigheden, worden gecorrigeerd.

d. Het corrigeren van de pistoolmitrailleur

Hoewel wordt uitgegaan van een juiste instelling van het vizier, zal het voorkomen dat óf deze instelling niet meer juist is, óf dat een bepaalde schutter aanmerkelijke persoonlijke richtafwijkingen heeft. Een en ander zal blijken uit de ligging van de groepen t.o.v. het gewenste trefpunt.

Zo nodig zal dan door het verstellen van de korrel het mtp van de groep op de juiste plaats moeten worden gebracht.

Teneinde te voorkomen dat een eventueel juiste instelling van de korrel ten onrechte teniet wordt gedaan, moet alvorens te corrigeren, duidelijk gebleken zijn dat:

1e. De groep die de schutter schiet de toelaatbare grootte niet overschrijdt.

2e. De afwijking van het mtp t.o.v. het richtpunt constant is.

De geëiste resultaten van de te schieten groeperingsoefeningen zijn hierop afgestemd.

31. Het gevechtsschieten

a. Bij het gevechtsschieten wordt er van uitgegaan dat de leerling-schutter in staat is op 100 m een groep te schieten van maximaal 30 cm.

Hierop voortbouwende worden nu gevechtsschietoefeningen geschoten, die voor wat betreft vuurwijzen, doelvoorstellungen en terrein steeds moeilijker worden.

b. Aangezien de leerling-schutter bij de aanvang van de gevechtsschietoefeningen de elementaire vaardigheden moet beheersen, is indeling van één hulpinstructeur per schutter niet meer noodzakelijk. Het is trouwens zeer belangrijk dat de schutter zelfstandig leert schieten; onnodige inschakeling van hulpinstructeurs houdt het gevaar in dat de schutter van deze afhankelijk blijft. Wel zal de instructeur de schutter blijven observeren en zal hij waar nodig nog ingrijpen. Slechte schutters, die kennelijk nog leiding nodig hebben, worden nog bijgestaan door een hulpinstructeur.

c. Tijdens de schoolschietoefeningen streefde de instructeur er reeds naar, de schoolse uitvoering aan te passen aan de persoon van de schutter. Bij de gevechtsschietoefeningen moet worden getracht deze aanpassing volledig te bereiken.

- d. Bij de gevechtsschietoefeningen moeten eveneens de resultaten zo duidelijk mogelijk worden aangegeven. Zo mogelijk moeten trefferaanduiders of anders de aanwijsstok worden gebruikt. De resultaten moeten aan de schutter worden bekend gemaakt, zo mogelijk onmiddellijk na de betrokken oefening en in ieder geval vóór de volgende oefening.

32. Het overschieten van oefeningen

Gezien het doel van de school- en gevechtsschietoefeningen, mag een schutter eerst dan aan een oefening deelnemen, wanneer hij aan de voorgaande heeft voldaan.

Het is duidelijk dat de leerling-schutter die bij een bepaalde oefening niet het gewenste resultaat kan behalen, dit bij een volgende oefening, die dikwijls moeilijker zal zijn, zeker niet zal kunnen. Wanneer aan het bovenstaande niet de hand wordt gehouden, heeft dit, afgezien van tijd- en munitieverspilling, tot gevolg dat deze schutter ieder zelfvertrouwen kwijt raakt en verder tot de slechte schutters blijft behoren. Het is dus de taak van de instructeur, te ontdekken door welke oorzaak de schutter bij een bepaalde oefening faalt en de geconstateerde fouten te verbeteren.

Door het veelvuldig laten overschieten van slechte schutters, zullen echter op een bepaald ogenblik niet alle schutters aan dezelfde oefening toe zijn. Speciaal wanneer op een dag verschillende oefeningen achter elkaar moeten worden geschoten, kunnen de minder goede schutters, die één of meer malen moeten overschieten, het tempo van het geheel ongunstig beïnvloeden. Het verdient daarom aanbeveling als volgt te handelen:

- a. Een deel van de beschikbare vuurpunten wordt gebruikt voor een bepaalde oefening en een deel voor de volgende (fig. 8a).

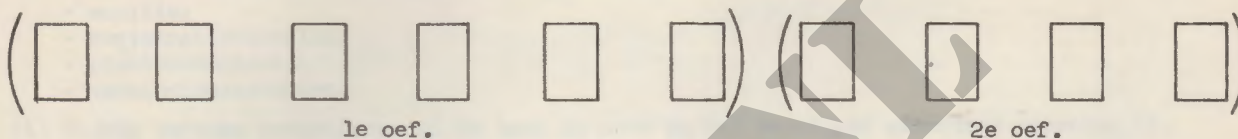

Fig. 8a

- b. De schutters die aan de eerste oefening hebben voldaan, gaan over naar de volgende; de schutters die niet hebben voldaan, schieten (zo nodig na een aanvullende instructie) de eerste oefening over.
- c. Wanneer alle schutters de eerste oefening hebben geschoten, wordt op de vrijgekomen vuurpunten de derde oefening geschoten door de schutters, die bij de tweede oefening een voldoende resultaat hebben behaald. Hebben een klein aantal schutters bij de eerste oefening nog geen voldoende resultaat behaald, dan kunnen één of meer vuurpunten worden aangehouden om deze schutters onder leiding van een zeer goed instructeur alsnog te laten overschieten (fig. 8b).

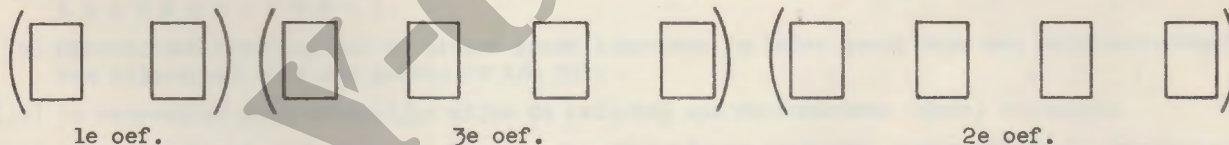

Fig. 8b

Opmerking: Bovenstaande methode kan uiteraard slechts worden toegepast wanneer de betreffende oefeningen op dezelfde afstand moeten worden geschoten of bij oefeningen op verschillende afstanden, wanneer op de betrokken schietbaan op deze verschillende afstanden tegelijkertijd mag worden geschoten. Afgezien van een zekere tijdsbesparing heeft deze gang van zaken nog de volgende voordelen:

1. De goede schutters kunnen met de volgende oefening doorgaan, waardoor wordt voorkomen dat, door lange tijd werkeloos wachten, de belangstelling terugloopt.
2. Het vlot van de ene naar de andere oefening mogen overgaan wordt een soort premie op goed schieten, wat de minder goede schutters zal aansporen om zo goed mogelijke resultaten te behalen.

Bij dit alles moet de instructeur voor ogen houden dat het belangrijker is dat de leerlingen leren schieten, dan dat een beoogd programma "vlot" wordt afgewerkt.

De leerling die een beperkt aantal oefeningen heeft geschoten, waarbij is gebleken dat zijn schietvaardigheid tegen de gestelde eisen was opgewassen, heeft meer geleerd, dan de leerling die alle oefeningen heeft "doorlopen", hoewel zij boven zijn kunnen lagen.

33. Het registreren van de schietuitkomsten

Het is zonder meer duidelijk dat zowel de commandant als de instructeur zich op de hoogte moeten kunnen stellen van de schietvaardigheid van de leerlingen. De belangstelling van de directe en de

hogere commandant zal voornamelijk uitgaan naar de schietvaardigheid van de eenheid; de instructeur moet echter de individuele schietcapaciteit van de leerlingen kennen.

Alvorens een bepaalde oefening te laten schieten, zal de instructeur namelijk moeten nagaan welke schutters bij deze oefening speciale aandacht behoeven en hiermede bij de aanwijzing van de hulpinstructeurs rekening houden. Ook de eventuele hulpinstructeur zal, voorafgaande aan een schietoefening, de schietcapaciteit van de betrokken schutter moeten nagaan; dit geldt vooral voor:

- a. De groep, die de schutter op dat ogenblik kan schieten.
- b. De vaardigheid van de schutter in het toepassen van de verschillende vuurwijzen (juistheidsvuur, duurvuur, snelvuur, vuren van de heup, vuren op ogenblikdoelen).

Teneinde de nodige gegevens op het gewenste ogenblik ter beschikking te hebben, worden de schietuitkomsten op twee manieren geregistreerd:

- Per individuele schutter, zodanig dat de betrokken schutter de gegevens bij zich draagt en te allen tijde kan tonen (L.Form. 14964, Zakboek Koninklijke Landmacht, RIMO-gedeelte).
- Voor alle schutters van de eenheid in het register schietuitkomsten (L.Form. 13850).

Beide registraties moeten onmiddellijk na een schietoefening plaatsvinden. Aangezien de individuele registratie ook van belang is voor andere instructeurs en de commandant, moet deze registratie duidelijk en netjes geschieden. De gegevens voor het register schietuitkomsten kunnen op de schietbaan in klad worden opgemaakt (dagstaat).

Zo spoedig mogelijk moeten zij dan in het officiële register worden overgebracht.

KOPIE.ML

AANHANGSEL I

AANWIJZINGEN VOOR HET GEBRUIK VAN EEN SCHIETBAAN OF
-TERREIN; TAAK VAN DE HULPINSTRUCTEUR

1. Algemeen

- a. Voor wat betreft de veiligheidsbepalingen en dienst op schietbanen en -terreinen, wordt verwezen naar VS 2-1012, Hoofdstuk IX.
- b. Voor een zo goed mogelijk gebruik van de toegewezen schietgelegenheid zal de baancommandant:
- (1) Zich tijdig tevoren grondig op de hoogte stellen van de mogelijkheden van de schietbaan.
 - (2) Een schietplan maken, inhoudende:
 - de te schieten oefeningen;
 - de indeling van de vuurpunten (zie ook punt 32);
 - de indeling van de schutters (het aantal schutters dat tegelijk naar de baan gaat; dit afwegen naar het aantal vuurpunten en oefeningen);
 - de indeling van het kader.
 - (3) Tijdig tevoren de nodige materiële voorzieningen treffen:
 - benodigde schijven en plakmateriaal;
 - materieel voor het opmeten en aanwijzen van schietresultaten;
 - munitie;
 - registratiemiddelen;
 - richtcontroleurs;
 - verbindingsmiddelen.
 - (4) Tijdig tevoren controleren of de baan in orde en het benodigde materieel aanwezig is.
 - (5) Zorg dragen, dat wanneer zich personeel in de waarnemingspost bevindt, dit op de hoogte is met de veiligheidsbepalingen en oefeningen, het behandelen van de schijven en de aanwijsmethoden (trefferaanduiders, aanwijsstok).
 - (6) Op de baan de schutters zodanig opstellen, dat het wisselen der schutters zo min mogelijk tijd vergt.
 - (7) Maatregelen treffen, dat de orde op de baan en de rust in de omgeving van de vuurpunten verzekerd is.
Voldoende ruimte tussen de schutters op de vuurpunten en de overigen; voorkomen van onnodig geschreeuw, e.d.
 - (8) Zoveel mogelijk voorkomen, dat grote aantallen schutters in koud weer lang stil moeten staan (de schutters schieten echter zonder overjassen en handschoenen).
 - (9) Maatregelen treffen, dat de minder goede schutters in ieder geval door een hulpinstructeur worden bijgestaan (zie ook punten 29 t/m 33).
 - (10) Op eenvoudige doch duidelijke wijze de oefening aan de schutters (doen) uitleggen.
 - (11) De mogelijkheid scheppen, dat wapens, die afwijkingen vertonen, opnieuw door de schutters kunnen worden gecorrigeerd.
 - (12) Tijdens de oefeningen toezicht (doen) houden op de verrichtingen van de hulpinstructeurs.
 - (13) Het resultaat van iedere oefening onmiddellijk aan de schutters bekend (doen) maken en (doen) registreren.
- c. De baancommandant is er voor verantwoordelijk, dat de voor het schieten toegewezen tijd, baan capaciteit en munitie een zo groot mogelijk rendement opleveren.

2. Taak van de hulpinstructeur

a. Algemene regels

- (1) Verzeker de rust in de omgeving van de schutter en stel hem op zijn gemak.
- (2) Geef geen bevelen, doch alleen de nodige aanwijzingen.
- (3) Controleer alle handelingen, doch grijp alleen in als deze strijdig zijn met de veiligheidsbepalingen of de schietresultaten ongunstig zijn. Breng fouten ter kennis van de baancommandant.
- (4) Stel U zodanig op dat de verrichtingen van de schutter zo goed mogelijk worden waargenomen (in het algemeen rechts van en met het gezicht naar de schutter).

b. Taak

- (1) Laat de schutter naar het vuurpunt komen.
- (2) Controleer of zich geen patroonmagazijn op het wapen bevindt.
- (3) Overtuig U, dat de schutter oorproppen gebruikt.
- (4) Controleer de loop van het wapen op proppen zand, vet e.d.
- (5) Stel U op de hoogte van de schietcapaciteiten van de schutter en overtuig U of het wapen is gecorrigeerd (RIMO-boekje).
- (6) Ga na of de schutter de oefening kent.
- (7) Laat alvorens te laden de houding aannemen waarin de oefening wordt geschoten.
- (8) Laat de pistoolmitrailleur laden; na het laden moet de loop in de schootsrichting blijven wijzen.
- (9) Wees bij ondersteund schieten behulpzaam bij het verkrijgen van een goede ondersteuning.
- (10) Laat de oefening schieten. Let speciaal op de verrichtingen tijdens het vuren (bij het vuren uit de schouder: aanslaghouding, afdrukken, ademhaling, richting, overhellen van het wapen, het melden van het schot, het noemen van de aangewezen schietresultaten). 1)
- (11) Wanneer de schoten niet juist liggen, ga dan na of:
 - de fout bij de schutter ligt;
 - de fout te wijten is aan daginvloeden (wind, zon);
 - het wapen een afwijking heeft.
 Gebruik bij twijfel hiervoor de richtcontroleur.
 Wanneer de fout te wijten is aan daginvloeden of een afwijking van de richtmiddelen, geef dan een ander richtpunt op.
 (Bij aanmerkelijke constante afwijkingen van de richtmiddelen moet het wapen opnieuw worden gecorrigeerd.)
- (12) Bespreek bij oefeningen in juistheidsvuur de eventuele fouten na elk schot. Houd hierbij rekening met de groep van de schutter.
- (13) Beperk Uw opmerkingen tot het noodzakelijke; leid de schutter niet af door onnodig gepraat.
- (14) Noteer de schietuitkomsten in het RIMO-boekje.
- (15) Laat, nadat de oefening geschoten is, het wapen ontladen; de loop blijft in de schootsrichting wijzen, tot gecontroleerd is of zich geen patronen in het wapen bevinden.
- (16) Wijs, indien dit niet reeds is gebeurd, op gemaakte fouten en verklaar de nadelige invloed hiervan op de schietresultaten.
- (17) Laat de schutters wisselen.

1) Indien bij slechte schietresultaten fouten niet worden geconstateerd, worden de volgende controlemethoden aanbevolen:

1. Ademhaling:

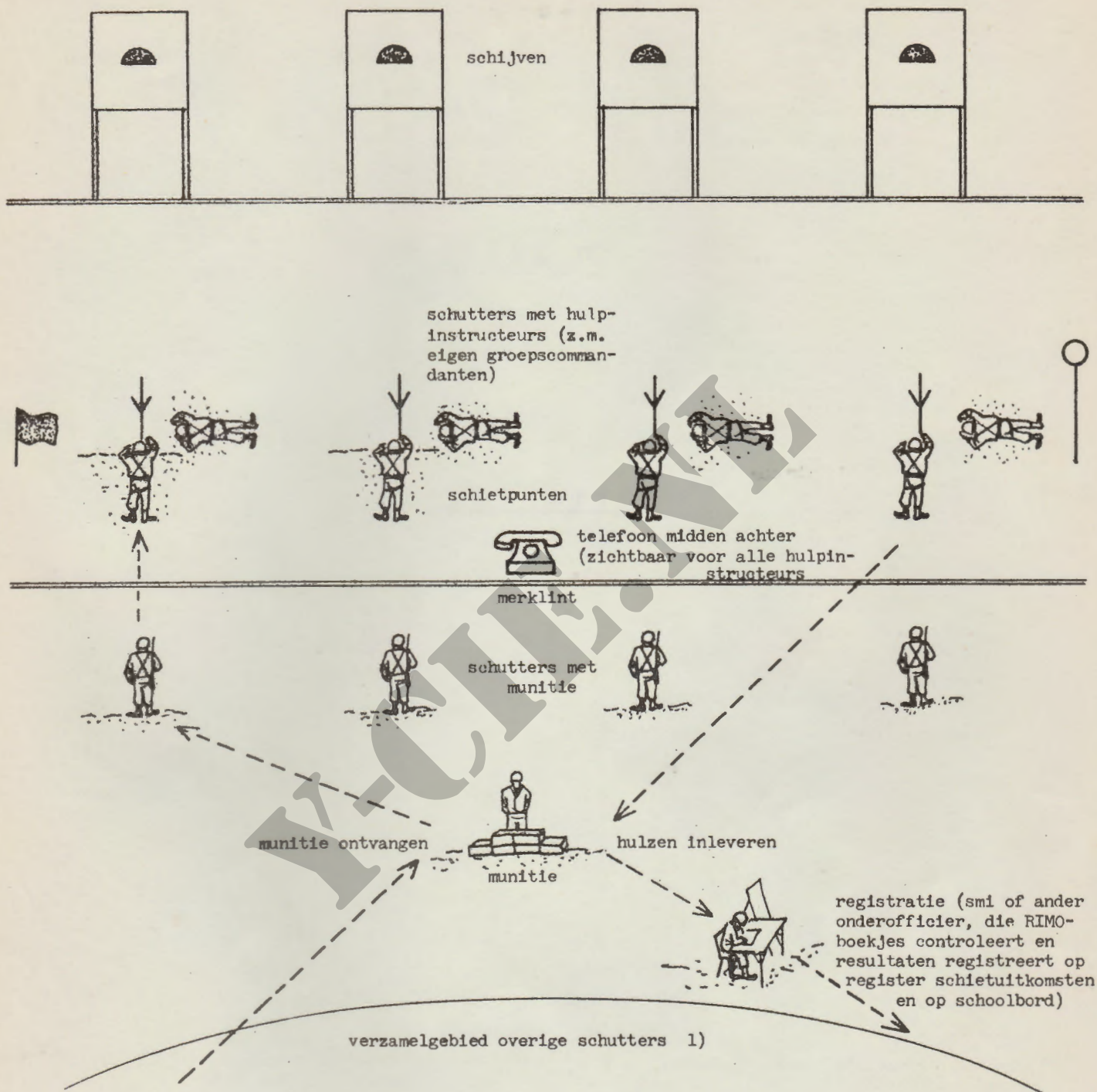
Controleer of de ademhalingsbewegingen van het lichaam tijdens het afdrukken soms doorgaan.

2. Afdrukken:

De man laten afdrukken terwijl, zonder dat hij dit weet, zich geen patroon in de kamer bevindt. Hierdoor wordt gecontroleerd of op het moment dat het schot wordt verwacht:

- een werktuiglijke beweging wordt gemaakt om de terugstoot op te vangen;
- het rechteroog wordt gesloten.

VOORBEELD VAN ORGANISATIE OP DE SCHIETBAAN

- 1.) Verzamelgebied op meest beschutte plaats, waar de schutters de wapens kunnen onderhouden en het best in conditie blijven. Schutters worden tevoren verdeeld in een aantal groepen, welke overeenkomt met het aantal vuurpunten. Per groep worden de schutters genummerd. De schutters gaan op eigen initiatief, op hun beurt via het munitiepunt, naar hun opstellingsplaats achter het lint.

DEEL IV

EXERCITIE

K-CHIE-VL

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

EXERCITIE MET DE PISTOOLMITRAILLEUR UZI1. Bevestigen draagriem

- De musketonhaak wordt van bovenaf aan de cordonbeugel van de uitgeklapte kolf gehaakt, zodanig dat de lip daarbij naar de kolf is gekeerd.

De schuifgesp bevindt zich één vingerbreedte van de musketonhaak.

Bij het bevestigen van de draagriem aan de voorste cordonbeugel dient er op te worden gelet dat:

- Het einde van de draagriem zich aan de "binnenzijde" bevindt.
- De klem van de klempassant zich aan de "binnenzijde" bevindt.
- De lip van deze klem wijst in de richting van het einde van de draagriem.
- Zich geen draaiing in de draagriem bevindt.
- De draagriem zoveel mogelijk is ingekort.

2. Draagwijzen

- a. Met pistoolmitrailleur bewapend, draagt de man dit wapen met ingeklapte kolf en geplaatst patroonmagazijn aan de draagriem aan de rechterschouder; het wapen bevindt zich in horizontale stand aan de rechterzijde van het lichaam ter hoogte van de rechterheup, de loop wijst naar voren. De rechterhand omvat de pistoolgreep, de duim aan de linkerzijde, de vingers aaneengesloten aan de buitenzijde van de pistoolgreep (zie fig. 1).
In de houding "Op de plaats = rust" blijft de linkerarm als in de houding. Bij het marcheren kan het wapen - op aanwijzing van de commandant - eveneens op de wijzen worden gedragen zoals omschreven in b, c en d.
- b. Aan de rechterschouder met in- of uitgeklapte kolf en geplaatst patroonmagazijn; de draagriem wordt met de rechterhand zodanig omvat dat de hand ter hoogte is van de rechterborstzak. De gebogen rechterarm is tegen het wapen gedrukt; de rechtervuist bevindt zich nagenoeg boven de punt van de rechtervoet; de gestrekte duim rust op de rechterwijsvinger (fig. 2).
In de rusthouding mag de draagriem worden losgelaten. In de houding "Op de plaats = rust" blijft de linkerarm als in de houding.
- c. Aan de linkerschouder met in- of uitgeklapte kolf en geplaatst patroonmagazijn; de draagriem wordt met de linkerhand zodanig omvat dat de hand ter hoogte is van de linkerborstzak. De gebogen linkerarm is tegen het wapen gedrukt; de linkervuist bevindt zich nagenoeg boven de punt van de linkervoet; de gestrekte duim rust op de linkerwijsvinger. In de rusthouding mag de draagriem worden losgelaten (fig. 3). In de houding "Op de plaats = rust" blijft de rechterarm als in de houding.
- d. Met ingeklapte kolf en geplaatst patroonmagazijn aan de draagriem rond de nek. Het wapen bevindt zich midden voor de borst, de loop naar links boven wijzend, de monding ter hoogte van de linkerschouder. De linkerhand omvat de pistoolgreep, de duim aan lichaamszijde, de vingers aaneengesloten aan de buitenzijde. In de rusthouding mag de pistoolgreep worden losgelaten (fig. 4).
In de houding "Op de plaats = rust" blijft de rechterarm als in de houding.

3. Houding tijdens de mars, wanneer bewapend met pistoolmitrailleur

Tijdens een parade, defilé, wachtparade enz., en wanneer geweerdragenden zijn ingedeeld, wordt het wapen gedragen zoals aangegeven in punt 2a. Men dient er altijd voor te doen zorgdragen dat dezelfde arm wordt doorgezwaaid, zowel voor pistoolmitrailleur- als geweerdragenden.

4. Opstellen van de gewapende groep

De uitvoering is als voor ongewapenden. De rechterhand blijft het wapen omvatten (punt 2a); er worden dus geen eerbewijzen gebracht met de rechterhand.

5. Richten

De uitgangshouding is de houding met de pistoolmitrailleur aan de rechterschouder, waardoor bij het richten de linkerarm snel horizontaal wordt geheven.

6. Passen, marcheren, bewegingen in de mars

De houding met de pistoolmitrailleur is zoals omschreven in punt 2a.

7. Afhangen en omhangen van de uitrusting

Bij het afhangen neemt men eerst het wapen zoals omschreven in punt 2d.

8. Groet van de gewapende militair

Met de pistoolmitrailleur aan de rechterschouder wordt de militaire groet gebracht als voorgeschreven voor ongewapenden; de beweging met de rechterhand blijft echter achterwege. Wanneer de pistoolmitrailleur wordt gedragen zoals omschreven in punt 2c, wordt de militaire groet eveneens gebracht als voor ongewapenden (de rechterhand wordt nu ook tegen de rand van het hoofddeksel gebracht).

9. Bijzondere aanwijzingen

Door wijziging in de exercitie zijn enkele handgrepen, zoals omschreven in VS 2-1592, niet meer uitvoerbaar. Bij gebruik van genoemd voorschrift dienen de onderstaande wijzigingen te worden geraadpleegd (niet aanbrengen).

a. Blz. 26 - punt 33, hiervoor te lezen punt 2 van dit stencil.

b. Blz. 59 - punt 64, de op de in punt 61 genoemde commando's te verrichten handelingen zijn zoals voorgeschreven voor ongewapenden met inachtneming van het volgende: (hier punt 2 + 3 lezen).

c. Blz. 75 - punt 69d, vervangen door:

De uitvoering is met de rechterhand de pistoolgreep omvattend, terwijl met de linkerarm wordt gericht.

d. Blz. 94 - punt 80d, vervangen door:

De uitgangshouding is in dit geval de houding met het geweer over de schouder, c.q. het geweer rechtstandig gedragen in de rechterhand resp. de houding met de karabijn aan de linkerschouder en de pistoolmitrailleur aan de rechter- c.q. linkerschouder zoals omschreven in punt 64.

e. Blz. 97 - punt 82b (2), vervangen door:

(1) De houding met het geweer over de schouder c.q. rechtstandig gedragen in de rechterhand.

(2) De houding met de pistoolmitrailleur aan de rechter/linkerschouder c.q. karabijn aan de linkerschouder.

f. Blz. 97 - punt 83b (1), vervangen door c.q. aanvullen met:

(1) Het geweer (de karabijn) wordt enz. geplaatst.

De pistoolmitrailleur schutter neemt het wapen voor de borst

(4) Het geweer steunt, bij de pistoolmitrailleur wijst hierbij de beugelkrop naar links

(6) "Pistoolmitrailleur" vervalt. Aanvullen met:

De pistoolmitrailleur dragenden leggen hun helm boven en midden op het wapen, zodanig dat beide cordonbeugels worden bedekt.

g. Blz. 101 - punt 84c, vervangen door punt 8 van dit stencil.

Y-CHE.ML